

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Lovforslagets baggrund:

Lovforslaget er en del af den fornødne lovgivning for at kunne gennemføre den omstrukturering og centralisering af skatte- og afgiftsområdet, som et enigt Landsting besluttede den 2. maj 2005.

Lovforslaget skal derfor ses i sammenhæng med forslag til landstingslov om forvaltningen af skatter samt forslag til landstingslov om ændring af diverse landstingslove om afgifter (konsekvensændringer).

Ved overflytning af reglerne om forskudsregistrering, selvangivelser, ligning, slutopgørelser, klagebehandling og kontrolbestemmelser til landstingslov om forvaltning af skatter, vil vægten i landstingslov om indkomstskat fremover ligge på de subjektive og objektive skatteregler samt foranstaltninger.

Landstingslov om indkomstskat er siden dens vedtagelse den 19. maj 1979 ændret 26 gange. Landsstyret har også derfor fundet det nødvendigt at fremsætte forslag til en ny landstingslov om indkomstskat med hertil hørende bemærkninger.

2. Lovforslagets indhold:

Principperne i landstingslov om indkomstskat er uændrede, og omfatter beskatning af såvel personer som selskaber.

Personer

Der sondres mellem fuldt og begrænset skattepligt.

Som fuldt skattepligtige anses personer med bopæl i Grønland. For en person, der erhverver bopæl i Grønland uden samtidig at tage ophold, indtræder den fulde skattepligt først, når vedkommende tager ophold i Grønland. Ved bopæl forstås, at en person ved at grunde sig husstand, ved at leje eller købe bolig eller ved andre foranstaltninger tilkendegiver at vedkommende ønsker at have hjemsted i Grønland. Der er således tale om et bredt tilknytningskriterium, hvori indgår både subjektive og objektive faktorer.

Personer, der uden at have bopæl, opholder sig i Grønland i mindst 6 måneder, heri medregnet kortvarige ophold i udlandet på grund af ferie eller lignende anses også for fuldt skattepligtige. For personer, der tager ophold i Grønland som turister eller i studieøjemed, og som ikke driver erhvervsvirksomhed samt vedvarende er indkomsts-kattepligtige i udlandet, indtræder skattepligten først, når opholdet har strakt sig over mere end 365 dage inden for et tidsrum af 2 år.

Fuldt skattepligtige personer globalindkomstbeskattes (bortset fra indtægter og udgifter fra fast ejendom beliggende uden for Grønland), og indkomstkatten er proportional. Skatteberegningen foretages af den samlede indkomst reduceret med fradrag. Ægtefæller sambeskattes, mens børn beskattes separat.

Løbende indkomster er som hovedregel skattepligtige, hvorimod kapitalgevinster er undtaget for skattepligt. Sidstnævnte gælder eksempelvis fortjeneste ved salg af fast ejendom og værdipapirer, medmindre aktiverne er erhvervet i spekulation, næring eller er afskrivningsberettiget. Tilsvarende er tab ikke fradragsberettiget. Løn i form af naturalydelse samt personalegoder er som hovedregel skattepligtige på lige fod med lønindkomst i penge.

Den skattepligtige indkomst består af A-indkomster, B-indkomster og fradrag.

A-indkomster, hvori der indeholdes kildeskat (A-skat), består hovedsageligt af løn i penge og pensioner. B-indkomster består af øvrige indkomster, bortset fra udbytte fra grønlandske selskaber, hvori der er indeholdt udbytteskat, eksempelvis naturalydelse, renteindtægter og bruttoindkomst ved selvstændig virksomhed. Den samlede B-indkomst beskattes kun i det omfang, den overstiger et skattefrit beløb på 5.000 kr. for enlige og 10.000 kr. for ægtepar.

Fradrag omfatter blandt andet driftsomkostninger, afskrivninger, renteudgifter, pensionsbidrag, fagforeningskontingent og underholdsbidrag. I det omfang, de faktiske fradrag ikke overstiger 10.000 kr. for en enlig og 20.000 kr. for et ægtepar, indrømmes i stedet et standardfradrag på 10.000 kr. henholdsvis 20.000 kr.

Ved skatteberegningen nedsættes den skattepligtige indkomst (nettoindkomsten) med et personfradrag på årligt 48.000 kr. for en enlig og 96.000 kr. for et ægtepar.

Personer, der ikke har bopæl i Grønland, og ikke opholder sig hér i mindst 6 måneder er begrænset skattepligtig af den løn, som de oppebærer ved personligt arbejde og som er udført i Grønland samt af blandt andet bestyrelses-honorarer, pensioner og som lodtager i et grønlandsk dødsbo. Ved opgørelse af den skattepligtige indkomst indrømmes kun fradrag for de udgifter, der direkte vedrører indkomsterhvervelsen. For løn kan kun indrømmes et fradrag på 10 procent, dog maksimum 1.000 kr. årligt.

Selskaber

Den fulde skattepligt for selskaber omfatter aktie- og anpartsselskaber, der er registreret som hjemmehørende i Grønland samt en række oplyste selskaber med videre, som ligeledes er hjemmehørende i Grønland.

Interessentskaber, partrederier og kommanditselskaber betragtes ikke som selvstændige skattesubjekter, hvorfor indkomsten i stedet beskattes direkte hos selskabsdeltagerne.

Fuldt skattepligtige selskaber med videre beskattes af globalindkomsten, dog medregnes indtægter og udgifter vedrørende fast ejendom beliggende udenfor Grønland ikke, medmindre Landsstyret i særlige tilfælde har indrømmet tilladelse. Der er ikke dobbeltbeskatning mellem selskab og udbyttmodtager, idet selskaber har fradragsret for udbetalt udbytte, som til gengæld beskattes hos udbyttmodtageren.

Den skattepligtige indkomst opgøres som indtægter med fradrag af driftsomkostninger. Renteudgifter er altid fradragsberettiget, uanset om de har karakter af driftsomkostninger eller ej. Der er fradragsret for udbytte, som er udbetalt aktionærer, anpartshavere, andelshavere eller medlemmer som andel af det i sidste eller tidligere indkomstår indtjente overskud.

Der kan afskrives på de fleste aktiver, herunder maskiner, inventar, skibe, bygninger beliggende i Grønland, ombygningsudgifter, goodwill, patentret med mere.

Der kan foretages årlige lineære afskrivninger med et beløb svarende til 5 procent af anskaffelsessummen for bygninger og 10 procent af anskaffelsessummen for skibe og fly. For alle øvrige afskrivningsberettigede aktiver såsom driftsmidler, inventar med videre, kan der foretages afskrivninger efter et saldossystem med indtil 30 procent. Har selskabet et skattepligtigt overskud før skat, men efter de nævnte skattemæssige afskrivninger, kan de samlede skattemæssige afskrivninger herudover forøges med et beløb svarende til halvdelen af selskabets skattepligtige overskud.

Kapitalgevinster indgår på almindelig vis i den skattepligtige indkomst, dog skal nettotab på finansielle kontrakter modregnes i de følgende 5 års nettogevinster.

Underskud kan som hovedregel fremføres i 5 år, og kan det ikke anvendes inden for denne periode, kan der gives tilladelse til tilbageføring i 5 år.

Såfremt et selskab kontrolleres af et andet selskab eller en anden virksomhed, og i sine handelsmæssige eller økonomiske forbindelse med dette er underkastet andre vilkår end dem, der ville gælde et uafhængigt foretagende, skal der til overskuddet henføres den fortjeneste, som selskabet må antages at ville have opnået, hvis der var tale om et uafhængigt foretagende, der under frie vilkår afsluttede forretninger med vedkommende fremmede virksomhed.

3. Foreslåede ændringer

Udover konsekvensændringer som følge af centraliseringen foreslås det, at selskabsskatten nedsættes fra 35 procent til 30 procent. Den nuværende selskabsskatteprocent på 35 forekommer umiddelbart høj i forhold til selskabsskatteprocenten i andre lande, uanset at man i en sammenligning af den samlede beskatning af selskaber også skal inddrage meget gunstige afskrivningsregler og det forhold, at grønlandske selskaber ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst har fradrag for udloddet udbytte.

Endvidere foreslås det, at der skal ske indeholdelse af 30 procent royaltyskat ved royaltybetalinger til personer og selskaber med videre, der ikke er fuldt skattepligtige til Grønland, og hvor royalty betalingen ikke indgår i overskuddet af et fast driftsted i Grønland.

Efter de nugældende regler bortfalder det indskydende datterselskabs underskud ved en fusion med moderselskabet. Dette skyldes, at underskud fra årene forud for fusionen alene vil kunne fradrages i det modtagende moderselskab. Dette har medført, at man i flere tilfælde har valgt at lade datterselskabet være det modtagende selskab og efterfølgende på en ekstraordinær generalforsamling har ændret navnet på datterselskabet til navnet på moderselskabet.

Efter Landsstyret opfattelse er sådanne regler unødigt bureaukrati over for moder- og datterselskaber, herunder søsterselskaber.

Det foreslås derfor, at det ved fusion mellem et moderselskab og et 100 procent ejet datterselskab og mellem søsterselskaber, der begge er 100 procent ejet af moderselskabet, skal være muligt at fremføre et eventuelt underskud i det indskydende selskab til fradrag i det modtagende selskabs skattepligtige indkomst.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige:

Med hensyn til de administrative og økonomiske konsekvenser af centraliseringen af skatteopgaven henvises der til de almindelige bemærkninger til forslag til landstingslov om forvaltningen af skatter.

Landsstyret vurderer, at de samlede provenumæssige konsekvenser af de 2 foreslåede ændringer ligger indenfor den generelle usikkerhed, der er i forbindelse med budgetteringen af selskabs- og personskatter.

Det provenumæssige tab ved nedsættelsen af selskabsskatten er beregnet til ca. 18 mio. kr. årligt, fordelt med 8,5 mio. kr. til kommunerne og 7,5 mio. kr. til landskassen, hvoraf ca. 2 mio. kr. kan henføres til de landskasse ejede aktieselskaber.

Hertil kommer et tab af skatteprovenu, som følge af selskabernes udskudte skatter, som er estimeret til ca. 143 mio. kr. Det er ikke muligt at opgøre provenutabet eksakt, hverken økonomisk eller tidsmæssigt, idet beskatningen af genvundne afskrivninger først gennemføres, når aktivet sælges til en pris, der overstiger aktivets skattemæssige nedskrevne værdi.

Det estimeres derfor, at provenutabet fra selskabernes udskudte skatter vil udgøre ca. 10 mio. kr. årligt de kommende år, fordelt med ca. 6 mio. kr. til kommunerne og 4 mio. kr. til landskassen.

Samlet set kan det mistede provenu ved nedsættelse af selskabsskatten fra 35 til 30 procent estimeres til ca. 26 mio. kr. årligt, fordelt med ca. 14,5 mio. kr. til kommunerne og ca. 11.5 mio. kr. til landskassen.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet:

Lovforslaget har alene administrative konsekvenser for de personer eller selskaber med videre, der udbetaler eller godskrifer royalty til personer eller selskaber med videre, der ikke er fuldt skattepligtige til Grønland.

Den foreslåede nedsættelse af selskabsskatteprocenten fra 30 til 35 vil have en positiv økonomisk konsekvens for selskaberne, ligesom de foreslåede ændringer vedrørende underskudsfremførsel for det indskydende datter- eller søsterselskab i det modtagende moder- eller datterselskab vil have en positiv økonomisk konsekvens for det modtagende selskab.

6. Miljø- og naturmæssige konsekvenser:

Lovforslaget har ikke miljø- eller naturmæssige konsekvenser.

7. Administrative konsekvenser for borgerne:

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

8. Forholdet til Rigsfællesskabet og selvstyre:

Lovforslaget har ikke rigsfællesskab aspekter.

9. Relation til dansk lovgivning:

I dansk skattelovgivning er der på samme måde som foreslået indført regler vedrørende indeholdelse i udbetalinger eller godskrivninger i royalty, der udbetales til personer eller selskaber med videre, der ikke er fuldt skattepligtige til Danmark.

10. Høring af myndigheder og organisationer:

Forslaget har været sendt til høring i alle Hjemmestyrets direktoratet, KANUKUKA, Grønlands Arbejdsgiverforening og APK, ILIK, KNAPK, SPS - De Samvirkende Fåreholderforeninger, SIK, AK, Nusuka og ASG.

De modtagne høringssvar har ikke givet anledning til ændringer i forslaget.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Bestemmelsen er identisk med § 1 i landstingslov nr. 5 af 19. maj 1979 om indkomstskat, dog er nummereringen ændret til fortløbende arabertal.

De efterfølgende bemærkninger er uddybet med den administrative praksis herunder domspraksis, der har fundet sted siden 1. januar 1980.

Til nr. 1

Der foreligger fuld skattepligt for personer, der har bopæl i Grønland.

Ved afgørelsen af, om betingelsen om bopæl er opfyldt lægges der vægt på, om den pågældende ved at etablere husstand, leje sig bolig eller ved andre foranstaltninger har tilkendegivet, at vedkommende har til hensigt at have hjemsted i Grønland.

Som udgangspunkt vil rådighed over en helårsbolig være en nødvendighed og samtidig en tilstrækkelig betingelse for at statuere bopæl. De konkrete omstændigheder kan dog specielt i en fraflytningssituation være af en sådan art, at afgørelse af, om der foreligger bopæl, må foretages efter en samlet bedømmelse.

Det er de faktiske boligforhold, der er afgørende, mens mere formelle kriterier, for eksempel til- og framelding til folkeregistret ikke spiller nogen selvstændig rolle.

Har en person bolig såvel her i Grønland som udenfor Grønland, må det afgøres hvilken af disse boliger, der betragtes som det egentlige hjemsted. Følgende elementer vil især indgå i vurderingen:

- Hvor arbejder personen.
- Hvor opholder familien sig, hvis personen har en sådan.
- Hvor har personen truffet de mest omfattende foranstaltninger til sit underhold.
- Hvor opholder personen sig længst eller hyppigst.

Det her anførte svarer i vidt omfang til bestemmelserne i de af Grønland indgåede dobbeltbeskatningsoverenskomster vedrørende "skattemæssigt hjemsted" samt til artikel 4 i OECD's Modelkonvention.

Til nr. 2

Der foreligger fuld skattepligt for personer, der uden at have bopæl i Grønland, opholder sig dér i mindst 6 måneder, heri medregnet kortvarige ophold uden for Grønland på grund af ferie eller lignende.

Ved udmålingen af opholdsperioden regnes i måneder, og såvel til- som fraflytningdagen medregnes. Herefter er det faktiske antal dage i en måned uden betydning. Et ophold med ankomst den 5. januar og udrejse den 4. juli samme år anses for et ophold på 6 måneder.

Det må i det enkelte tilfælde afgøres konkret, om der både med hensyn til varigheden og arten af opholdet reelt er tale om kortvarige ophold uden for Grønland på grund af ferie eller lignende.

For ferie skal det normalt gælde, at den skal være aftalt som led i arbejdsforholdet, eller at ferien skal stå i rimeligt forhold til den forudgående arbejdsperiode og arbejdets omfang i denne periode. Opsparede feriedage eller afspadsering kan derfor anses for ferie i denne sammenhæng.

Omfattet af kortvarige ophold på grund af ferie eller lignende er normalt endvidere kortvarige kursusophold, barselsorlov, hospitalsophold og lignende. Omvendt vil en arbejdsperiode uden for Grønland eller en periode, hvor der modtages arbejdsløshedsdagpenge uden for Grønland, medføre, at opholdet i Grønland er afbrudt.

Ferie afholdt uden for Grønland som afslutning på et ophold i Grønland kan ikke medregnes til opholdsperioden i Grønland.

Til nr. 3

Fælles for de i § 1, stk. 1, nr. 3 – 14 omhandlede selskaber og foreninger m.v. er, at de skal være hjemmehørende her i landet.

Aktie- og anpartsselskaber er hjemmehørende i Grønland, når de i forbindelse med registreringen i Erhvervs- og Selskabsstyrelsen angiver deres hjemsted som værende i Grønland.

For ikke registrerede sammenslutninger med videre gælder, at de anses som hjemmehørende i Grønland, hvis ledelsens sæde er her i landet. Afgørelsen af om ledelsens sæde er her i landet, beror på en konkret vurdering af de faktiske forhold i forbindelse med beslutningstagningen i sammenslutningen. Ved denne vurdering lægges der først og fremmest vægt på beslutninger forbundet med den daglige ledelse af sammenslutningen.

Til nr. 4

§ 1, stk. 1, nr. 4 omfatter selskaber, som uden at kunne indregistreres som aktie- eller anpartsselskaber har det til fælles med aktie- eller anpartsselskaber, at ingen af deltagerne hæfter personligt for selskabets forpligtelser, og at overskuddet, herunder et eventuelt likvidationsprovenu, fordeles i forhold til deltagerens indskudte kapital.

Det sidstnævnte vilkår afskærer disse selskaber fra at regnes for kooperative foreninger som nævnt i § 1, stk. 1 nr. 6 og 7, uanset at disse ofte fører betegnelsen a.m.b.a. Ligeledes vil dette vilkår normalt bevirke, at disse selskaber ikke kan regnes for foreninger, jf. § 1, stk. 1, nr. 13, da foreninger i reglen ikke har indskudskapital af betydning og heller ikke regler om overskudsfordeling.

Under bestemmelsen hører eksempelvis selskaber uden indskudskapital, men med garantikapital, selskaber med vekslende kapital samt selskaber med vedtægtsmæssig begrænsning af udbytte og likvidationsprovenu.

Om der foreligger et selskab, som er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 4, må afgøres ud fra en samlet konkret vurdering. Af væsentlig betydning for denne vurdering er selskabets vedtægter og hensigten med dets virksomhed, men herudover kan nedennævnte forhold være af betydning for vurderingen. Det bemærkes, at et enkelt af disse ikke kan være ubetinget afgørende.

Ved vurderingen kan følgende tale for, at selskabet er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 4:

Det årlige overskud fordeles på grundlag af omsætningen, men en eventuel likvidationsudlodning baseres på kapitalens størrelse - Selvstændige vedtægter

- Særskilt regnskab
- Særskilte foreningsorganer, som med bindende virkning kan handle, også for de medlemmer, som ikke er med i ledelsen
- Mulighed for udvidelse af medlemskredsen
- Bestemmelse om, hvad der skal ske med formuen ved det enkelte medlems udtræden eller ved enhedens opløsning
- Indskudskapital (kan enten være nominelt angivet til en bestemt størrelse, eller der kan være tale om en vekslende indskudskapital).

Følgende kan tale imod, at selskabet er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 4:

- Fordeling af både overskud og af likvidationsprovenu foretages på grundlag af omsætningen
- En eller flere hæfter personligt
- Overskuddet anvendes til almennyttige eller almengørende formål.

Til nr. 5

Bestemmelsen fastsætter skattepligten for sparekasser, som er selvejende institutioner.

Til nr. 6

Bestemmelsen fastsætter skattepligten for brugsforeninger. Nedennævnte betingelser skal være opfyldt for, at foreningen kan beskattes efter § 1, stk. 1, nr. 6.

- Foreningen må ikke være omfattet af § 1, stk. 1, nr. 4.
- Foreningens formål skal være at fremme medlemmernes interesser.

- Bortset fra normal forrentning af den indbetalte medlemskapital skal foreningen foretage udlodninger på grundlag af omsætningen med medlemmerne.

Til nr. 7

Andre kooperative virksomheder er skattepligtige efter § 1, stk. 1, nr. 7.

Betegnelsen kooperativ virksomhed er i skattemæssig sammenhæng ensbetydende med en forening.

Afgrænsningen af disse selvstændige skattesubjekter overfor sammenslutninger uden selvstændig skattepligt som for eksempel interessentskaber, kommanditselskaber, partrederier med videre, hvor skattepligten i stedet påhviler hver enkelt deltager, kan være vanskelig at foretage, da interessentskabet kan fremtræde med en organisation, der på et eller flere punkter ligner foreningens organisation.

Til nr. 8

Bestemmelsen medfører, at gensidige forsikringsforeninger, som også overtager forsikringer uden forpligtelse til at deltage i det gensidige ansvar er, fuldt skattepligtige.

Gensidige forsikringsforeninger, der ikke overtager forsikringer uden forpligtelse til at deltage i den gensidige ansvar anses for at være "andre foreninger", jf. § 1, stk. 1, nr. 14.

Til nr. 9

Bestemmelsen indebærer, at pensionskasser anses som samme skattesubjekt, uanet om de organiserer sig i selskabsform, i en fond eller i en forening.

For så vidt følger det allerede af § 1, stk. 1, nr. 3, 13 og 14, at pensionskasser er skattepligtige, hvad enten de organiserer sig i selskabsform, i en fond eller i en forening. Da måden hvorpå man opgør den skattepligtige indkomst og skatteprocenten, er forskellig for de 3 skattesubjekter, bestemmes det, at pensionskasser skal være et selvstændigt skattesubjekt, uanset hvorledes de organiserer sig.

Ved en pensionskasse forstås her enhver sammenslutning, der har til formål på grundlag af et løfte om pension, at sikre medlemmerne eller andre pension i forbindelse med ansættelse i offentlig eller privat virksomhed.

Til nr. 10

Skattepligtig efter § 1, stk. 1, nr. 10 er investeringsforeninger. Det er uden betydning for skattepligten, om foreningen har udstedt omsættelige beviser (certifikater) for medlemmernes indskud, eller foreningen alene er kontoførende.

Til nr. 11

Skattepligtig efter § 1, stk. 1, nr. 11, er institutter, der yder lån mod registreret pant i

fast ejendom på grundlag af udstedelse af realkreditobligationer og som er godkendt hertil i henhold til den til enhver tid gældende lovgivning.

Bestemmelsen indebærer, at kreditforeninger, der måtte blive oprettet i Grønland, vil være skattepligtige på samme måde som selskaber.

Til nr. 12

Skattepligtig efter § 1, stk.1, nr. 12, er foreninger, korporationer, stiftelser, legater og selvejende institutioner, der driver hotel- eller restaurationsvirksomhed.

Skattepligten omfatter alene indtægten ved hotel- eller restaurationsvirksomhed samt fortjeneste ved afhændelse, afståelse eller opgivelse af formuegoder, der har, eller har haft, tilknytning til disse aktiviteter.

I det omfang en forening med videre er skattepligtig af indtægter fra hotel- eller restaurationsvirksomhed, men samtidig driver andet erhverv, hvor den fortsat er skattefri i medfør af § 3, stk. 2, hvilket eksempelvis vil være tilfældet med højskoler, skal foreningen med videre alene beskattes af indtægterne ved hotel- eller restaurationsvirksomhed, idet andre indtægter ikke omfattes af skattepligten. Renteindtægter af obligationer, pantebreve og lignende samt renter af bankindestående henregnes normalt ikke til indtægter fra hotel- eller restaurationsvirksomheden, medmindre disse har en direkte tilknytning til eller anvendes som driftskapital til hotel- eller restaurationsvirksomheden. Den samme afgrænsning skal foregå for så vidt andre indtægter og udgifter, herunder renteudgifter.

Sådanne foreninger med videre kan vælge at fordele de samlede fradragsberettigede fællesudgifter, herunder ordinære afskrivninger efter forholdet mellem bruttoindtægter fra hotel- eller restaurationsvirksomhed og foreningens samlede bruttoindtægter.

Til nr. 13

Bestemmelsen indebærer, at fonde, stiftelser legater og selvejende institutioner er skattepligtige af samtlige deres indtægter, uanset om de stammer fra erhvervsmæssig virksomhed eller ej. Såfremt de vedtægtsmæssige formål er almenvelgørende eller på anden måde almennyttige, vil fonde m.v. kunne fritages helt eller delvist for beskatning i henhold til § 3, stk. 2.

Som betingelse for at godkende fonden med videre, som et selvstændigt skattesubjekt stilles følgende krav, som skal opfyldes i vedtægterne, fundatsen og lignende::

- Det skal være udtrykkeligt fastsat, at formuen og dennes afkast ikke kan tilbageføres til stiftere, andre bidragsydere, disses ægtefæller eller samlevende samt de hos nævnte hjemmeboende børn. Tilbageførsel anses at finde sted også ved låneoptagelse, herunder lån mod pant i fast ejendom.
- Hjemstedet skal anføres.
- Formålet skal angives udtrykkeligt og udtømmende.

- Der skal være en selvstændig bestyrelse, hvoraf mindst et medlem skal kunne anses som en i forhold til stifteren/bidragydere uvildig og uafhængig person.
- Der skal overfor bestyrelsen aflægges et revideret regnskab efter hvert regnskabsårs udløb.

Til nr. 14

Bestemmelsen er en opsamlingsbestemmelse, der omfatter sammenslutninger, der på den ene side er selvstændige skattesubjekter, men på den anden side ikke er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 12 og 13.

Afgrænsningen af disse selvstændige skattesubjekter overfor sammenslutninger uden selvstændig skattepligt som for eksempel interessentskaber, kommanditselskaber, partsrederier med videre, hvor skattepligten påhviler hver enkelt deltager, må foretages på baggrund af en konkret vurdering, da interessentskabet kan fremtræde med en organisation, der på et eller flere punkter ligner foreningens organisation.

Af væsentlig betydning for denne sondring er sammenslutningens vedtægter og hensigten med dens virksomhed under hensyn til dens selvstændighed i forhold til de enkelte deltagere. Herudover har i nugældende praksis nedennævnte forhold været af betydning for bedømmelsen. Det bemærkes, at ingen enkelt af disse kan være ubetinget afgørende.

For interessentskab taler:

- Den enkelte deltager hæfter personligt (og solidarisk) for sammenslutningens forpligtelser.
- Få deltagere.
- Deltagerne er de samme under hele interessentskabets levetid.
- Der kræves enstemmighed blandt deltagerne til alle væsentlige beslutninger.
- Optagelse af ny deltager skal principielt betragtes som stiftelse af nyt interessentskab.
- En deltagers udtræden betragtes som opløsning af det bestående og stiftelse af nyt interessentskab. Den udtrædende har krav på en ideel andel af interessentskabets aktiver, således at opløsningen medfører skifte (formuerealisation).

For selvstændig skattepligtig forening taler:

- Den enkelte deltager hæfter kun med sit indskud (kontingent).
- Mange deltagere.
- Deltagerkredsen skifter, således at nogle deltagere afløser andre.
- Sammenslutningen styres af foreningsorganer, det vil sige generalforsamling/repræsentantskab og en valgt bestyrelse.
- Optagelse af nye deltagere (medlemmer) sker efter objektive kriterier, eventuelt er medlemstilgangen helt fri.
- En deltagers udtræden er uden retslig betydning for sammenslutningens bestående og giver ikke den udtrædende krav på nogen del af denne formue.

- Sammenslutningens overordnede formål er af ideel karakter. En eventuel erhvervmæssig virksomhed drives til fremme af det ideelle formål.

De omfattede foreninger med videre vil kun være skattepligtige af indtægt ved erhvervmæssig virksomhed, og vil kunne fritages helt eller delvist for beskatning, såfremt de vedtægtsmæssige formål er almenvelgørende eller på anden måde almennyttige, jf. § 3, stk. 2.

Foreninger med videre, som ikke driver skattepligtig virksomhed, er ikke pligtige til at indsende selvangivelse. skatteforvaltningen har dog ret til at afkræve foreningen sådanne oplysninger, som er nødvendige for at afgøre, om foreningen fortsat er skattefri.

Til stk. 2

Skattepligten for de i § 1, stk. 1, nr. 14 nævnte foreninger med videre omfatter alene indtægt ved erhvervmæssig virksomhed samt fortjeneste eller tab ved afhændelse, afståelse eller opgivelse af formuegoder, der har, eller har haft, tilknytning til den erhvervmæssige virksomhed.

Foreninger med videre som ikke driver skattepligtig virksomhed, er ikke pligtige til at indsende selvangivelse. Skatteforvaltningen har dog ret til at afkræve foreningen sådanne oplysninger, som er nødvendige for at afgøre, om foreningen er skattefri.

Til § 2

Bestemmelsen er identisk med § 2 i landstingslov nr. 5 af 19. maj 1979 med senere ændringer, dog er nummereringen ændret til fortløbende arabertal.

De efterfølgende bemærkninger er uddybet med den administrative praksis herunder domspraksis, der har fundet sted siden 1. januar 1980.

Såfremt betingelserne for fuld skattepligt efter § 1 ikke er opfyldt, kan der blive tale om begrænset skattepligt efter § 2, for de i § 1, stk. 1, nr. 12-14 nævnte former for selskaber, fonde, foreninger med videre samt dødsboer behandlet uden for Grønland.

Begrænsningen i skattepligten ligger i, at det kun er de i § 2 opregnede indtægter, som inddrages under skattepligten, og som omvendt kan begrunde indrømmelse af fradrag.

Til stk. 1, nr. 1

Begrænset skattepligt påhviler ifølge § 2, stk. 1, nr. 1 personer, der modtager vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold, lønindkomst, udført i Grønland eller ombord på grønlandske skibe eller luftfartøjer.

Den begrænsede skattepligt for arbejdsindtægter er således ikke knyttet sammen med A-indkomstbegrebet i § 74, stk. 1, men omfatter derimod erhvervelsen af enhver form for vederlag i tjenesteforhold. Det er således uden betydning for den

begrænsede skattepligt, om arbejdsgiveren har hjemting i eller uden for Grønland. Hjemtinget har alene betydning for, hvorvidt arbejdsgiveren har pligt til at indeholde A-skat eller ej.

Et skib/luftfartøj har hjemsted i Grønland, når det er registreret her. Selvom skibet/luftfartøjet er registreret med hjemsted uden for Grønland, anses skibet/luftfartøjet for at have hjemsted i Grønland, hvis det uden besætning ("bare-boat") overtages til befragtning af eller sælges til en grønlandsk virksomhed. Det samme gælder, hvis et grønlandsk ejet skib/luftfartøj med grønlandsk besætning bliver registreret uden for Grønland, medmindre der er tale om, at skibet/luftfartøjet uden besætning er overtaget til befragtning af en udenlandsk virksomhed.

På grund af de mange ganske kortvarige ophold, for eksempel tjenesterejser, i Grønland er der som betingelse for den begrænsede skattepligt indsat en tidsmæssig grænse på 60 dage, hvilket samtidig suppleres med en bestemmelse om, at den pågældende fortsat skal være ansat hos den sædvanlige arbejdsgiver.

En person som eksempelvis under et ophold i Grønland af mindre end 60 dages varighed er beskæftiget hos en grønlandsk arbejdsgiver, vil således blive omfattet af den begrænsede skattepligt.

Ved opgørelse af de 60 dages medregnes både ankomst- og afrejsedage. Der kan ikke dispenseres fra de 60 dage, uanset om overskridelse af de 60 dage sker på grund af sygdom, flyforsinkelse eller lignende.

Til stk. 1 nr. 2

Bestemmelsen medfører begrænset skattepligt af vederlag for personligt arbejde, hvortil der først erhverves endelig ret efter skattepligtens ophør. Bestemmelsen vil typisk omfatte løn i opsigelsesperioden, engangsvederlag, tantieme, efterfølgende regulering af løn (overenskomst) med videre.

Ved vederlag forstås de i § 75 opregnede former. Endvidere omfattes vederlag for indgåelse af en konkurrenceklausul af bestemmelsen.

Det er uden betydning for den begrænsede skattepligt, at de omhandlede vederlag har været omtvistet, således at berettigelsen eller størrelsen heraf efterfølgende er afgjort ved dom, retsforlig, voldgift eller lignende. Ved lignende forstås andre måder, som parterne måtte have aftalt at løse konflikten på.

Det er ligeledes uden betydning, at vederlaget fremtræder i form af erstatning.

Til stk. 1, nr. 3

Bestemmelsen medfører begrænset skattepligt af gage, løn eller lignende fra en grønlandsk arbejdsgiver, når tilflytningen kortvarig forsinkes på grund af bohavflytning, trafikforhold eller lignende.

Ved kortvarig forsinkelse på grund af bohavflytning, trafikforhold eller lignende forstås, at den pågældende, snarest at efter årsagen til forsinkelsen er ophørt, skal

tilflytte Grønland. Ved lignende forstås andre uforudsete forhold, der kan medføre en forsinkelse.

Som grønlandsk arbejdsgiver betragtes her, alle arbejdsgivere, der er forpligtet til at indeholde grønlandsk A-skat efter skatteloven eller kildeskatteloven m.m.

Til stk. 1, nr. 4

Bestemmelsen medfører begrænset skattepligt af gage, løn og lignende fra en offentlig grønlandsk arbejdsgiver, når tilflytningen forsinkes på grund af kortvarig kursusdeltagelse. Ved lignende forstås andre former for vederlag i ansættelsesforholdet.

Omfattet af kortvarig kursus deltagelse vil eksempelvis være en nyuddannet skolelærer, der ansættes den 1. juli og deltager i et særligt lærerkursus i en del af juli måned i Danmark med efterfølgende udrejse til Grønland den 8. august. Den pågældende vil være begrænset skattepligtig af den løn, vedkommende har modtaget fra den offentlige grønlandske arbejdsgiver i hele perioden fra den 1. juli.

Ved offentlig grønlandsk arbejdsgiver forstås, Grønlands Hjemmestyre, kommuner og kommunale fællesskaber, samt selskaber, der er helt eller delvis hjemmestyreejede.

Til stk. 1, nr. 5

Bestemmelsen medfører begrænset skattepligt for studerende med mere uden for Grønland af den uddannelsesstøtte, løn eller lignende, som de modtager fra kilder her i landet. Ved lignende forstås andre former for vederlag i ansættelsesforholdet.

Bestemmelsen vil kun have betydning for de studerende m.v., som ikke under studiet har opretholdt den fulde skattepligt til Grønland.

Til stk. 1, nr. 6

Efter § 2, stk. 1, nr. 6 er professionelle kunstnere, idrætsmænd og lignende begrænset skattepligtige af indkomster, som modtages ved udøvelse af deres profession i Grønland. Ved lignende forstås personer, der på tilsvarende vis deltager i enkelt arrangementer.

Skattepligten påhviler indkomsten, uanset om denne udbetales til kunstneren, idrætsmanden med videre selv eller til andre, eksempelvis en juridisk person der er manager.

Til stk. 1, nr. 7

Begrænset skattepligt efter § 2, stk. 1, nr. 7 påhviler personer, der fungerer som bestyrelsesmedlemmer, er medlemmer af råd, nævn, udvalg, kommissioner og lignende, der er hjemmehørende i Grønland. Ved lignende præciseres det, at det ikke er afgørende, hvad forsamlingen kaldes.

Til stk. 1, nr. 8

Begrænset skattepligt efter § 2, stk. 1, nr. 8, er personer, der uden at være omfattet af § 1, oppebærer indkomst, der efter § 75, stk. 2, nr. 1, skal henregnes til A-indkomst.

Bestemmelsen har især betydning for personer, der modtager bestyrelseshonorarer og pensioner med videre fra Grønland.

De indkomster, der er gjort til A-indkomst, fremgår af Hjemmestyrets bekendtgørelse om A-indkomst.

Der stilles ikke krav om anden tilknytning til Grønland end den, der ligger i, at den skattepligtige indkomst hidrører fra Grønland.

Til stk. 1, nr. 9

Den begrænsede skattepligt omfatter udbytter, der er omfattet af § 14, stk. 1, nr. 3, og § 86. Der er tale om et bredt udbyttebegreb, der omfatter samtlige økonomiske fordele, som tilgår aktionæren, anpartshaveren med videre alene i kraft af deres aktionærstatus med videre, bortset fra friaktier samt udlodning af likvidationsprovenu.

Såkaldt "maskeret udbytte" og "maskeret udlodning" udløser derfor også begrænset skattepligt. Disse begreber omfatter udbytte, der af aktionæren med videre og selskabet gives en anden betegnelse i håbet om at opnå en økonomisk fordel.

Den begrænsede skattepligt opfyldes gennem den i § 86 omhandlede indeholdelse af udbytteskat. Udbytteskatten er en endelig skat, hvorfor underskud fra anden skattepligtig indkomsterhvervelse i Grønland ikke kan modregnes. Udbytteskatten indeholdes alene i deklareret udbytte.

Sædvanligvis kan det først ved den efterfølgende ligning konstateres, om der er opstået begrænset skattepligt som følge af "maskeret udbytte" eller "maskeret udlodning". Der skal derfor ikke ske indeholdelse af udbytteskat. I stedet er der i princippet, gennemført en selvangivelsesordning. Der foretages ingen forskudsregistrering af "maskeret udbytte" eller "maskeret udlodning". Opkrævningen og betalingen af skatten af "maskeret udbytte" eller "maskeret udlodning" følger reglerne af slutskat med videre.

Der skal derfor ikke indeholdes udbytteskat ved "maskeret" udbytte eller udlodning. Beskatningen sker i disse tilfælde på grundlag af den indleverede selvangivelse. Beskatning af udbytter fra andelsbeviser og lignende værdipapirer sker ligeledes på grundlag af indleveret selvangivelse.

Til stk. 1, nr. 10

Ved fastlæggelse af, hvornår der må antages at foreligge fast driftssted, lægges der også vægt på den præcisering af begrebet, der har fundet sted i tilknytning til de indgåede dobbeltbeskatningsaftaler (DBO'er), herunder OECD modelkonvention og kommentarerne hertil.

Fast driftssted antages herefter altid at foreligge, når virksomheden drives gennem filial, kontor, fabrik, værksted eller grube, en gas- eller olie kilde, et stenbrud eller et andet fast sted, hvor naturforekomster udvindes.

Det centrale i begrebet fast driftssted er, om der foreligger et fast forretningssted, gennem hvilket et foretagendes virksomhed helt eller delvist udøves.

DBO'erne vil medføre, at Grønland først vil kunne gøre en beskatningsret gældende overfor en bygningsvirksomhed her i landet, når denne virksomhed har været i en nærmere fastsat periode, som oftest mindst 6 måneder.

Varetages virksomheden her i landet af en såkaldt kvalificeret agent, der fra det udenlandske selskab, han repræsenterer, har fuldmagt til at indgå handler med bindende virkning for virksomheden, foreligger der fast driftssted her i landet.

Varetages virksomheden her i landet af en formidlingsagent, det vil sige en agent, der skal have accept hos den i udlandet beliggende virksomhed på de ordre, han modtager, foreligger der ikke fast driftssted.

Såfremt der via en filial med lager her i landet sker bindende salg til aftagere, såvel her i Grønland som i udlandet, omfatter den begrænsede skattepligtigt fortjenesten vedrørende både salget i Grønland og til udlandet.

Tilstedeværelsen af en ren indkøbsfilial her i landet er ikke tilstrækkelig til, at der foreligger fast driftssted.

Et udenlandsk selskab er begrænset skattepligtigt, hvis det er berettiget til en andel af overskuddet af en erhvervs virksomhed med fast driftssted her i landet, selv om denne ikke drives af selskabet. Bestemmelsen gælder eksempelvis de tilfælde, hvor et udenlandsk selskab som gengæld for ydede lån betinger sig en andel i overskuddet i den herværende virksomhed.

Til stk. 1, nr. 11

Bestemmelsen medfører begrænset skattepligt for personer, som udøver virksomhed ved frit erhverv fra et fast sted i Grønland eller med henblik på udøvelse af sådan virksomhed opholder sig i Grønland i mindst 90 dage i sammenhæng, eller på anden måde er berettiget til andel i omsætning, overskud eller lignende af sådan virksomhed.

Ved frit erhverv forstås læger, advokater, revisorer, konsulenter med videre. Personer inden for denne gruppe kan således udøve deres erhverv i Grønland under 90 dage uden at blive begrænset skattepligtige.

Omfattet af bestemmelsen er endvidere interessenter bosiddende uden for Grønland, som modtager overskud fra et i Grønland hjemmehørende interessentskab.

Til stk. 1, nr. 12

Personer og selskaber, der udøver virksomhed ved skibs- eller luftfart i det

grønlandske territorium, eller ved regelmæssig trafik mellem en plads i det grønlandske territorium og en plads uden for, er begrænset skattepligtig af indtægten herfra.

Det samme gælder, såfremt man deltager i en sådan virksomhed eller på anden måde er berettiget til andel i omsætning, overskud eller lignende af sådan virksomhed. Ved lignende forstås andre parameter, som danner grundlag for andelen.

Til stk. 1, nr. 13

Der foreligger begrænset skattepligt af royalty betalt fra kilder i Grønland til modtageren i udlandet.

Det er en betingelse for den begrænsede skattepligt, at royaltybetaleren har hjemting her i landet. Der foreligger dog også begrænset skattepligt, hvis udbetalingen foretages af en befuldmægtiget, der har hjemting i Grønland.

Til stk. 1, nr. 14

Indtægter ved udleje eller bortforpagtning af virksomhed i Grønland er begrænset skattepligtig.

Bestemmelsen medfører, at en ejer af en virksomhed, som er bosiddende uden for Grønland, er begrænset skattepligtig af lejeindtægten eller forpagtningsafgiften.

Til stk. 1, nr. 15

Personer, der uden at være omfattet af § 1, ejer fast ejendom i Grønland, eller nyder indtægter af samme, er begrænset skattepligtige efter § 2, stk. 1, nr. 15. Det er således ikke kun indtægt af fast ejendom, som begrunder begrænset skattepligt, men også besiddelse af fast ejendom.

Også bortforpagteren af en ejendom i Grønland er begrænset skattepligtig efter denne bestemmelse.

Til stk. 1, nr. 16

En person, som oppebærer indtægt som lodtager i et i Grønland behandlet dødsbo, er begrænset skattepligtig af disse indtægter.

Baggrunden for bestemmelsen er, at der ikke i Grønland sker beskatning af dødsboer, men derimod af lodtagerne. Indkomst fra et i Grønland behandlet dødsbo vil herefter altid blive beskattet i Grønland enten hos den fuldt skattepligtige lodtager eller den efter denne bestemmelse begrænset skattepligtige.

Til § 2, stk. 2

Ved indkomstopgørelsen ved begrænset skattepligt skal kun medtages de indtægter, der begrunder skattepligten, og i denne indkomst kan der alene fradrages udgifter i det omfang, de vedrører disse indtægter. Det samme gælder udgifter, der fratrækkes som følge af skattemæssige afskrivninger.

For så vidt angår begrænset skattepligtig vederlag betyder dette, at der kun er fradrag for de sædvanlige lønmodtagerfradrag. Og at dette fradrag beløbsmæssig ikke kan overstige 10 procent af vederlaget, og at beløbet årligt højst kan udgøre et af Landstinget fastsat beløb.

Det af Landstingets fastsatte årlige beløb fastsættes under en landstingssamling i første halvdel af året forud for det pågældende kalenderår. For indkomståret 2007 er beløbet fastsat til 1.000 kr.

En begrænset skattepligtig person vil således ikke kunne fratække bidrag til egne pensionsordninger eller underholdsbidrag til fraskilt ægtefælle eller børn.

Til § 3

Bestemmelsen er identisk med § 3 i landstingslov nr. 5 af 19. maj 1979, dog er § 1, stk. 1, nr. 8 indsat ved landstingslov nr. 6 af 10. april 2003.

Bestemmelsen opregner udtømmende, hvem der er undtaget fra skattepligt.

De efterfølgende bemærkninger er uddybet med den administrative praksis herunder domspraksis, der har fundet sted siden 1. januar 1980.

Til nr. 1

Ifølge stk. 1, nr. 1 er Kongen, dennes ægtefælle og medlemmer af det kongelige hus, som er børn af danske konger, eller for hvem der i henhold til grundlovens § 11 er fastsat årpenge, og disses ægtefæller, fritaget for skattepligt.

Til nr. 2

Stk. 1, nr. 2 fritager Hjemmestyret, kommunerne, staten og disses virksomheder og institutioner for skattepligt. Fritagelsen omfatter ikke offentligt ejede selskaber.

Til nr. 3

Stk. 1, nr. 3 fritager fremmede staters herværende diplomater med flere for skattepligt. De beskattes efter reglerne i Wienerkonventionen om diplomatiske forbindelser.

Til nr. 4

Stk. 1, nr. 4 fritager fremmede staters herværende konsulære repræsentanter med flere for skattepligt. De beskattes efter reglerne i Wienerkonventionen om konsulære forbindelse. Honorære konsuler, der i forvejen er fuldt skattepligtige, er ikke omfattet af fritagelsesbestemmelsen.

Til nr. 5

Stk. 1, nr. 5 fritager anerkendte trossamfund og kirkelige institutioner oprettet i tilslutning til disse eller til folkekirken for skattepligt.

Til nr. 6

Stk. 1, nr. 6 fritager de uddannelsesmæssige, sociale, og kulturelle institutioner, som er selvejende institutioner med almennyttige formål, hvis indtægter udelukkende kan anvendes til den pågældende institutions formål, for skattepligt.

Til nr. 7

Stk. 1, nr. 7 fritager de personer og virksomheder m.v., som er omfattet af artikel VII i overenskomst i henhold til Den nordatlantiske Traktat mellem Regeringerne i Kongeriget Danmark og Amerikas Forenede Stater om forsvaret af Grønland for skattepligt. Omfattet af fritagelsen er herefter militærpersoner, der opholder sig i forsvarsområderne, og amerikanske virksomheder og disses ansatte, som udfører arbejde i henhold til kontrakt med de militære værn eller den amerikanske regering. Ikke-amerikanske virksomheder og disses ansatte er ikke omfattet af fritagelsen, selv om de udfører arbejde i forsvarsområderne jf. ØLD af 8. september 1983. Personer, der ikke er amerikanske statsborgere, og som udfører arbejde for civile amerikanske organisationer, er ikke omfattet af skattefritagelsen.

Til nr. 8

Stk. 1, nr. 8 fritager foreninger med videre, der driver cafeteria eller restaurationsvirksomhed i idrætshaller for skattepligt. Såfremt foreningen med videre har bortforpagtet cafeteriaet i en idrætshal, omfatter skattefriheden ikke forpagterens overskud ved forpagtningen af et sådant cafeteria, ligesom der fortsat skal indeholdes A-skat i udbetalte lønninger til ansatte.

Til stk. 2

Landsstyret kan efter stk. 2 helt eller delvis fritage fonde, foreninger med videre, som er skattepligtige efter § 1, stk. 1, nr. 13 og 14, for skattepligt, såfremt de vedtægtsmæssige formål er almenvelgørende eller på anden måde almennyttige. Det er således en forudsætning, at en eventuel formue ved opløsningen af fonden med videre skal anvendes til almenvelgørende eller almennyttige formål.

Fritagelsen kan gives både som en årlig fritagelse eller som en stående fritagelse. Fritagelsen betyder, at fonden m.v. ikke skal indsende selvangivelse, men fritagelsen vil dog normalt blive gjort betinget af, at et eksemplar af det årlige regnskab skal indsendes til skatteforvaltningen, hvortil også eventuelle vedtægtsmæssige ændringer skal indsendes.

Til stk. 3

Bestemmelsen i stk. 3 har sammenhæng med de ofte særdeles komplicerede skattemæssige forhold, der opstår ved koncessioner i medfør af lov om mineralske råstoffer m.v. i Grønland. Det anses derfor mest hensigtsmæssigt, at spørgsmålet om beskatningen af de pågældende selskaber yderligere afklares i selve koncessionen og derfor undtages fra denne lov.

Til § 4

Bestemmelsen er identisk med § 4 i landstingslov om indkomstskat.

De efterfølgende bemærkninger er uddybet med den administrative praksis herunder domspraksis, der har fundet sted siden 1. januar 1980.

Ægtefæller sambeskattes fuldt, hvorfor det skattemæssigt i almindelighed er uden betydning til hvis bodel et aktiv hører, og om der er særeje eller formuefællesskab. Med ægteskab sidestilles registrerede partnerskaber. Landsstyret har tilkendegivet, at nærværende regel vil blive søgt ændret fra 1. januar 2008, således at ægtefæller vil blive beskattet særskilt.

Sambeskatningen indtræder fra og med det indkomstår, hvori ægteskabet indgås. Dette medfører, at indtægter i perioden fra indkomstårets begyndelse og frem til ægteskabets indgåelse indgår i sambeskatningen.

Indtræder den fulde skattepligt for den ene af ægtefællerne først i løbet af et indkomstår, foretages sambeskatningen dog først fra den dato, hvor begge ægtefæller er fuldt skattepligtige.

Er alene manden fuldt skattepligtig til Grønland, sker der ingen sambeskatning. Er hustruen begrænset skattepligtig efter § 2, beskattes hun selvstændigt af den begrænsede skattepligtige indkomst. Såfremt begge er begrænset skattepligtige efter § 2, beskattes de hver for sig selvstændigt af deres begrænsede skattepligtige indtægter.

Såfremt ægteparret i løbet af indkomståret bliver separeret eller skilt ophører sambeskatningen fra indkomstårets begyndelse. Det er datoen for bevillingen eller dommen, der er afgørende.

Sambeskatningen ophører endvidere ved udgangen af et indkomstår, dvs. 1. januar, hvori ægteparret har ophævet samlivet på grund af uoverensstemmelse. Genoptager ægteparret senere samlivet, genindtræder sambeskatningen fra det indkomstårs begyndelse, hvori samlivet genoptages.

Er årsagen til den faktiske adskillelse alene af uddannelses eller arbejdsmæssig karakter, anses ægteparret fortsat som samlevende.

Endelig ophører sambeskatningen, såfremt den fulde skattepligt til Grønland ophører for den ene ægtefælles vedkommende. Sambeskatningen ophører den dag, hvor ægtefællens fulde skattepligt ophører.

Til § 5

Bestemmelsen er identisk med § 5 i landstingslov nr. 5 af 19. maj 1979 om indkomstskat.

De efterfølgende bemærkninger er uddybet med den administrative praksis herunder domspraksis, der har fundet sted siden 1. januar 1980.

Børn er selvstændige skattepligtige. Det gælder hvad enten de er hjemmeboende eller ej.

Afgørende for, om en indtægt eller ydelse beskattes hos forældrene eller hos barnet, er, hvem af parterne, der har retligt krav på ydelsen.

Følgende ydelser beskattes hos barnet:

- Børnepension efter landstingslov om tjenestemandspensioner.
- Børnepensionstillæg til egenpension efter landstingslov om tjenestemandspensioner.
- Løbende årlige ydelser, der er tillagt et barn efter i landstingslov om forsikring mod følger af arbejdsskade.
- Børnepension fra private pensionskasser

Bidrag til underhold af et barn medregnes til barnets skattepligtige indkomst.

Særlige bidrag til barnets dåb og bidrag i anledning af konfirmation medregnes ikke til barnets skattepligtige indkomst, idet omfang bidragene ikke overstiger 1 gang det månedlige normalbidrags grundbeløb i forbindelse med dåb og 3 gange det månedlige normalbidrags grundbeløb i forbindelse med konfirmation.

Med forældre sidestilles, stedforældre, adoptivforældre, plejeforældre og bedsteforældre.

Hvor mindreårige har indtægt ved hjemmearbejde eller ved arbejde for fremmede i fællesskab med forældrene, kan beskatning hos de mindreårige kun finde sted, hvor arbejdets karakter og omfang sammenholdt med børnenes alder giver tilstrækkelige holdepunkter for at antage, at arbejdet kan være udført af børnene. Det kan derfor, hvor de konkrete oplysninger tilsiger dette, være nødvendigt at foretage en skønsmæssig fordeling af vederlaget mellem forældrene med videre og børnene eller eventuelt at beskatte hele vederlaget hos forældrene.

I visse tilfælde skal barnets indtægter beskattes hos forældrene. Det er efter stk. 2 tilfældet, hvor der er tale om en indtægtsnydelse eller formueafkast, som barnet har modtaget som gave fra forældrene. Som gave anses også arveforskud. Sådant indtægtsnydelse eller formueafkast skal beskattes hos giveren, hvis denne er fuldt skattepligtig til Grønland på afkasttidspunktet. Tidspunktet for gavens ydelse er ikke relevant i relations til spørgsmålet om skattepligt. Er giveren ikke fuldt skattepligtig til Grønland på afkasttidspunktet, beskattes indtægten hos barnet.

Denne flytning af beskatningen af barnets indtægter skal kun finde sted indtil udløbet af det kalenderår, hvori barnet fylder 18 år, eller indtil den dag, hvor barnet indgår ægteskab.

Renter af beløb, der er indsat på en skattebegünstiget opsparingskonto, medregnes alene ved opgørelsen af barnets skattepligtige indkomst.

Et barn, der ikke er fyldt 15 år ved indkomstårets begyndelse, beskattes ikke af løn for arbejde i forældrenes erhvervsvirksomhed, og forældrene har ikke fradrag for lønudgiften, jf. stk. 3. Reglen gælder også, hvis barnet arbejder for den af forældrene, der ikke har forældremyndigheden.

Er barnet fyldt 15 år ved indkomstårets begyndelse, skal lønnen medregnes i den skattepligtige indkomst hos barnet. Forældrene kan på sædvanlig måde foretage fradrag for lønudgiften, hvis barnet har udført arbejde svarende til lønnen.

Det er barnets indkomstår, der er afgørende for, om reglerne i stk. 3 skal anvendes, og det er derfor uden betydning, om forældrene har et andet indkomstår.

Er barnet ansat af en virksomhed, som barnets forældre ejer sammen med andre, eller af et selskab hvor forældrene er hovedaktionærer, omfattes lønindtægten ikke af stk. 3, når lønnen udbetales af virksomheden eller af selskabet. Udbetales lønnen derimod af forældrenes andel i overskud, er lønindtægten omfattet af stk. 3.

Beløb, som et selskab udbetaler som løn til hovedaktionærens børn, skal stå i rimeligt forhold til den præstation, børnene kan forventes at yde for selskabet.

Indtægt fra indhandling beskattes hos barnet, såfremt det kan sandsynliggøres, at barnet har erhvervet indtægten ved egen indsats. I modsat fald beskattes indtægten hos forældrene eller den person, som har medvirket ved fiskeriet eller fangsten.

Et barn, der bor hjemme, er uanset barnets alder ikke skattepligtig af kost og logi eller af almindelige leveomkostninger, der afholdes af forældrene, jf. stk. 4. Det gælder dog ikke, hvis ydelserne betragtes som vederlag i forældrenes erhvervsvirksomhed, eller ydes som underholdsbidrag.

Til § 6

Bestemmelsen er identisk med § 6 i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Bestemmelsen medfører, at selv om betingelserne for skattepligt efter §§1 og 2 er opfyldt, fraviges skattepligten i de i §§ 7 og 8 opregnede tilfælde.

Til § 7

Fuld skattepligt til Grønland indtræder ikke ubetinget ved enhver erhvervelse af bopæl i Grønland, idet § 7 fastslår, at personer, der erhverver bopæl i Grønland uden samtidig at tage ophold her, først bliver fuld skattepligtig, når de tager ophold i Grønland. Som sådant ophold anses ikke kortvarige ophold her i landet på grund af ferie eller lignende.

Ifølge praksis anses et uafbrudt ophold her i Grønland af en varighed på mere end 3 måneder, eller et samlet ophold på mere end 6 måneder inden for et tidsrum af 12

måneder ikke for "kortvarig ophold på grund af ferie". Ved beregningen af opholdets varighed medregnes ethvert påbegyndt døgn som et fuldt døgn. I øvrigt lægges der ved afgørelsen vægt på den pågældendes øvrige tilknytning til Grønland.

De nævnte 3 måneder, respektive 6 måneder, betragtes som et maksimum for ophold, uden at skattepligten indtræder på grund af bolig. Dette maksimumsophold accepteres i almindelighed, når der er tale om personer, hvis ophold her har et overvejende feriemæssig præg, og således ikke er nødvendiggjort af en regelmæssig løbende personlig varetagelse af indtægtsgivende erhverv, for eksempel hyppig deltagelse i eller tilsyn med ledelsen af en erhvervsvirksomhed i Grønland.

Til § 8

Bestemmelsen er identisk med § 8, stk. 1, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Til stk. 1

Skattepligten efter denne bestemmelse indtræder straks fra begyndelsen af det ophold, der begrunder den fulde skattepligt.

Den konkrete anledning til opholdet i Grønland er uden betydning. Selv om opholdet er ufrivilligt, som følge af pasinddragelse eller andre påtvungne omstændigheder, som for eksempel sygdom, medfører opholdet skattepligt efter § 1, stk. 1, nr. 2, såfremt det varer mindst 6 måneder.

I tilfælde, hvor det ikke allerede ved begyndelsen af opholdet i Grønland er sikkert, at opholdet vil komme til at strække sig over mindst 6 måneder, foretages beskatningen indtil videre efter reglerne for begrænset skattepligtige. Først når det viser sig, at opholdet vil blive udstrakt eller rent faktisk har strakt sig over mindst 6 måneder, foretages beskatningen med virkning tilbage fra opholdets begyndelse, efter reglerne for fuldt skattepligtige personer.

Til stk. 2

Bestemmelsen er identisk med § 8, stk. 2, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Den såkaldte "turistregel" i § 8, stk. 2, udgør en undtagelse fra § 1, stk. 1, nr. 2. Personer, der som turister eller i studieøjemed tager ophold i Grønland, og som under deres ophold ikke driver selvstændig erhvervsvirksomhed i Grønland, og som vedvarende er indkomstskattepligtige til deres hjemland efter reglerne for derboende personer, er fritaget for skattepligt efter § 1, stk. 1, nr. 2, indtil opholdet i Grønland med eller uden afbrydelse har strakt sig over mere end 365 dage inden for et samlet tidsrum af 2 år.

Lønarbejde udelukker ikke anvendelsen af bestemmelsen. Reglerne om begrænset skattepligt bevirker imidlertid, at en turist eller studerende, der vel opfylder betingelserne for fritagelse for fuld skattepligt efter § 1, stk. 1, nr. 2 bliver begrænset

skattepligtig, hvis vedkommende har indtægt ved lønarbejde i Grønland, da "turistreglen" ikke medfører fritagelse for den begrænsede skattepligt efter § 2.

Bestemmelsen omfatter ikke personer, der efter afsluttet uddannelse påbegynder en specialuddannelse eller en videreuddannelse inden for deres fag og under deres ophold i Grønland aflønnes som færdiguddannet.

Hvis en turist eller studerende inden for den i bestemmelsen omhandlede 2 årsperiode får ophold i Grønland i mere end 365 dage, indtræder den pågældendes fulde skattepligt fra den 366. dag og altså ikke med tilbagevirkende kraft fra den dag, hvor opholdet tog sin begyndelse.

Til § 9

Bestemmelsen er identisk med § 9 i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Da skattepligten ophører ved dødsfald, og derefter overgår til arvingerne, skal det fastslås, at den skattepligtige er afgået ved døden, og at denne begivenhed kan henføres til en bestemt dato.

Det vil i de fleste tilfælde ikke frembyde vanskeligheder, at tilvejebringe disse oplysninger, idet disse skal tilgå skatteforvaltningen fra kredsretterne.

Såfremt kredsretten ikke anfører en bestemt dødsdag for afdøde, men alene konstaterer, at afdøde er fundet død på en bestemt dato, vil Skatteforvaltningen for alle praktiske formåls skyld kunne betragte den nævnte dato som dødsdagen.

Såfremt arvingerne har en væsentlig interesse i at fastslå den nøjagtige dødsdag, må arvingerne bestride kredsrettens konstatering af en bestemt dødsdag og søge at føre bevis for, at dødsfaldet var indtrådt tidligere.

Skatteforvaltningen hverken kan eller skal tage stilling til bevisspørgsmål om dødsdagen, idet dette ikke er en afgørelse, der henhører under skatteforvaltningen.

Til § 10

Bestemmelsen er identisk med § 10 i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Overtager den længstlevende ægtefælle i umiddelbar forbindelse med dødsfaldet fællesboet til hensidende i uskiftet bo, overgår al skattepligt til længstlevende ægtefælle for hele det indkomstår, hvori dødsfaldet har fundet sted. Den længstlevende ægtefælle skal herefter beskattes af både sin egen indkomst og af den indkomst den afdøde har erhvervet i dette indkomstår. Den længstlevende ægtefælle skal ligeledes godskrives begge ægtefællers foreløbige skatter for hele indkomståret.

Den længstlevende ægtefælle indtræder i hele afdødes skattemæssige stilling. Skattepligten vedrørende afdødes indtægter bortfalder således ikke, men overtages af den længstlevende ægtefælle.

Den længstlevende ægtefælle succederer herved i afdødes skattestilling, og overtager ligeledes eventuelle afskrivningsberettigede aktiver, og eventuelle skattemæssige afskrivninger skal anses som foretaget af den længstlevende ægtefælle.

Har afdøde anskaffet aktiver som led i sin næring eller i spekulationsøjemed, skal den længstlevende medregne fortjeneste eller tab ved salg af disse aktiver ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, idet omfang fortjenesten eller tabet skulle have været medregnet ved opgørelsen af afdødes skattepligtige indkomst, hvis salget var foretaget af denne.

Med hensidde i uskiftet bo, sidestilles efter stk. 2 de situationer, hvor den længstlevende ægtefælle får boet udleveret, når der intet bliver at fordele mellem arvingerne, efter at ægtefællen har udnyttet sine særlige rettigheder, jf. § 38 i arvelov for Grønland.

Til 11

Bestemmelsen er identisk med § 11 i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Når et bo skiftes i umiddelbar forbindelse med dødsfaldet, er hovedreglen den, at afdødes skat af indkomst i det indkomstår, hvori dødsfaldet har fundet sted, er endelig afgjort med betalingen af de B-skatter, som forfaldt før dødsfaldet, eller de A-skatter, som skulle indeholdes af indtægter, der er indtjent før dette tidspunkt.

Både skatteforvaltningen og boet kan dog kræve, at der skal ske en afsluttende ansættelse af indkomst erhvervet af afdøde for perioden fra indkomstårets begyndelse til dødsfaldet.

For at skatteforvaltningen kan kræve en afsluttende ansættelse, skal den beregnede slutskat overstige de foreløbige indkomstskattebeløb med mindst 4.000 kr. Skatteforvaltningen skal rejse kravet om en afsluttende ansættelse over for boet senest 3 måneder efter dødsfaldet.

Boet kan ligeledes rejse krav om en afsluttende ansættelse over for skatteforvaltningen. Det er en betingelse herfor, at summen af de endelige skatter overstiger slutskatten med mindst 500 kr. Kravet skal rejses overfor skatteforvaltningen senest 3 måneder efter dødsfaldet.

3 måneders fristen for skatteforvaltningen og boet er absolut, og det er ikke muligt at dispensere fra fristen.

Efter stk. 8, der udelukker anvendelse af reglerne i stk. 2, kan således hverken boet eller skatteforvaltningen kræve en registrering foretaget, når boet efter skifterettens skøn er af ringe værdi og udleveret uden skiftebehandling.

Ved den afsluttende ansættelse kan der fortsat afskrives på de afskrivningsberettigede aktiver, hvorved arvingerne succederer i den afdødes skattemæssige stilling efter stk. 6. Dette gælder dog ikke vedrørende nærings- eller spekulationsaktiver, idet der skal ske realisationsbeskatning hos afdøde af aktiver i spekulations- eller næringsaktiver, jf. stk. 7.

Til § 12

Bestemmelsen er identisk med § 12, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Til stk. 1

Bestemmelsen medfører, at fysiske personer altid skal anvende kalenderåret som indkomstår. Såfremt skattepligten kun består i en del af et kalenderår, er indkomståret det nævnte tidsrum.

Hvor indkomstansættelsen kun omfatter en del af kalenderåret, skal de fradrag, der er fastsat med årlige beløb, kun indrømmes med den forholdsmæssige del af årsfradraget. Bestemmelsen omfatter personfradraget, standardfradraget, det skattefrie beløb for B-indkomster samt det faste fradrag for personer, der er begrænset skattepligtige af deres lønindtægter.

Til stk. 2

For selskaber, foreninger m.v. gælder, at de kan søge skatteforvaltningen om tilladelse til at anvende et andet indkomstår end kalenderåret. Ønsker selskabet, foreningen m.v. efterfølgende, at ændre det valgte indkomstår, skal skatteforvaltningen ligeledes ansøges herom.

Det er et ufravigeligt krav, at et indkomstår altid skal begynde den første i en måned.

I forbindelse med en tilladelse til at anvende et andet indkomstår end kalenderåret kan skatteforvaltningen fastsætte særlige frister for indsendelse af selvangivelse og betaling af den pålignede skat. Den udviklede praksis betyder, at et selskab, forening m.v., der får tilladelse til et forskudt regnskabsår, skal indsende selvangivelsen senest 2 måneder efter regnskabsårets udløb, hvorefter skattebeløbet forfalder 10 måneder efter regnskabsårets slutning. Ved denne praksis har selskaber, foreninger m.v., der har tilladelse til forskudt regnskabsår samme vilkår som selskaber, foreninger m.v., der har indkomståret som regnskabsår med hensyn til indsendelse af selvangivelse og betaling af den forfaldne selskabsskat.

Til § 13

Bestemmelsen er identisk med § 13, stk. 1 og 2 i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Bestemmelsen fastlægger hvilke indtægter, der er skattepligtige.

Til stk. 1

Ved udtrykket "indtægter" forstås aktualiserede økonomiske fordele, som vedkommende skatteyder har erhvervet ret til.

Anvendelsen af udtrykket "indtægter" udelukker, at besparelser som sådanne beskattes i medfør af § 13.

Udtrykket "indtægt" omfatter såvel løbende indtægter som engangsindtægter.

Udtrykket "formuegoder" af pengeværdi fastslår, at også indtægter i form af naturalydelse af økonomisk værdi skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Den skattepligtige indkomst skal opgøres for en 12 måneders periode, jf. udtrykket årsindtægter. Opgørelsen skal omfatte samtlige indtægter i perioden, jf. udtrykket samlede årsindtægter. Herved fastslås, at alle bruttoindtægter, uden hensyn til, om de stammer fra forskellige indkomstkilder, skal sammenlægges og opgøres under ét.

Det fremgår tillige af bestemmelsen, at alle indtægter, også udenlandske, skal medregnes til den skattepligtige indkomst. Herved lovfæstes det såkaldte globalindkomstprincip.

Til stk. 2

Efter stk. 2 skal vederlag for personligt arbejde i tjenesteforhold, dvs. lønindtægt, beskattes i det indkomstår, hvori udbetalingen finder sted, således at der er overensstemmelse mellem den endelige beskatning og det skattetræk, der altid sker ved udbetalingen.

Ophører skattepligten i løbet af indkomståret, er et senere udbetalt vederlag dog altid skattepligtigt senest på tidspunktet for skattepligtens ophør.

I tilfælde, hvor en lønmodtager, f.eks. en tjenestemand, er forudlønnet, anses januar lønnen dog for skattepligtig indkomst i det indkomstår, hvori januar falder, selv om lønnen er til disposition før årsskiftet.

Til § 14

Bestemmelsen svarer til § 14, stk. 1 i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Udover den almene regel i § 13 stk. 1, hvorefter de samlede årsindtægter er skattepligtige, angiver § 14, nr. 1-4 i eksempelform enkelte vigtige indkomstkilder

og skal sammenholdes med § 34, der opregner hvilke indtægter, der normalt ikke skal medregnes.

Da der udtrykkeligt er tale om en eksemplifikation har § 14, nr. 1-4 som udgangspunkt ikke betydning som selvstændig beskatningshjemmel, men udelukker på den anden side tvivl om, hvorvidt en indtægt fra en kilde, som særligt er nævnt i eksemplifikationen, er skattepligtig.

Da der er tale om eksemplifikationer, kan der ikke sluttes modsætningsvis fra § 14, nr. 1-4.

Til nr. 1

Nr. 1 opregner eksempler på aktiv indtægtserhvervelse, idet det nævnes at indtægter fra enhver form for erhvervsmæssig virksomhed, f.eks. indtægt ved handel, industri, håndværk, søfart, fiskeri, fangst, jagt og fåreavl skal betragtes som skattepligtig indkomst. Det fremgår endvidere, at indtægter, der erhverves ved deltagelse i interessentskab, partrederi, og så videre, samt vederlag for videnskabelig, kunstnerisk eller litterær arbejde er skattepligtig indkomst. Endelig fremgår det, at vederlag, herunder løn, for arbejde, tjeneste eller bistand af enhver art er skattepligtig.

Til nr. 2

Nr. 2 opregner eksempler på passiv indtægtserhvervelse. Dette er blandt andet indtægter ved bortforpagtning, udleje, pension, livrente, indtægter ved understøttelse og underholdsbidrag, indtægt ved vederlagsfri benyttelse af andres ejendele og ved gaver, samt indtægter i form af renter af obligationer og andre udestående fordringer. Disse er skattepligtig.

Til nr. 3

I nr. 3 nævnes, at indtægter i form af udbytte fra aktier, anparter og andelsbeviser.

Med hensyn til udbytte fra aktier og anparter henvises til bemærkningerne til § 86, stk. 2.

Som udbytte af andelsbeviser anses alt, hvad andelsselskabet udbetaler til andelshaverne, som andel af det af selskabet sidste eller tidligere indkomstår indtjene overskud. Det er uden betydning om udbetalingen sker i form af dividende eller som likvidationsudlodning.

Sker der udlodning af andelskapitalen i forbindelse med en kapitalnedsættelse, vil en sådan udlodning ikke være omfattet af bestemmelsen.

Til nr. 4

I nr. 4 nævnes værdi af egen bolig. Der henvises til bemærkningerne til § 34, nr. 5.

Til stk. 1

Bestemmelsen er identisk med § 13, stk. 3, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Bestemmelsen indeholder nærmere regler for, hvornår renteindtægter og renteudgifter skal påvirke indkomstopgørelsen.

For renter gælder det særlige, at det skattemæssigt er afgørende, at de er forfaldne og betalte. Fradragsretten for renter forudsætter endvidere, at debitor har påtaget sig en reel retlig gældsforpligtelse og en forpligtelse til at forrente denne.

Ved forudforfaldne renteudgifter forstås renter, som forfalder før den periode, de vedrører. Sådanne forudforfaldne renteudgifter skal fradragsmæssigt periodiseres over den periode, de vedrører. Såfremt den skattepligtige ikke er skattepligtig i hele den periode, den forudforfaldne rente vedrører, vil der således kun kunne indrømmes fradrag for skattepligtsperioden.

Skatteforvaltningen kan for finansieringsvirksomheder og lignende virksomheder tillade at renterne beskattes eller fradrages i det indkomstår, de vedrører. Den valgte fremgangsmåde vil efterfølge ikke kunne ændres.

Til stk. 2

Bestemmelsen er identisk med § 13, stk. 4, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Bestemmelsen medfører, at der skal ske fuld renteperiodisering i til- og fraflytningssituationer.

Der skal ske periodisering, uanset om der er tale om bagudforfaldne eller forudforfaldne renter. For renter, der ikke vedrører den periode, hvori skattepligten indtræder eller ophører, gælder fortsat forfaldsprincippet, jf. 15, stk. 3.

Fradragsberettigede løbende provisioner af gæld sidestilles med renteudgifter, jf. § 24, stk. 1, nr. 3.

Ved fraflytning periodiseres renterne, således at renterne fra seneste forfaldsdato til det tidspunkt, hvor skattepligten ophører, medregnes eller fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Ved tilflytning medregnes eller fradrages renterne fra det tidspunkt, hvor skattepligten indtræder til først kommende forfaldsdato ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Der vil således kunne ske beskatning af renteindtægter og fradrag for renteudgifter, der forfalder uden for skattepligtsperioden.

Hvis renteperioden er så lang, at renterne vedrører flere indkomstår, skal renter periodiseres i alle indkomstårene.

Hvis renteperioden i en fraflytningsituation strækker sig over 2 eller flere indkomstår, kan det blive nødvendigt at genoptage ansættelsen for indkomståret eller indkomstårene forud for fraflytningsåret.

Dobbeltbeskatning af renter i forbindelse med tilflytning vil kunne lempes ved credit efter § 69.

Til stk. 3

Bestemmelsen er identisk med § 13, stk. 5, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Bestemmelsen indebærer, at handelsrenter, det vil sige de vedhængende eller godskrevne renter, beskattes henholdsvis fradrages i det indkomstår, hvor handlen afvikles, uanset om den tilhørende rente først forfalder til betaling i et senere indkomstår.

Som handelsrenter anses beløb, der i forbindelse med overdragelse af rentebærende fordringer betales til godtgørelse af en del af – eller hele – den førstkommende termins rente af den pågældende fordring.

Er der ydet vederlag for vedhængende renter, skal vederlaget således fradrages i købers skattepligtige indkomst for det år, hvor handlen afvikles. Den førstkommende termins rente indgår til gengæld med sit fulde beløb ved indkomstopgørelsen for det år, hvori terminen forfalder. Sælger skal medregne vederlag for vedhængende renter i sin skattepligtige indkomst for afviklingsåret.

Er der ydet vederlag for godskrevne renter, fradrages beløbet i sælgers skattepligtige indkomst for afviklingsåret. Køber skal tilsvarende medregne vederlaget i sin skattepligtige indkomst for afviklingsåret.

Bestemmelsen finder anvendelse på alle former for rentebærende fordringer, hvor parterne i overdragelsen, det vil sige køber og sælger, afregner vederlag for handelsrenter.

Det er en betingelse, at vederlaget knytter sig til overdragelsen af en fordring. Handelsrenter, der opstår i forbindelse med overdragelse af gæld, for eksempel refusionsrenter ved overdragelse af fast ejendom, omfattes ikke af bestemmelsen.

Herudover er det en betingelse, at den pågældende fordring er rentebærende. Det indebærer, at de almindelige betingelser for skattemæssigt at anse en ydelse som rente skal være opfyldt, herunder at der sker en periodevis tilskrivning beregnet på grundlag af den til enhver tid værende restgæld. Ydelser, der i realiteten fremtræder som kursforskydninger, kan ikke behandles efter reglerne om handelsrenter.

Hypigheden af rentetilskrivning er uden betydning for anvendelse af bestemmelsen.

Overdragelse af renter, der sker uden samtidig overdragelse af den underliggende fordring, anses ikke som overdragelse af en rentebærende fordring, og kan derfor ikke behandles efter reglerne for handelsrenter.

Til stk. 4

Bestemmelsen er identisk med § 13, stk. 6, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Bestemmelsen medfører, at indtægter og udgifter, herunder renteudgifter af lån sikret ved pant i fast ejendom, ikke skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, når ejendommen er beliggende uden for Grønland.

Det er uden betydning om lånet, der er sikret i fast ejendom beliggende uden for Grønland, finansierer en virksomhed i Grønland.

Landsstyrets dispensationsadgang er tænkt anvendt i tilfælde, hvor grønlandske virksomheder tillige driver virksomhed uden for Grønland, og som led i denne virksomhed anskaffer sig fast ejendom.

Til § 16

Til stk. 1

Bestemmelsen er identisk med § 14, stk. 2, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Bestemmelsen medfører, at de i § 1, stk. 1, nr. 3-14 nævnte selskaber og foreninger m.v., der anbringer midler i obligationer samt private pantebreve og fordringer, er skattepligtige af gevinst ved afhændelse eller indfrielse, herunder udtrækning.

Fortjenesten eller tabet opgøres som forskellen mellem afståelsessummen og anskaffelsessummen. Sker der indfrielse gennem afdrag opgøres fortjenesten eller tabet af ethvert afdrag, som svarer til det antal procenter, hvormed parikurs overstiger eller ligger under erhvervelseskursen. Parikursen vil altid være 100, mens erhvervelseskursen er lig med anskaffelseskursen

Hvor forholdene måtte tilsige det, kan skatteforvaltningen tillade en anden opgørelsesmåde.

Til stk. 2

Bestemmelsen er identisk med § 14, stk. 3, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Bestemmelsen medfører, at de i § 1, stk. 1, nr. 3-14, nævnte selskaber og foreninger m.v. der anbringer midler i aktier, anparter, andelsbeviser og lignende værdipapirer, skal beskattes af kursgevinster konstateret ved afståelse af disse værdipapirer. Konvertible obligationer er ikke omfattet af bestemmelsen.

Tilsvarende kan konstaterede tab ved afståelse af de omhandlede værdipapirer fratrækkes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. For moderselskaber gælder dog, at et tab ved salg af aktier eller anparter i et udenlandsk selskab omfattet af § 34, nr. 11, kun kan fradrages i det omfang, tabet overstiger udbyttet, som moderselskabet har modtaget fra det pågældende udenlandske datterselskab. Efter bestemmelsen bliver et selskab m.v. alene beskattet af en fortjeneste, eller kan fratække et tab. Fortjenesten eller tabet opgøres som forskellen mellem anskaffelsessummen og afståelsessummen. Ved likvidation anses afståelsessummen som værende lig det udloddede beløb.

Hvor forholdene måtte tilsige det, kan skatteforvaltningen tillade en anden opgørelsesmåde.

Til stk. 3

Bestemmelsen er identisk med § 14, stk. 4, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

De § 1, stk. 1, nr. 3-14 nævnte selskaber, foreninger m.v. skal beskattes ved salg af fast ejendom, som ikke er afskrivningsberettiget i henhold til afskrivningsbekendtgørelsen. Et tab ved salg af de omhandlede faste ejendomme vil kunne fratrækkes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Selskabers og foreningers m.v. skattepligt omfatter således samtlige fortjenester og tab ved salg af fast ejendom, uanset om den faste ejendom er afskrivningsberettiget eller erhvervet i nærings- eller spekulationsøjemed.

Hvor forholdene måtte tilsige det, kan skatteforvaltningen tillade en anden opgørelsesmåde

Til § 17

Bestemmelsen er identisk med § 14 a, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Til stk. 1

Finansielle kontrakter omfatter især terminskontrakter, swaps, aftaler om købe- og salgsretter (optioner) vedrørende valuta, obligationer, metaller, råstoffer m.v., samt såkaldte syntetiske aktiver som for eksempel et aktieindeks. Kombinationer af de nævnte kontrakttyper er ligeledes omfattet.

Til stk. 2

Kontrakter vedrørende salg og køb af obligationer i forbindelse med kurssikring ved optagelse og indfrielse af realkreditlån og lignende er undtaget. Det samme gælder konverteringsretter knyttet til obligationer, pantebreve, gældsbreve og andre pengefordringer.

Tegningsretter til aktier beskattes efter de almindelige gældende regler, jf. ovenfor § 16, stk. 2.

Aftaler vedrørende fast ejendom beskattes ligeledes efter de almindeligt gældende regler jf. ovenfor § 16, stk. 3.

Almindelige køb og salg af f. eks. obligationer, hvor afviklingen nok sker efter aftaletidspunktet, men inden for normale afviklingsfrister på området, er ikke omfattet.

Det er uden betydning, om der foretages fysisk levering af det underliggende aktiv, eller der blot foregår en differenceafregning. Den finansielle kontrakt vil således ikke længere være omfattet af spekulationsbestemmelsen i § 34, stk. 1, nr. 2.

Alle finansielle kontrakter omfattet af bestemmelsen opgøres samlet, således at en eventuel nettogevinst beskattes i det samme indkomstår, mens et nettotab skal kunne fremføres i de efterfølgende 5 indkomstår i årets nettogevinst fra finansielle kontrakter.

Det er tanken, at nettotabet skal selvangives på en af skatteforvaltningen udarbejdet blanket, som vedlægges den almindelige selvangivelse, og at underskuddet skal ansættes særskilt efter reglerne i § 30.

Ved tilflytning til Grønland (indtrædelse af fuld skattepligt) er anskaffelsessummen værdien af de finansielle kontrakter, der eksisterer på dette tidspunkt.

Ved fraflytning (ophør af fuld skattepligt) anses de finansielle kontrakter for afstået, og afståelsessummen er værdien af de finansielle kontrakter, der eksisterer på dette tidspunkt.

Til stk. 3

Kontrakter, der er indgået som led i næring eller erhvervmæssig virksomhed, skal ikke være omfattet af bestemmelsen, således at eventuelle gevinster eller tab behandles efter landstingslovens almindelige regler.

Næringsdrivende inden for området er især pengeinstitutter, deres datterselskaber samt andre aktører på det finansielle marked. Omfattet af kontrakter indgået som led i næring er desuden kontrakter, der er erhvervet som vederlag i erhvervmæssig virksomhed (vederlagsnæring).

Ved erhvervmæssig virksomhed tænkes især på selskabers, fondes og foreningers med videre og selvstændiges sikring af tilgodehavender og gæld i fremmed valuta. Det samme samt sædvanlige aftaler om levering af varer og tjenesteydelser vedrørende virksomheden. Såfremt der blot er tale om midlertidig anbringelse af likvid kapital, anses kontrakten ikke som indgået som led i erhvervmæssig virksomhed og er derfor ikke omfattet af undtagelsesbestemmelsen i stk. 3.

Til nr. 4

Gevinst og tab på finansielle kontrakter opgøres på realisationstidspunktet, og beskatningen foretages efter separationsprincippet, det vil sige uden hensyn til de regler, der gælder for det underliggende aktiv. Som undtagelse gælder, at der gennemføres en beskatning ved ophør af skattepligt.

Ved afgørelse af, om en kontrakt kan anses for realiseret, anvendes de almindelige civilretlige regler. Hvor en kontrakt eksempelvis ændres, må man i hver enkelt tilfælde bedømme, hvorvidt ændringen er så væsentlig, at der er tale om indgåelse af en ny kontrakt.

Til nr. 5

Når særlige omstændigheder foreligger, foreslås det, at Landsstyret skal kunne dispensere fra reglen, eksempelvis i forbindelse med aftaler vedrørende aktionæroverenskomster i grønlandske selskaber.

Bestemmelsen er møntet på at kunne beskatte gevinster på de forskellige finansielle instrumenter, der er opstået inden for de senere år, og som eventuelt måtte komme, hvorfor dispensationsadgangen især er tænkt anvendt på mere "dagligdags" kontrakter, der mod intentionerne måtte blive omfattet.

Til § 18

Bestemmelsen svarer til § 14 b, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Til stk. 1

Bestemmelsen medfører, at personers fortjeneste på enhver pengefordring såsom obligationer, pantebreve, virksomhedscertifikater og lignende, der er uforrentede eller forrentes med en lavere rente end mindsterenten, skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Derimod kan et eventuelt tab, der konstateres på de omhandlede fordringer ikke fradrages.

Fortjeneste på fordringer, der opfylder mindstekravet til den pågældende rente, omfattes ikke af bestemmelsen. Disse fortjenester skal derfor ikke medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, medmindre de er omfattet af nærings eller spekulationsbestemmelserne i § 34, stk. 1, nr. 2.

Til stk. 2

Bestemmelsen omfatter alle former for fordringer, som en låntager udsteder til en långiver, uanset om låntager er en finansiell institution, finansieringsselskab, erhvervsvirksomhed eller en privat person, såfremt lånekonstruktionen er sådan sammensat, at hele eller dele af långivers afkast fremkommer som en kursgevinst.

Til stk. 3

Fordringens pålydende rente er afgørende ved bestemmelsen af, om kravet til mindsterenten er opfyldt. Kravet til renten skal være opfyldt på det tidspunkt, hvor

fordringen udstedes. Reglen omfatter således kun fordringer, hvis pålydende rente på stiftelsestidspunktet er lavere end mindsterenten.

Også fordringer med variabel rente er omfattet af bestemmelsen, hvorfor den faktiske rente på udstedelsestidspunktet skal opfylde kravet til mindsterenten.

Det er endvidere en betingelse, at vilkårene for efterfølgende renteændringer og opsigelse er således, at kursen ikke kan afvige væsentligt fra den oprindeligt aftalte indfrielseskurs. Hvorvidt en afvigelse er væsentlig, må afgøres ud fra et konkret skøn.

Renten skal være opfyldt på det tidspunkt, fordringen udstedes. Såfremt renten efter udstedelsestidspunktet nedsættes til et lavere beløb end mindsterenten, er kursgevinsten skattepligtig. På tilsvarende vis vil den omstændighed, at lånet indfris til et højere beløb, medføre, at kursgevinsten er skattepligtig. Mindsterenten måles i forhold til indfrielsesbeløbet. Såfremt rentebetalingen målt i forhold til lånets indfrielsesbeløb er lavere end det rentebeløb, der følger af mindsterenten, er en eventuel kursgevinst skattepligtig.

For knæklån skal den forudaftalte forrentning for alle perioder mindst være lig med den mindsterente, der er gældende ved fordringens stiftelse. I modsat fald er kursgevinsten skattepligtig.

Konvertible obligationer er omfattet af bestemmelsen, såfremt de ikke konverteres til aktier.

Da der er væsentlig identitet mellem det danske og grønlandske pengemarked, eksempelvis er det danske renteniveau bestemmende i Grønland, fastsættes mindsterenten identisk med den i Danmark til enhver tid gældende mindsterente. I Danmark beregnes mindsterenten for et givet halvår på grundlag af et simpelt gennemsnit opgjort med to decimaler af en af Københavns Fondsbørs dagligt udregnet effektiv obligationsrente for de seneste 20 børsdage forud for 15. december og 15. juni. Den effektive obligationsrente opgøres med to decimaler for fastforrentede kroneobligationer i åbne serier, der noteres på Københavns Fondsbørs, bortset fra indeksregulerede obligationer. Mindsterenten udgør herefter den beregnede gennemsnitsrente ganget med 7/8 og nedrundet til nærmeste hele antal procentpoint. Mindsterenten offentliggøres 5. sidste børsdag forud for den periode, hvori mindsterenten skal gælde.

Er den effektive obligationsrente i 10 på hinanden følgende børsdage mere end 2 procentpoint højere eller 1 procentpoint lavere end det gennemsnit, der danner grundlag for halvårets eller resten af halvårets mindsterente, beregnes mindsterenten på grundlag af et simpelt gennemsnit af den effektive gennemsnitsrente. Den således beregnede mindsterente er gældende for perioden fra og med den 10. børsdag efter den sidste af de nævnte 10 børsdage. Forhøjelse af mindsterenten får tidligst virkning den 20. børsdag efter den senest forudgående ændring af mindsterenten. Denne forhøjelse finder dog ikke sted, hvis restperioden er mindre end 20 børsdage.

Til stk. 4

Metoden til opgørelse af fortjenesten svarer til metoden i § 16, stk. 1. Fordringens værdi fastslås normalt først i forbindelse med en hel eller delvis realisation af fordringen. Fortjenesten skal derfor i overensstemmelse med hidtil gældende praksis som hovedregel medregnes ved indkomstopgørelsen i det indkomstår, hvor fortjenesten konstateres ved fordringens afståelse, indfrielse eller udtrækning (realisationsprincippet).

Bestemmelsen fastlægger derudover, hvorledes beskatning foretages, når der sker en delvis indfrielse gennem afdrag, nemlig at der af ethvert afdrag skal medregnes en så stor procentdel, som svarer til det antal procenter, hvormed parikurs overstiger anskaffelsessummen.

Er flere ens fordringer erhvervet på forskellige tidspunkter gælder FIFO-princippet, det vil sige, at de først erhvervede anses for de først afståede.

Til stk. 5

Fortjeneste eller tab af de i stk. 1 omfattede fordringer, kan ikke henføres til beskatning efter § 34, nr. 2.

Til § 19

Bestemmelsen er identisk med § 14 c, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Bestemmelsen medfører, at værdien for fri bil fastsættes til 40.000 kr. på årsbasis, dog således at satsen nedsættes til 20.000 kr., såfremt vejarealet i den pågældende by, hvor bilen anvendes, udgør mellem 25.000 kvm. og 75.000 kvm. Udgør vejarealet i den pågældende by, hvor bilen anvendes, under 25.000 kvm. nedsættes satsen til 10.000 kr. Vejarealet er baseret på vej- og boligregistret.

Følgende byer har p.t. et vejareal der udgør 75.000 kvm. eller mere: Qaqortoq, Narsaq, Nuuk, Sisimiut, Aasiaat og Ilulissat.

Følgende byer har p.t. et vejareal, der udgør mellem 25.000 kvm. og 75.000 kvm.: Nanortalik, Ivittuut, Paamiut, Maniitsoq, Qasigiannuguit, Qeqertarsuaq, Uummannaq, Upernavik og Tasiilaq.

Følgende byer har p.t. et vejareal, der udgør under 25.000 kvm.: Kangaatsiaq, Avanersuaq og Illoqqortoormiut.

Med disse værdibeløb bringes beskatningen af fri bil i bedre overensstemmelse med den reelle værdi ved at have fri bil til rådighed. Det afgørende for beskatningen vil være, at en arbejdsgiver eller anden hvervgiver rent faktisk stiller en bil til rådighed for den skattepligtiges private benyttelse, uden at den pågældende betaler fuldt ud for det. Bestemmelsen omfatter udover ansatte også personer, der er valgt til medlem eller medhjælp for bestyrelser, udvalg, kommissioner, råd, nævn eller andre

kollektive organer, herunder Landstinget og kommunalbestyrelser samt tillige landsstyremedlemmer, der får stillet bil til rådighed.

Reglerne gælder derimod ikke for selvstændige erhvervsdrivende, som anvender en bil delvist privat og delvist erhvervmæssigt. Selvstændige erhvervsdrivende skal fortsat anvende reglerne om formuegoder, der anvendes både til erhvervmæssige og private formål, hvor der kun kan foretages fradrag for driftsomkostninger og afskrivninger, i det omfang bilen anvendes erhvervmæssigt.

Ved afgørelsen af, om en bil er til privat rådighed, vil der som hidtil blive taget udgangspunkt i, om den skattepligtige tager bilen med hjem til bopælen. Hvis den skattepligtige kører bilen hjem efter endt arbejde, er der tale om fri bil allerede af den grund, at transport mellem hjem og arbejde er privat benyttelse. Hvis den skattepligtige kun har bilen til privat rådighed i en del af indkomståret, skal beskatningen nedsættes til det antal dage, hvor bilen har været til privat rådighed. I modsætning til den hidtil gældende praksis skal der således ske beskatning af det fulde antal dage, hvor bilen har været til rådighed.

Ved værkstedsvogne forstås lukkede kassevogne med fastmonterede hylder samt fastmonteret værktøjsindretning. Andre specialkøretøjer omfatter eksempelvis alle former for udrykningskøretøjer, rustvogne m.fl. Ved udrykningskøretøjer forstås biler, der anvendes til politimæssige opgaver, personredning, brand, forureningsuheld, færdselsuheld eller afværgelse af omfattende skader, når bilen er godkendt forsynet med et eller flere blå blink og et to-tonet udrykningshorn. Det er en absolut betingelse for den lavere sats i stk. 5, at disse køretøjer udelukkende må anvendes til kørsel mellem hjem og arbejdsplads. Kører den ansatte blot én gang i årets løb anden privat kørsel i disse køretøjer, udløser en sådan kørsel beskatning efter årssatser i stk. 2, 3 eller 4.

Såfremt den ansatte ikke afleverer bilen til arbejdsgiveren, kan årssatsen for fri bil kun nedsættes i det omfang, andre beskattes af bilen, i den periode, hvor den pågældende ansatte er på rejse. For direktører m.fl. med fri bil vil udgangspunktet derfor normalt være, at beskatningen gennemføres efter årssatsen uden reduktion for fravær.

Hvis den skattepligtige selv betaler en del af omkostningerne til bilens drift, kan disse udgifter fratrækkes i det skattepligtige beløb. Hvis omkostningerne vedrørende bilen betales af en erhvervsvirksomhed, er der som hidtil fuld skattemæssig afskrivningsret på bilen og skattemæssig fradragetsret for alle omkostninger, der er forbundet med vedligeholdelse og drift af bilen.

Kørsel mellem hjem og arbejdsplads for ansat personale i forbindelse med tilkaldevagt fra hjemmet beskattes ikke. Tilkaldevagt foreligger, når den ansatte under vagten tilkaldes fra hjemmet til "uvisse" adresser.

For at der er tale om tilkaldevagt i stk. 8's forstand, skal man som udgangspunkt være pålagt at befinde sig i hjemmet efter den normale arbejdstid samt aflønnes særskilt for tilkaldevagten, uanset om man rent faktisk bliver tilkaldt eller ej. En

kontaktperson, der kan tilkaldes uden for normal arbejdstid, såfremt der sker skader på eller indbrud i arbejdsgiverens faste ejendomme, har ikke tilkaldevagt i stk. 8's forstand.

Den ansatte skal i tilkaldevagten's rådighedsperiode være pålagt reelle begrænsninger i privatlivet. Den ansatte skal f.eks. kunne møde udhvilet og ædru i hele rådighedsperioden. Der skal ligeledes være tale om en reel pligt. En telefonkæde, hvor den ansatte blot kan lade mødepligten overgå til den næste på listen, anses ikke som reel.

Ved hjemmet forstås det sted, hvor man regelmæssigt sover, når man ikke er midlertidigt fraværende på grund af ferie, forretningsrejse, sygdom eller lignende, samt hvor man har sine ejendele.

Ved "uvisse" adresser forstås, at man kan blive tilkaldt til midlertidige arbejdspladser ude i byen, som ikke på forhånd er kendt. Det afgørende er ikke, om man kender disse adresser, men at der er så mange af dem, at man ikke kan vide til hvilke af disse mange forskellige adresser, man bliver kaldt ud til. Den sædvanlige arbejdsplads er ikke omfattet af begrebet "uvisse" adresser, heller ikke selv om arbejdsgiveren har flere adresser ude i byen.

Det er en absolut betingelse for skattefriheden, at arbejdsgiveren skriftligt har pålagt den ansatte kørsel mellem hjem og arbejdsplads i forbindelse med tilkaldevagten samt skriftligt bestemt, at den ansatte i øvrigt ikke må køre anden privat kørsel i bilen under tilkaldevagten. Kører den ansatte blot én gang i årets løb anden privat kørsel under tilkaldevagten, udløser en sådan kørsel beskatning efter årssatsen, jf. stk. 2, 3 og 4.

Til § 20

Bestemmelsen er identisk med § 15, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Til stk. 1

Bestemmelsen medfører, at B-indkomster er skattefri, hvis de tilsammen ikke overstiger et nærmere fastsat beløb. For kalenderåret 2007 er beløbet fastsat til kr. 5.000 for enlige og kr. 10.000 for sambeskattede ægtefæller.

Bestemmelsen omfatter enhver form for B-indkomst, herunder indkomst ved selvstændig erhvervsvirksomhed. Som indkomst anses i disse tilfælde bruttofortjenesten før fradrag af driftsomkostninger og skattemæssige afskrivninger.

Bestemmelsen finder ikke anvendelse for selskaber og foreninger.

Det skattefrie beløb størrelse fastsættes af Landstinget under en landstingssamling i første halvår forud for det pågældende kalenderår.

Til § 21

Bestemmelsen er identisk med § 16, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Alle skattepligtige personer har ret til et standardfradrag. For kalenderåret 2007 udgør standardfradraget kr. 10.000 for enlige og kr. 20.000 for sambeskattede ægtefæller.

Den længstlevende ægtefælle, der beskattes af afdødes indtægter, jf. § 11, skal, i det indkomstår, hvori dødsfaldet finder sted, have beregnet standardfradrag efter reglerne for sambeskattede ægtefæller.

Til stk. 2

Størrelsen af standardfradraget fastsættes af Landstinget, på en landstingssamling i første halvdel af året forud for det pågældende kalenderår.

Til stk. 3

Standardfradraget træder i stedet for samtlige ligningsmæssige fradrag herunder driftsomkostninger og skattemæssige afskrivninger. Hvis den skattepligtige kan dokumenterer, at de ligningsmæssige fradrag, der tilkommer den skattepligtige efter de øvrige bestemmelser i landstingsloven tilsammen overstiger standardfradraget, kan den skattepligtige fratrykke dette større beløb.

Til § 22

Bestemmelsen er identisk med § 13 a, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Omfattet af bestemmelsen er de skattepligtige, som er nævnt i § 1, stk. 1, nr. 3-14.

Et selskabs afskrivningsberettigede aktiver m.v. skal opdeles i 3 kategorier:

- Bygninger og installationer.
- Skibe og fly.
- Øvrige afskrivningsberettigede aktiver og udgifter.

Afgrænsninger af de aktiver, der er nævnt under nr. 1 og 2 og i forhold til nr. 3 skal ske i overensstemmelse med Grønlands Hjemmestyres bekendtgørelse om skattemæssige afskrivninger m.v.

Et selskab m.v. kan ikke foretage fradrag for afskrivninger med et beløb, der overstiger følgende afskrivninger:

1. 5 pct. af anskaffessummen for bygninger og installationer.
2. 10 pct. af anskaffessummen for skibe og fly.
3. 30 pct. af den afskrivningsberettigede saldværdi ved indkomstårets udløb for

øvrige afskrivningsberettigede aktiver m.v. såsom driftsmidler, inventar og immaterielle aktiver m.v. og udgifter på ombygning af lejede lokaler eller tilslutningsudgifter, der har erhvervsmæssig betydning for selskabet.

4. 100 pct. af anskaffessummen for driftsmidler, der er anskaffet for kr. 100.000 eller derunder.

Inden for hver af kategorierne 1-4 kan selskabet m.v. vælge, om det vil benytte afskrivningsmuligheden fuldt ud, delvist eller helt undlade at afskrive på det enkelte aktiv. De af selskabet faktisk foretagne afskrivninger opgjort i hver af kategorierne 1-4 og eventuelle afskrivninger efter stk. 5, kan herefter forøges med et afskrivningsbeløb, som svarer til halvdelen af selskabets overskud før skat. Ved selskabets overskud forstås selskabets skattepligtige indkomst efter fradrag af fremført underskud fra tidligere år samt udloddet udbytte og fradrag af de afskrivninger, der følger af stk. 2 og 5, det vil sige den skattepligtige indkomst før afskrivninger efter 2. led i stk. 1 (halvdelen af overskuddet). Det supplerende afskrivningsbeløb kan selskabet m.v. frit fordele på de i kategori 1-3 omfattede aktiver m.v.

Ændringerne i afskrivningsreglerne indebærer, at hvert aktiv i kategorierne 1 og 2 skal registreres, og der skal føres en konto udvisende aktivets anskaffessum tillagt eventuelle forbedringer, samt udgifter og foretagne afskrivninger. Af kontoen, der skal opgøres ved afslutningen af hvert år, skal aktivets uafskrevne saldo fremgå.

For så vidt angår afskrivninger på de i nr. 1 og 2 nævnte aktiver, sker afskrivningen ved at anskaffessummen afskrives med lige store beløb årligt, også kaldet lineære afskrivninger. Det er uden betydning hvornår i året det pågældende aktiv er erhvervet, idet der altid kan foretages et fuldt års afskrivning i anskaffelsesåret. I aktivets anskaffelsesår eller i virksomhedens ophørsår kan der modsat ikke foretages afskrivninger.

Af hensyn til likviditeten i de selskaber, der afstår afskrivningsberettigede aktiver omfattet af litra 1 og 2, kan selskaber udover de normale afskrivninger efter nr. 1 og 2 yderligere foretage afskrivninger med et beløb, der svarer til fortjenesten ved afståelsen af aktivet, jf. stk. 5. Hvis selskabet yderligere udnytter denne regel skal også afskrivningsbeløbet i medfør af stk. 5, fragå ved opgørelsen af selskabets overskud, forinden man opgør det yderligere afskrivningsbeløb efter stk. 1, som kan udgøre halvdelen af selskabets overskud.

For så vidt angår de afskrivninger, der omfattes af nr. 3 og 4 bemærkes, at bestemmelsen omfatter alle de afskrivningsberettigede aktiver og udgifter, som ikke er omfattet af nr. 1 og 2, og som kan afskrives i medfør af Hjemmestyrets bekendtgørelse om skattemæssige afskrivninger m.v. Afskrivningsretten for disse aktiver gennemføres ved et saldoafskrivningssystem. Det vil sige, at selskabets samlede anskaffessummer vedrørende sådanne aktiver/- udgifter, fraregnet salgssummen indvunden ved salg af sådanne aktiver eller rettigheder m.v. årligt afskrives med en valgfri hel procent mellem 0 og 30. Dette årlige afskrivningsbeløb fragår den samlede afskrivningsberettigede saldoværdi. Afskrivningen får således et degressivt forløb.

Såfremt selskabet m.v. i anskaffelsesåret ikke ønsker at afskrive aktiver omfattet af nr. 4 (dvs. aktiver til en værdi på 100.000 kr. eller derunder, fuldt ud), skal den uafskrevne del af anskaffelsessummen tillægges den ved indkomstårets udløb opgjorte afskrivningssaldo. Den uafskrevne del af anskaffelsessummen indgår herefter i årets saldobærdi og afskrives med indtil 30 pct. i overensstemmelse med reglerne i nr. 3.

For selskaber, der er meddelt tilladelse til efterforskning eller udnyttelse i henhold til lov om mineralske råstoffer m.v. i Grønland, gælder, at produktionsaktiver anses som driftsmidler. Ved produktionsaktiver forstås faste produktionsanlæg m.v. på land, faste og mobile platforme med dertil hørende driftsmidler og maskiner, rørledninger, pumper, opbevaringstanke og andet udstyr og eventuelle selvstændige hotelplatforme. Skibe og bygninger, herunder administrationsbygninger, anses ikke som produktionsaktiver.

Til § 23

Det foreslås, at de skattemæssige afskrivninger for personer begrænses til højst at kunne udgøre et beløb svarende til personens erhvervsmæssige indkomst, således at det sikres, at personen altid vil skulle betale skat af sine eventuelle personlige indtægter eksempelvis løn, pensioner, honorarer, udenlandske udbytter og renteindtægter m.m.

Selvstændig erhvervsvirksomhed er normalt kendetegnet ved, at der for egen regning og risiko udøves en virksomhed af økonomisk karakter med det formål at indvinde et økonomisk udbytte. Endvidere er det en forudsætning, at virksomheden udøves nogenlunde regelmæssigt og gennem en ikke helt kort periode, samt at virksomheden ikke er af ganske underordnet omfang. Det er uden betydning, om den skattepligtige herudover har indkomst som lønmodtager.

Ved vurderingen af, hvorvidt der er tale om selvstændig erhvervsvirksomhed, kan der lægges vægt på, hvorvidt

- indkomstmodtageren tilrettelægger, leder, fordeler og fører tilsyn med arbejdet uden anden instruktion fra hvervgiveren end den, der eventuelt følger af den afgivne ordre,
- hvervgiverens forpligtelse over for indkomstmodtageren er begrænset til det enkelte ordreforhold,
- indkomstmodtageren ikke på grund af ordren er begrænset i sin adgang til samtidig at udføre arbejde for andre,
- indkomstmodtageren er økonomisk ansvarlig over for hvervgiveren for arbejdets udførelse eller i øvrigt påtager sig en selvstændig økonomisk risiko,
- indkomstmodtageren har ansat personale og er frit stillet med hensyn til antagelse af medhjælp,
- vederlaget erlægges efter regning, og betaling først ydes fuldt ud, når arbejdet er udført som aftalt og eventuelle mangler afhjulpet,
- indkomsten oppebæres fra en ubestemt kreds af hvervgivere,

- indkomsten afhænger af et eventuelt overskud,
- indkomstmodtageren ejer de anvendte redskaber, maskiner og værktøj eller lignende,
- indkomstmodtageren helt eller delvis leverer de materialer, der medgår til arbejdets udførelse,
- indkomstmodtageren har etableret sig i egne lokaler, f.eks. forretning, værksted, kontor, klinik, tegnestue m.v., og arbejdet helt eller delvis udøves herfra,
- indkomstmodtagerens erhvervsudøvelse kræver særskilt autorisation, bevilling o.l., og at indkomstmodtageren er i besiddelse af en sådan tilladelse,
- indkomstmodtageren ved annoncering, skiltning eller lignende tilkendegiver, at indkomstmodtageren er fagkyndig og påtager sig at udføre arbejdet af en nærmere bestemt art,
- ansvaret for en eventuel ulykke under arbejdets udførelse påhviler indkomstmodtageren.

Ved vurderingen af, om der er tale om tjenesteforhold, kan der lægges vægt på, hvorvidt:

- hvervgiveren har en almindelig adgang til at fastsætte generelle eller konkrete instrukser for arbejdets udførelse, herunder tilsyn og kontrol,
- indkomstmodtageren udelukkende eller i overvejende grad har samme hvervgiver,
- der mellem hvervgiver og indkomstmodtageren er indgået aftale om løbende arbejdsydelse,
- indkomstmodtageren har arbejdstid fastsat af hvervgiveren,
- indkomstmodtageren har ret til opsigelsesvarsel,
- vederlaget er beregnet, som det er almindeligt i tjenesteforhold (timeløn, ugeløn, månedsløn, provision, akkord m.v.),
- vederlaget udbetales periodisk,
- hvervgiver afholder udgifterne i forbindelse med udførelsen af arbejdet,
- vederlaget i overvejende grad er nettoindkomst for indkomstmodtageren,
- indkomstmodtageren anses for lønmodtager ved praktisering af ferieloven, funktionærloven, lov om arbejdsskadeforsikring og lov om arbejdsmiljø.

Ingen af de nævnte kriterier, der taler henholdsvis for selvstændig erhvervsvirksomhed og tjenesteforhold, er i sig selv afgørende. De anførte momenter har endvidere ikke lige stor betydning i alle situationer.

I praksis kan det være således, at visse sider af forholdet mellem hvervgiver og indkomstmodtager taler for at statuere tjenesteforhold, mens andre sider taler for, at der foreligger selvstændig erhvervsvirksomhed. I sådanne tilfælde må afgørelsen bero på en samlet vurdering.

Det er i princippet forholdet mellem indkomstmodtageren og den enkelte hvervgiver, der skal bedømmes. Er der flere hvervgivere, kan indkomstmodtageren således godt oppebære indkomst som selvstændig erhvervsdrivende og som lønmodtager

samtidigt. Ved bedømmelsen af det enkelte forhold kan der dog lægges vægt på, om indkomstmotageren i øvrigt er etableret som selvstændig inden for sit erhverv.

Såfremt ægtefæller, der sambeskattes, driver hver sin erhvervsvirksomhed, kan underskuddet fra den ene ægtefælles erhvervsvirksomhed modregnes i den anden ægtefælles overskud fra erhvervsvirksomheden.

Det vil ikke altid være muligt objektivt at afgøre, hvorvidt eventuelle renteudgifter skal henføres til finansiering af den erhvervmæssige aktivitet eller til finansiering af den private aktivitet. Har den skattepligtige eksempelvis erhvervet en ejerbolig og samtidigt optaget et lån, er der en formodning om, at lånet er anvendt til finansiering af ejerboligen, medmindre den skattepligtige kan påvise, at han har anvendt lånet til driften af den erhvervmæssige virksomhed eller til anskaffelse af driftsmæssige aktiver.

Har den skattepligtige omvendt fået forhøjet virksomhedens kassekredit, er der en formodning om, at låneforhøjelsen er anvendt til driften af den erhvervmæssige virksomhed eller til anskaffelse af driftsmæssige aktiver, medmindre det kan påvises, at han har anvendt låneforhøjelsen til eksempelvis at anskaffe en fritidsbåd.

Såfremt en persons skattepligtige indkomst forhøjes gennem en begrænsning af de skattemæssige afskrivninger, betragtes disse afskrivninger som ikke foretaget, hvorfor disse vil kunne afskrives i efterfølgende indkomstår, såfremt betingelserne herfor i øvrigt er tilstede.

Personen kan frit tilbageføre de for meget foretagne skattemæssige afskrivninger på de enkelte afskrivningsberettigede aktiver, grupper af afskrivningsberettigede aktiver eller forholdsmæssigt på samtlige afskrivningsberettigede aktiver.

Til § 24

Til stk. 1, nr. 1

Bestemmelsen er identisk med § 17, stk. 1, nr. 1 i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Bestemmelsen angiver rammerne for det skatteretlige omkostningsbegreb.

Udgifterne skal være anvendt i årets løb. Året, til hvilket der refereres, er indkomståret, hvorved angives, at opgørelsesperioden som hovedregel er en 12 måneders periode. Hvornår en udgift er anvendt, afhænger af det for udgiftsarten gældende periodiseringsprincip. Det er ikke et krav, at udgiften skal have relation til årets indkomsterhvervelse, hverken således at udgiften har haft indkomstvirkning i året, eller at midlerne til dækning af udgifterne skal hidrøre fra årets indkomster.

Udenfor falder således udgifter af privat karakter, såsom mad og beklædning og udgifter til husleje eller lignende. Endvidere vil udgifter, der tager sigte på etablering af virksomheden, falde udenfor, ligesom udgifter til afvikling af virksomheden.

Derimod vil udgifter, der tager sigte på status quo i virksomheden være fradragsberettiget som driftsomkostninger.

Det er en betingelse for fradragsretten, at udgiften og indkomsten skal have visse nærmere relationer til hinanden, idet udgiften skal være anvendt til at erhverve indkomsten. Den herved krævede forbindelse mellem udgift og indkomst udtrykkes i domspraksis således, at forbindelsen f.eks. skal være konkret eller tydelig, klar og entydig, direkte, nær eller umiddelbar.

Når kravet om, at udgifterne skal være anvendt til at erhverve, sikre og vedligeholde indkomsten sammenholdes, med udtrykket driftsomkostninger fremgår det, at indkomsten står i modsætning til både formue og privatforbrug, hvorfor udgifterne til at erhverve, sikre og vedligeholde formue og privatforbrug ikke er fradragsberettigede driftsomkostninger.

Udtrykket indkomsten refererer alene til de indtægter, der er skattepligtige og ikke til de indtægter, der er skattefrie, hvorfor udgifter, der er afholdt til at erhverve, sikre og vedligeholde aktiver, der kan sælges skattefrit, ikke er fradragsberettigede.

Udtrykket driftsomkostninger indeholder et krav om, at omkostningerne må være afholdt i driftens, indkomsterhvervens, interesse og ikke til privatforbrug. Det er således en forudsætning eller en betingelse for helt eller delvist fradrag, at udgiften er afholdt til en erhvervsmæssig virksomhed eller til en virksomhed med erhvervsmæssigt formål, det vil sige en virksomhed, hvis formål, i alt fald på længere sigt er, at indtjene et nettooverskud.

Til stk. 1, nr. 2

Bestemmelsen er identisk med § 17, stk. 1, nr. 2, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Bestemmelsen medfører, at beløb, der anvendes til vedligeholdelse eller forsikring af den skattepligtiges ejendele, kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, hvis udbytte beregnes som indkomst.

Der vil således ikke være adgang for ejere af enfamiliehuse til at fradrage udgifter til forsikring, reparation og vedligeholdelse af ejendommen ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, idet lejeværdien for disse huse ikke inddrages under beskatning.

Til stk. 1, nr. 3

Bestemmelsen er identisk med § 17, stk. 1, nr. 3, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Bestemmelsen medfører, at renteudgifter er fradragsberettigede ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Dette gælder, uanset om gældende er opstået som led i erhverv eller er af rent privat karakter.

Ved rente forstås, et vederlag for adgangen til at råde over fremmed kapital, der beregnes periodevis med en procentdel af den til enhver tid værende gæld.

For at opnå fradrag for renter skal der foreligge en reel retlig forpligtelse, såvel til at betale en gæld, som til at forrente denne.

Bestemmelsen medfører tilsvarende, at løbende provision for lån, som den skattepligtige har optaget, kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Derimod kan stiftelsesprovisioner, engangspræmier og lignende engangsydelser for lån ikke fradrages.

Til stk. 2

Bestemmelsen er identisk med § 19, stk. 2 i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Bestemmelsen medfører, at pengeinstitutter ikke kan fradrage gevinster, som bortloddes til indehavere af gevinstkonti, jf. anordning nr. 516 af 9. juli 1990 om ikrafttræden for Grønland af lov om gevinstopsparing, ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Såfremt pengeinstitutter deltager i en fællesordning med danske pengeinstitutter, og til ordningens gevinster eller gevinstpulje betaler en vis del af kontienes indestående, andel af renter eller lignende, omfattes disse bidrag også af bestemmelsen.

Til § 25

Bestemmelsen er identisk med § 17 a, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Bestemmelsen giver Landsstyret hjemmel til at fastsætte regler om et særligt fradrag ved videregående forædling i Grønland af råprodukter af mineralske råstoffer, som er udvundet i Grønland inden for rammerne af en tilladelse til udnyttelse (udnyttelseskoncession) i henhold til lov om mineralske råstoffer m.v. i Grønland. Hensigten er at tilskynde rettighedshavere eller andre til i Grønland at foretage forædling af de råprodukter af mineralske råstoffer, som produceres ved olie- og minevirksomhed. Det forudsættes, at der er tale om en videregående bearbejdning end sædvanligt ved den pågældende form for udnyttelsesvirksomhed under tilsvarende forhold.

Det særlige fradrag er tænkt anvendt individuelt under hensyntagen dels til arten og omfanget af råstoffer, dels til graden af forædling og de dermed forbundne investeringer samt øgede eksportværdier og virkninger på arbejdsmarkedet m.m.

Fradraget, som maksimalt vil kunne fastsættes til årligt 10 pct., vil således kunne differentieres i forhold til den positive samfundsværdi af den øgede forædling. Det vil endvidere være muligt at fastsætte en glidende forøgelse eller formindskelse af fradraget, f.eks. henover årene, eller i takt med det faktiske omfang af forædlingen.

En sådan videregående forædling i forhold til den oparbejdning, som er sædvanlig under tilsvarende forhold, vil ikke være omfattet af indtægtsfordelingen mellem Grønlands hjemmestyre og staten i henhold til mineralske råstoffer m.v. i Grønland. Det forudsættes derfor, at en sådan videregående forædling i beskatningsmæssig henseende holdes adskilt fra virksomhed, som udføres inden for rammerne af lov om mineralske råstoffer m.v. i Grønland, medmindre dette i de enkelte tilfælde aftales mellem Landsstyret og regeringen.

De ved udnyttelsesvirksomheden producerede råprodukter af mineralske råstoffer vil for olieudvinding typisk være råolie, naturgas, kondensater og lignende, mens det ved metalproducerende mineralvirksomhed typisk vil være koncentrat indeholdende de pågældende metaller. Ved sekundær behandling heraf forstås eksempelvis raffinering af råolie og udsmelting af metaller.

Ved aktiver til sekundær behandling forstås aktiver, som anvendes direkte ved og alene til forædling af de pågældende råprodukter.

Ved direkte investeringer forstås de med anskaffelse, transport og installation af omhandlede aktiver forbundne omkostninger, eksklusive finansieringsomkostninger og forrentning m.v.

Omhandlede aktiver vil samtidig kunne afskrives efter gældende regler, hvorfor afskrivning og det særlige fradrag reelt virker som et fradrag på mere end selve investeringen i aktivet.

Til § 26

Bestemmelsen er identisk med § 18, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Det er en generel betingelse for fradrag for underholdsbidrag, at bidraget både skal være forfaldent og betalt i skattepligtsperioden. Bidrag, der er forfaldent, før den fulde skattepligt er indtrådt, kan således ikke fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Til nr. 1

Underholdsbidrag, der ydes til en ægtefælle i anledning af skilsmisse eller separation, kan fradrages af bidragsyderen fra datoen for skilsmissen eller separationen. Det er dog en betingelse, at ægtefællerne ikke opholder sig sammen.

Tilsvarende fradragsregler gælder for bidrag til børn, uanset om de er født i eller uden for ægteskab.

Hvor ægtefæller ophæver samlivet som følge af ægteskabelig uoverensstemmelse, kan den bidragsydende fradrage bidrag til ægtefælle og børn. Også her gælder, at fradragsretten kun består, så længe samlivet er ophævet.

Til stk. 2

Generelt for børnebidrag gælder, at den bidragsydende skal have forsørger- eller bidragspligt over for det offentlige for at kunne foretage fradrag.

Til stk. 3

Underholdsbidraget/børnebidraget kan fradrages med virkning fra skilsmisse- eller separationsdatoen. Betales underholdsbidraget som følge af samlivsophævelse, kan bidraget fratrækkes fra datoen fra samlivsophævelsen.

Til stk. 4

Underholdsbidraget skal medregnes ved opgørelsen af den bidragsnydende ægtefælles eller det bidragsnydende barns skattepligtige indkomst.

Til stk. 5

Skatteforvaltningen kan tilsidesætte den aftalte fordeling af underholdsbidrag mellem ægtefæller og børn samt bidragenes størrelse, såfremt aftalen er åbenbar urimelig, og det af aftalen fremgår, at den ikke er indgået af forsørgelseshensyn.

Dette vil eksempelvis være tilfældet, hvor bidraget åbenbart overstiger, hvad rigsombudsmanden ville have fastsat uden sådan en aftale. Tilsidesættelse bør dog kun ske i ekstreme tilfælde, specielt hvor de forhøjede børnebidrag ydes i stedet for bidrag til ægtefællen, eller hvor der er tale om krydsende børnebidrag.

Til § 27

Bestemmelsen er identisk med § 19, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Til stk. 1

Aktieselskaber, anpartsselskaber, brugsforeninger og andre kooperative foreninger kan fradrage beløb, der udbetales til aktionærer, anpartshavere og medlemmer som udbytte eller dividende, idet disse beløb beskattes hos medlemmerne.

Til stk. 2

Selskaber, der skal indeholde differenceskat i udbyttet efter § 87, ikke kan fratække det udbytte, hvori der er indeholdt den lave udbytteskat, ved opgørelsen af selskabets skattepligtige indkomst.

Til stk. 3

Bestemmelsen i stk. 3 medfører, at selskaber m.v. får adgang til at søge skatteforvaltningen om tilladelse til, at det udbetalte udbytte kan fratrækkes i det indkomstår, som udbyttet relaterer sig til. På denne måde sikres der sammenfald mellem optjeningsåret og fradragsåret samt, at selskabet opnår et skattemæssigt fradrag, der svarer til det udbetalte udbyttebeløb, selv om selskabets skattepligtige indkomst udviser et underskud i det indkomstår, hvor udbyttet udloddes og udbetales til aktionærer, anpartshavere, andelshavere eller medlemmer.

For at undgå at selskaber m.v. opnår utilsigtede fordele ved en sådan tilladelse, foreslås det, at skatteforvaltningen skal kunne fastsætte betingelser, der kan neutralisere utilsigtede skattemæssige fordele, hvis hovedformålet eller et af hovedformålene er spekulation i reglen.

Som spekulation i reglen kan eksempelvis nævnes, at selskabets indkomst er negativ, hvorved selskabet vil øge underskuddet for dette indkomstår, at selskabet i nær fremtid agter at flytte hjemsted til udlandet, at selskabet i nær fremtid agter at likvidere, at selskabet i nær fremtid agter at overgå til skattefri virksomhed, at selskabet i nær fremtid agter at fusionere med et andet selskab, eller at selskabet i nær fremtid agter at skifte ejerkreds eller aktivitet. De nævnte eksempler er ikke udtømmende.

Selskabet skal indgive skriftlig ansøgning til skatteforvaltningen samtidig med indgivelse af selvangivelsen. Skatteforvaltningen kan give en sådan tilladelse for et enkelt år ad gangen eller som en stående tilladelse med vilkår.

For selskaber, der ikke ønsker at benytte sig af adgangen til at søge om tilladelse til at kunne fratrage udbyttet i det indkomstår, som udbyttet relaterer sig til, opretholdes de bestående regler, om at udbyttet kan fratragkes fuldt ud i den skattepligtige indkomst, i det indkomstår udbyttet udloddes, uanset om selskabet herved opnår en negativ skattepligtig indkomst.

Til stk. 4

Det foreslås endvidere, at et moderselskab, der har modtaget udbytte fra et udenlandsk datterselskab, herunder et dansk og færøsk datterselskab, som er skattefrit efter § 34, nr. 11, skal reducere det fradragsberettigede udbyttebeløb efter stk. 1 med det modtagne skattefrie udbyttebeløb, således at moderselskabet ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst ikke får fradrag for et udbytte, som moderselskabet har modtaget skattefrit.

Der skal foretages reduktion, uanset om det modtagne skattefrie datterselskabsudbytte udloddes eller ej. Det er således uden betydning, at moderselskabet kan dokumentere, at det modtagne datterselskabsudbytte er anvendt til andre formål end udbytte.

Moderselskabet skal foretage reduktionen i det indkomstår, hvor datterselskabets udbytte modtages, og reduktionen skal foretages i det udbytte, som moderselskabet udbetaler i dette indkomstår. Der skal foretages reduktion i moderselskabets udbytte for dette indkomstår, selv om moderselskabet måtte opnå skatteforvaltningens tilladelse til at fratrage dette udbytte, jf. stk. 3, i moderselskabets skattepligtige indkomst for det forrige indkomstår.

Er det af moderselskabet fra datterselskabet modtagne udbyttebeløb større end det udbyttebeløb, som moderselskabet udbetaler i det indkomstår, reduceres det fradragsberettigede udbyttebeløb efter stk. 1 til 0 kr. Det overskydende datterselskabsudbytte overføres herefter til reduktion i moderselskabets udbyttebeløb i efterfølgende indkomstår. Det overskydende datterselskabsudbytte kan kun

overføres til et senere indkomstår, såfremt det ikke kan rummes i et tidligere indkomstårs udbetalte moderselskabsudbytte. Der er ikke nogen åremålsbegrænsning i overførselsadgangen.

Til stk. 5

Endvidere foreslås det, at moderselskaber, der har modtaget datterselskabsudbytte, der er skattefrit efter § 34, nr. 11, skal vedlægge selvangivelsen en opgørelse, som udviser størrelsen af det modtagne datterselskabsudbytte, samt hvor stor en del af udbyttet, der er anvendt til reduktion af moderselskabets fradragsberettigede udbetalte udbytte til aktionærene eller anvendt til begrænsning af tab på aktier, jf. § 16, stk. 2, nr. 1.

Til stk. 6

Endelig foreslås det, at modtaget skattefrit datterselskabsudbytte, som ikke er blevet anvendt til at reducere moderselskabets fradragsberettigede udbyttebeløb efter stk. 1 eller til begrænsning af tab på aktier, jf. § 16, stk. 2, nr. 1, skal medregnes ved opgørelsen af moderselskabets skattepligtige indkomst i det indkomstår, hvor moderselskabet endeligt likvideres.

For selskaber finder likvidationens afslutning og selskabets endelige opløsning normalt sted ved aktionærernes eller anpartshavernes godkendelse af et endeligt likvidationsregnskab på en afsluttende generalforsamling. Foreninger m.m. anses i almindelighed for opløst, når beslutningen herom er truffet af den kompetente forsamling, ligesom der normalt til brug for beslutningen herom vil foreligge et udarbejdet regnskab med forslag til fordeling af foreningens midler.

Det foreslås endvidere, at overført skattefrit datterselskabsudbytte også skal medregnes i moderselskabets skattepligtige indkomst i det indkomstår, hvor moderselskabets fulde skattepligt ophører eller i det indkomstår, hvor foreningen overgår til skattefri virksomhed.

Til § 28

Bestemmelsen er identisk med § 20, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Til stk. 1

For forsikringsselskaber gælder den særlige regel i stk. 1, hvorefter de beløb som henlægges til præmiereserver, skadesreserver og bonusfond, kan fradrages. Herved fraviges det almindelige princip om, at den skattepligtige indkomst ikke kan nedbringes ved henlæggelser.

Præmiereserven dækker risikoen på forudbetalte præmier, mens skadesreserven tjener til dækning af skader for de forløbne år, hvor skadernes omfang på statustidspunktet ikke er afviklet. Henlæggelser til bonusfond kommer de forsikrede til gode som en slags præmienedsættelse.

Endvidere kan forsikringselskaber fradrage henlæggelser til sikkerhedsfonde, såfremt det i selskabets vedtægter er fastsat, at sikkerhedsfondens midler alene kan anvendes til styrkelse af præmiereserven eller på anden måde er til fordel for de forsikrede.

Til stk. 2

For kreditforeninger gælder den særlige regel i stk. 2, hvorefter foreningen kan foretage fradrag for hensættelser til fyldestgørelse af de minimumskrav til reserver, der måtte blive fastsat ved en lovgivning om kreditforeninger i Grønland.

Til stk. 3

For pensionskasser gælder den særlige regel, hvorefter pensionskassen kan foretage fradrag for hensættelser til dækning af forpligtelser overfor medlemmerne. Efterfølgende vil udbetalinger fra sådanne hensættelser til det enkelte medlem være skattepligtig indkomst for medlemmet.

Til § 29

Bestemmelsen er identisk med § 20 a, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Til stk. 1

Bestemmelsen medfører, at den adgang for en rettighedshaver, der er meddelt tilladelse til udnyttelse, til løbende at fradrage hensættelser til dækning af den økonomiske forpligtelse til at gennemføre en nedlukningsplan, reelt er en fremrykket fradragsret. Omkostningerne til oprydning er fradragsberettigede som driftsomkostninger, men på grund af dels omkostningernes størrelse, dels risikoen for fortabelse af fradragsretten, fordi nedlukning finder sted efter afslutning af udvinding, er det fundet mest rimeligt at tillade fradrag i takt med hensættelserne til fremtidige nedlukningsomkostninger.

Til stk. 2

Det er en forudsætning for fradrag for hensættelsesbeløbet, at de i til tilladelsen til udnyttelse fastsatte vilkår om sikkerhedsstillelse m.m. er opfyldt, herunder begrænsning i udbyttepolitik eller lignende.

Til stk. 3

Såfremt det efterfølgende konstateres, at de fratrukne hensatte omkostninger overstiger de faktisk afholdte nedlukningsomkostninger, foreslås det, at det for meget fratrukne beløb skal indtægtsføres i det indkomstår, hvori det konstateres, at hensættelserne har været for store.

Til stk. 4

Såfremt rettighedshavers skattepligt måtte være ophørt, skal det for meget fratrukne beløb indtægtsføres på tidspunktet for skattepligtens ophør.

Såfremt der i henhold til tilladelsens fastsættes vilkår om sikkerhedsstillelse ved binding af midler i pengeinstitut eller garantier og lignende, skal det tilstræbes, at en eventuel restskat, som følge af beskatning af for meget fratrukne hensættelser, skal kunne modregnes direkte i sikkerhedsstillelsen ved dens frigivelse.

Til § 30

Bestemmelsen er identisk med § 21, stk., 1 i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Bestemmelsen medfører, at den skattepligtige, såfremt den skattepligtige indkomst udviser underskud, kan fradrage et til underskuddet svarende beløb i den skattepligtige indkomst for de nærmest efterfølgende 5 indkomstår. Indenfor denne periode kan fradraget dog kun overføres til et senere indkomstår, såfremt det ikke kan rummes i et tidligere års skattepligtige indkomst.

Er den skattepligtige indkomst negativ, kan underskuddet fra tidligere år ikke fremføres og derved øge underskuddet for dette år, ligesom fremførsel, hvis underskuddet for tidligere år er større end indtægten i fremførselsåret, kun kan ske således, at indkomsten i dette år bliver 0 og ikke negativ.

Hvis et underskud er opstået i et år, hvor ægtefællerne har været sambeskattet, må fradraget efter sambeskatningens ophør indrømmes den ægtefælle, som underskuddet vedrører.

Underskud fra et indkomstår med begrænset skattepligt kan fradrages i den skattepligtige indkomst med fuld skattepligt. Tilsvarende kan underskud fra et indkomstår med fuld skattepligt fradrages i indkomsten for et indkomstår med begrænset skattepligt. Ligeledes vil et underskud i en ansættelse som begrænset skattepligtig for den sidste del af et indkomstår kunne modregnes i en positiv ansættelse som fuldt skattepligtig for første del af samme indkomstår.

Til stk. 2

Bestemmelsen er identisk med § 21, stk. 2, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Bestemmelsen modificerer hovedreglen i stk. 1, idet det bestemmes, at underskudfremførsel efter stk. 1 ikke gælder for et ved konkursbehandling, betalingsstandsning eller lignende konstateret underskud.

Såfremt det må formodes, at den skattepligtige ikke er i stand til at betale den gæld, der svarer til underskuddet, kan der ikke ske underskudsfræførsel af denne del af underskuddet. Betales gælden eller dele af gælden senere, vil den til den betalte gæld svarende del af underskuddet kunne fradrages i betalingsåret. Hvis den til konkursen svarende forpligtelse er bortfaldet inden konkursen med videre, sker der ligeledes ingen begrænsning i underskudsfræførslen.

Underskuddet begrænses "krone for krone", idet den gæld, der ikke betales, skal modregnes i underskuddet.

Til stk. 3

Bestemmelsen er identisk med § 21, stk. 3, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Opnår den skattepligtige ved akkord, gældseftergivelse, gældssanering eller lignende at få eftergivet gæld, skal denne gældseftergivelse modregnes i eventuelle fremførselsberettigede underskud.

Gældseftergivelsesbeløbet skal modregnes fuldt ud i det fremførselsberettigede underskud, altså "krone for krone", i lighed med modregningen ved konkurs m.m., hvor modregningen tillige foregår "krone for krone".

Kan der fremføres underskud for flere indkomstår i henhold til stk. 1, skal der først modregnes i det ældste fremførselsberettigede underskud. Kan gældseftergivelsesbeløbet ikke fuldt ud modregnes i det ældste fremførselsberettigede underskud, modregnes herefter i det næstældste og så videre.

Gældseftergivelsen vil være skattepligtig indkomst, hvis eftergivelsen ikke er udtryk for en ren erhvervmæssig disposition, det vil sige såfremt fordringerne nedskrives til et lavere beløb end deres reelle værdi. Endvidere vil gældseftergivelsen helt eller delvist være skattepligtig indkomst, såfremt akkordanten efter eftergivelsen opnår en positiv status af væsentlig størrelse, udover hvad der er nødvendigt for virksomhedens fortsatte drift.

Ved singulær gældseftergivelse vil beskatning endvidere kunne finde sted, såfremt kreditor har haft gavehensigt, eller parterne befinder sig i et gavemiljø.

Såfremt gældseftergivelsen beskattes direkte, skal der ikke modregnes i fremførselsberettigede underskud.

Til stk. 4

Bestemmelsen er identisk med § 21, stk. 4, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Bestemmelsen begrænser selskabers muligheder for at fradrag tidligere års underskud, når selskabets ejerkreds, indflydelsesforholdet mellem aktionærene, eller selskabets aktivitet ændres væsentligt.

For selskaber, der er skattepligtige efter § 1, stk. 1, nr. 3, det vil sige aktie- og anpartsselskaber, der er registreret som hjemmehørende i Grønland, fjernes adgangen til at fremføre skattemæssige underskud i visse situationer.

Nægtelse af underskudsfræførsel sker, hvis aktionærkredsens sammensætning er væsentligt ændret, det vil sige når mindst 1/3 af kapitalen skifter ejere. Bedømmelsen heraf sker ved at sammenligne aktionærkredsen ved begyndelsen af

det indkomstår, der udviser underskud, med aktionærkredsen ved udløbet af det indkomstår, hvori underskuddet ønskes fradraget. Handel med aktierne i selskabet i den mellemliggende periode får kun betydning, hvis aktionærkredsens sammensætning ved indkomstårets udløb påvirkes heraf.

Såfremt et selskab, moderselskabet, ejer aktier i et andet selskab, datterselskab, anses ikke moderselskabet, men aktionærer i moderselskabet for at eje aktierne i datterselskabet efter deres forholdsmæssige andel af moderselskabets aktiekapital.

Bedømmelsen skal foretages særskilt for hvert enkelt indkomstår.

Ved bedømmelsen, af om der er sket en væsentlig ændring af fordelingen af aktierne eller disses stemmевærdi mellem de enkelte aktionærer, er det uden betydning, hvorledes denne indflydelse er opnået. Ændringen i indflydelsen kan f.eks. være sket ved overdragelse af aktierne, forhøjelse eller nedsættelse af aktiekapitalen eller vedtægtsændringer, der ændrer aktiernes stemmевærdi. Derimod vil erhvervelse af forkøbsrettigheder eller køberettigheder til aktierne normalt ikke få betydning for selskabets adgang til at fremføre underskud. Der kan dog i det enkelte tilfælde foretages en vurdering af, om erhvervelse af f.eks. køberettigheder sker på sådanne vilkår, at der i realiteten er sket en overdragelse af aktierne. På tilsvarende måde må salg af aktier til de gamle aktionærer før indkomstårets udløb med efterfølgende tilbagekøb kunne tilsidesættes, hvis der ikke er tale om en reel overdragelse af aktierne.

Nægtelse af underskudsfræmførsel sker endvidere, såfremt selskabets aktivitet er væsentligt ændret. Bedømmelsen heraf sker ved at sammenligne selskabets aktiviteter i det indkomstår, der udviser underskud, med selskabets aktiviteter i det indkomstår, hvori underskuddet ønskes fradraget.

Hvorvidt der er sket en væsentlig aktivitetsændring i selskabet vil bero på en konkret samlet vurdering. Eksempelvis vil brancheskift være en væsentlig aktivitetsændring, uanset om der er tale om udvidelse af selskabets virkefelt eller en total omlægning af selskabets virkefelt. Et tomt eller passivt selskabs overgang til "aktiv tjeneste" vil altid være en væsentlig aktivitetsændring.

Bedømmelsen skal foretages særskilt for hvert enkelt indkomstår.

Såfremt et selskab ønsker at fratække tidligere års underskud i efterfølgende indkomstårs positive indkomst, påhviler det selskabet at dokumentere, at der ikke er sket væsentlig ændring i ejerkredsen, at der ikke er sket væsentlig ændring af fordeling af aktierne eller stemmевærdi mellem de enkelte aktionærer samt at der ikke er sket væsentlig ændring af selskabets aktivitet, i forhold til den periode underskuddet vedrører.

Til stk. 5

Bestemmelsen er identisk med § 21, stk. 5, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Dispensationsadgangen er tænkt anvendt i de tilfælde, hvor selskabet kan dokumentere, at ejerskiftet, ejerforholdet, indflydelsesforholdet eller aktivitetsændringerne udelukkende er begrundet i andre forhold end handel med henholdsvis spekulation i udnyttelse af, tidligere indkomstårs skattemæssige underskud. Endvidere er dispensationsadgangen tænkt anvendt, såfremt man politisk ønsker at støtte strukturændringer i dele af erhvervslivet.

Dispensationen kan omfatte hele eller dele af tidligere års skattemæssige underskud.

Til stk. 6

Bestemmelsen er identisk med § 21, stk. 6, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Carry-back bestemmelsen medfører, at såfremt et underskud ikke kan udnyttes inden for de efterfølgende 5 indkomstår efter stk. 1, kan skatteforvaltningen under visse betingelser tillade, at et sådant ikke udnyttet underskud fradrages i den skattepligtige indkomst for de nærmest forudgående 5 indkomstår.

Såfremt underskuddet kan fremføres, kan der også gives tilladelse til carry-back, såfremt skatteforvaltningen i øvrigt finder, at betingelserne herfor er til stede. Det samme gælder også i de tilfælde, hvor selskabet har fået dispensation af Landsstyret til fremførsel af underskuddet.

Skatteforvaltningen kan eksempelvis vælge kun at tillade carry-back i år 3 til 5 efter underskudsåret, og kun til virksomheder i drift. Skatteforvaltningen kan endvidere knytte betingelser for tilladelsen til carry-back overfor personer og selskaber, eksempelvis at den fulde skattepligt skal bevares i et vist tidsrum fremover.

Det er den skattepligtige, der skal sandsynliggøre, at underskuddene ikke kan anvendes indenfor de efterfølgende indkomstår.

Da ændringen af den skattepligtige indkomst, som følge af tilladelse til carry-back, ikke er udtryk for en tidligere "forkert" indkomstansættelse, vil skattetilbagebetalingen ske uden den normale procentgodtgørelse, ligesom beløbet ikke skal forrentes.

Til stk. 7

Bestemmelsen er identisk med § 21, stk. 7, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Bestemmelsen medfører, at de i stk. 3-6 nævnte bestemmelser tillige finder anvendelse for andre juridiske personer, for eksempel andelsselskaber og investeringsforeninger.

Til stk. 8

Bestemmelsen er identisk med § 21, stk. 8, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Bestemmelsen medfører, at rettighedshavere, der er meddelt tilladelse til efterforskning eller udnyttelse af mineralske råstoffer, tidsubegrænset vil kunne fremføre et underskud til et efterfølgende indkomstår, dog kun i den periode, i hvilken de er skattepligtige til Grønland efter § 1 eller § 2. Underskuddet kan dog kun fremføres til et senere indkomstår, såfremt det ikke kan rummes i et tidligere års skattepligtige indkomst.

Den tidsubegrænsede fremførselsadgang omfatter kun underskud, der direkte vedrører den af tilladelsen omfattede aktivitet. Underskud vedrørende anden aktivitet udenfor råstofområdet kan således kun fremføres i 5 år, jf. stk. 1.

Har en rettighedshaver flere samtidige eller tidsforskudte tilladelser til efterforskning eller udnyttelse, finder den tidsubegrænsede fremførselsadgang anvendelse for alle de meddelte tilladelser.

Bestemmelserne i øvrigt om underskudsfremførsel samt adgangen til tilbageførsel ændres ikke. Der er således for en rettighedshaver fortsat en begrænsning på 5 år ved tilbageførsel af underskud.

Til § 31

Bestemmelsen er identisk med § 21 a, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Til stk. 1

Bestemmelsen medfører, at underskud ved personers deltagelse som kommanditister i kommanditselskaber, partsredere i partrederier eller lignende og interessenter i interessentskaber, der driver virksomhed uden for Grønland, ikke skal kunne fratrækkes i anden positiv indkomst efter de almindeligt gældende regler i denne landstingslov, men alene skal kunne fremføres til modregning i efterfølgende positiv indkomst fra samme virksomhed. For interessenter skal underskudsbegrænsningen kun gælde, hvor antallet af interessenter er over 10, og den skattepligtige ikke deltager i driften i væsentligt omfang.

Afgørelsen af, om den skattepligtige deltager i driften af virksomheden i væsentligt omfang beror på en konkret bedømmelse af samtlige omstændigheder i det enkelte tilfælde. Som vejledende norm kan man lægge vægt på, om den personlige arbejdsindsats udgør mindst 50 timer månedligt.

Hvis antallet af deltagere ændres fra 10 eller derunder, til at udgøre flere end 10, bliver samtlige deltagere, som ikke deltager i virksomhedens drift i væsentligt omfang, omfattet af bestemmelsen. Hvis antallet af deltagere ændres fra mere end 10, til 10 eller derunder, skal samtlige deltagere, som ikke deltager i virksomhedens drift i væsentligt omfang, fortsat være omfattet af bestemmelsen.

Underskud fra perioder, hvor den skattepligtige ikke har deltaget i virksomhedens drift i væsentligt omfang, kan efterfølgende alene modregnes i positiv indkomst fra

samme virksomhed, uanset om den skattepligtige i senere perioder deltager i væsentligt omfang i virksomhedens drift.

Ved opgørelsen af antal deltagere indgår såvel juridiske som fysiske personer, uanset om de er skattepligtige til Grønland eller ej.

Omfattet af bestemmelsen er alle former for virksomheder inden for handel og service, landbrug, industri, liberale erhverv, udleje m.m. Dog er udlejning af fast ejendom ikke omfattet, idet overskud eller underskud fra sådan virksomhed er selvstændigt reguleret i § 15, stk. 4.

Et eventuelt underskud skal selvangives på den af skatteforvaltningen udarbejdede blanket, som vedlægges den almindelige selvangivelse, og underskuddet skal ansættes særskilt og kan påklages særskilt.

Over- eller underskuddet skal opgøres efter de almindeligt gældende regler i denne landstingslov, dog således at renteindtægter og –udgifter og regnskabsmæssige afskrivninger samt skattemæssige mer- eller mindreafskrivninger, der kan henføres til den enkelte virksomhed, skal indgå i over- eller underskuddet.

Afgørende for, om en virksomhed drives uden for Grønland, er, om virksomheden fysisk er beliggende uden for Grønland. Hvor fysisk beliggenhed ikke kan fastslås, er det afgørende, hvor virksomheden har fast driftssted.

Ved udtrykket "fast driftssted" forstås, et sted, hvorfra foretagendet ledes, en filial, et kontor, en fabrik, et værksted eller en grube, en gas eller olie kilde, et stenbrud eller et andet sted, hvor naturforekomster udvindes.

Ved "anden indkomst" forstås al indkomst opgjort efter de almindeligt gældende regler i denne landstingslov, uanset om der er tale om indkomst som lønmodtager, indkomst ved selvstændig virksomhed i Grønland eller anden selvstændig virksomhed uden for Grønland.

Ved afgørelse af, om det er den samme virksomhed, er det uden betydning, om virksomheden efterfølgende har ændret ejerkreds eller aktiviteter, medmindre der har været tale om ophør af virksomhed.

Til stk. 2

Underskuddet skal kunne fremføres i 5 år, men skal være undergivet reglen om modregning i en eventuel akkord, jf. § 30, stk. 3.

Der er adgang til carry-back efter reglen i § 30, stk. 6.

Til stk. 3

Når særlige omstændigheder foreligger, skal Landsstyret kunne dispensere fra reglen.

Fortjeneste eller tab ved salg af virksomhed, anparter m.m. skal fortsat opgøres efter de almindeligt gældende regler, herunder at aktiverne anses for afstået ved skattepligtsophør. Et eventuelt uudnyttet underskud kan modregnes i fortjeneste ved salg af anparter/virksomheden.

Til § 32

Bestemmelsen er identisk med § 22, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Til stk. 1

Bestemmelsen finder anvendelse for personer eller selskaber, der er begrænset skattepligtig efter flere af bestemmelserne i § 2, stk. 1, herunder har flere faste driftssteder samtidigt. Er dette tilfældet skal den skattepligtige indkomst opgøres for hver enkelt indkomst, lokalitet, virksomhed m.m..

Til stk. 2

Bestemmelsen medfører således, at den skattepligtige ikke kan fratække et underskud i den ene indkomst i et overskud i den anden indkomst. Et sådant underskud kan alene fremføres til fradrag i efterfølgende overskud i samme indkomst.

Til stk. 3

Selskaber, der i henhold til lov om mineralske råstoffer i Grønland m.v. er meddelt tilladelse til efterforskning eller udnyttelse, er ikke omfattet af bestemmelsen, såfremt dette fremgår direkte af tilladelserne til de omfattede aktiviteter. Et sådant selskab kan således opgøre den skattepligtige indkomst under ét.

Til § 33

Bestemmelsen er identisk med § 23, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Bestemmelsen medfører, at det tillæg på 8 pct., der i henhold til § 24 i landstingslov om forvaltning af skatter, og det tillæg på 6 pct., der i henhold til § 25 i landstingslov om forvaltning af skatter, der opkræves af skatter ikke fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Bestemmelsen medfører endvidere, at den godtgørelse på 4 pct., der i henhold til § x 25 i landstingslov om forvaltning af skatter, og det tillæg på 6 pct. i henhold til § x 27, stk. 5 i landstingslov om forvaltning af skatter, der ydes ved tilbagebetaling af overskydende skat, ikke skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Til § 34

Bestemmelsen indeholder sammen med § 13 og § 14 de bærende principper for det grønlandske indkomstskattesystem. § 13 og § 14 fastslår som udgangspunkt, at alle indtægter er skattepligtige, mens § 34 bestemmer hvilke indtægter, der ikke skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Til nr. 1

Bestemmelsen er identisk med § 24, nr. 1, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Bestemmelsen medfører, at fortjeneste eller tab, der fremkommer ved, at den skattepligtige ejendele stiger eller falder i værdi ikke skal påvirke den skattepligtige indkomst.

Til nr. 2

Bestemmelsen er identisk med § 24, nr. 2, i landstingslov om indkomstskat.

Bestemmelsen medfører, at fortjeneste eller tab, der konstateres ved salg af den skattepligtiges ejendele, heller ikke påvirker den skattepligtige indkomst.

Dette gælder dog ikke for salg af afskrivningsberettigede aktiver samt ejendele, der er erhvervet i den skattepligtiges næringsvej eller i spekulationsøjemed.

Ved "næring" forstås, at det omhandlede aktiv er erhvervet med videresalg med fortjeneste for øje, af den skattepligtige, der har det som erhverv at handle med det pågældende aktiv.

Ved "spekulation" forstås, at det omhandlede aktiv er erhvervet med det formål, eller eventuelt som et af flere formål, at opnå fortjeneste ved videresalg, ikke som led i en systematisk handel med aktiver af den pågældende type, men ved en enkeltstående disposition. Dispositionen er ikke som ved næring et led i den pågældendes erhverv.

Til nr. 3

Bestemmelsen er identisk med § 24, nr. 3, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Bestemmelsen medfører, at gaver mellem den nævnte persongruppe ikke skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Værdien af gaver uden for den omhandlede persongruppe skal derimod medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Til nr. 4

Bestemmelsen er identisk med § 24, nr. 4, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Bestemmelsen medfører, at formueforøgelse, som hidrører fra arv eller arveforskud eller fra indgåelse af ægteskab, ikke skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Til nr. 5

Bestemmelsen er identisk med § 24, nr. 5, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Bestemmelsen medfører, at der ikke i den skattepligtige indkomst, skal medregnes værdi af bolig i eget enfamiliehus.

Ved væsentlig forstås, at mere end halvdelen af ejendommens areal benyttes til ejerens erhvervsvirksomhed.

Til nr. 6

Bestemmelsen er identisk med § 24, nr. 7, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Bestemmelsen medfører, at privat forbrug af produkter fra egen udøvelse af jagt, fangst og fiskeri ikke skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Til nr. 7

Bestemmelsen er identisk med § 24, nr. 8, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Bestemmelsen medfører, at dividende fra brugsforeninger, der er fuldt skattepligtige til Grønland i medfør af § 1, stk. 1, nr. 6, ikke skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Til nr. 8

Bestemmelsen er identisk med § 24, nr. 9, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Bestemmelsen medfører, at dagpenge og rejsegodtgørelse, som under midlertidigt ophold uden for hjemstedet i Grønland, ydes under udførelse af offentlige hverv eller efter de for tjenestemænd i Grønland gældende regler, ikke skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Skattefriheden gælder også for privat ansatte.

For personer med hjemsted uden for Grønland vil dagpenge under ophold i Grønland, således ikke være skattefri, såfremt opholdet overstiger 60 dage (midlertidigt).

Såfremt udbetalingen sker efter satser, som er mindre end de for tjenestemænd gældende regler, vil de udbetalte (mindre) beløb være skattefri, hvis de for tjenestemænd gældende regler (betingelser for ydelse) i øvrigt overholdes. Såfremt udbetalingen sker efter satser, som er større end de for tjenestemænd gældende, vil kun den del af udbetalingerne, som er større end de for tjenestemænd gældende satser være skattepligtig. skattefriheden for "normalsatser" forudsætter at de for tjenestemænd gældende regler (betingelser for ydelse) i øvrigt overholdes.

Til nr. 9

Bestemmelsen er identisk med § 24, nr. 10, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Bestemmelsen medfører, at et aktie- eller anpartsselskab, eller et selskab, der er omfattet af § 1, stk. 1, nr. 4, ikke er skattepligtig af en overkurs ved udstedelse af aktier eller anparter eller ved udvidelse af kapitalen. Ved overkurs forstås, beløb som selskabet ved aktietegning modtager som vederlag for aktierne ud over disses pålydende med fradrag af omkostninger ved selskabets stiftelse eller aktiekapitalens forhøjelse.

Til nr. 10

Bestemmelsen er identisk med § 24, nr. 11, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

De i bestemmelsen nævnte offentlige ydelser skal ikke medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Det drejer sig om følgende ydelser:

Ydelser, der bevilges efter en individuel vurdering som tillæg til sociale pensioner, herunder børnetillæg i medfør af landstingsforordning om offentlig pension.

Ydelser, der bevilges som udvidet behovsvurderet hjælp, herunder, flyttehjælp, begravelseshjælp, hjemmehjælp og hjælp til hjemrejse i medfør af landstingsforordning om hjælp fra det offentlige.

Ydelser, der bevilges som boligsikring i medfør af landstingsforordning om boligsikring i lejeboliger.

Ydelser, der bevilges som hjælp til børn og unge i medfør af landstingsforordning om hjælp til børn og unge.

Ydelser, der bevilges som hjælp til personer med vidtgående handicap i medfør af landstingsforordning om hjælp til personer med vidtgående handicap.

Ydelser, der bevilges som særligt tilskud i form af engangshjælp ved revalidering i medfør af landstingsforordning om revalidering.

Formuleringen af bestemmelsen indebærer, at takstmæssig hjælp, der udbetales med hjemmel i landstingsforordning om takstmæssig hjælp fra det offentlige, samt trangsvurderet hjælp, der udbetales med hjemmel i kapitel 5 i landstingsforordning om hjælp fra det offentlige, skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, jf. dog § 72, på lige fod med hvad der gælder for offentlige pensioner, dagpenge ved graviditet, barsel og adoption samt hjælp til revalidering.

Til nr. 11

Bestemmelsen er identisk med § 24 nr. 11 a, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Det foreslås, at udbytte fra et udenlandsk datterselskab, herunder et dansk eller færøsk datterselskab, til et moderselskab skal være skattefrit, når moderselskabet ejer mindst 25 pct. af aktie- eller anpartskapitalen i en sammenhængende periode på mindst 1 år, inden for hvilken periode udlodningstidspunktet skal ligge. Udbyttet skal derfor ikke medregnes til moderselskabets skattepligtige indkomst, hvis moderselskabet opfylder ovennævnte betingelser.

Kravet om ejerskab af mindst 25 pct. af aktierne eller anparterne i det udenlandske datterselskab og en ejerperiode på mindst 12 måneder er identisk med kravet i den dansk-grønlandske tillægsaftale af 12. juni 2002 til undgåelse af dobbeltbeskatning for så vidt angår indkomst- og formueskat samt om bistand i skattesager og i EU's moder-/datterselskabsdirektiv.

Ved opgørelsen af datterselskabets aktie- eller anpartskapital og moderselskabets aktie- eller anpartspost i datterselskabet bortses fra eventuelle konvertible obligationer, udstedt af datterselskabet, så længe obligationerne ikke er ombyttet med aktier eller anparter i selskabet, idet obligationerne indtil dette tidspunkt alene indgår i datterselskabets fremmedkapital.

Kravet om 25 pct. ejerskab af aktie- eller anpartskapitalen vedrører alene direkte det datterselskab, der rent faktisk udlodder udbytte til moderselskabet. Det er derfor uden betydning for skattefriheden, at datterselskabet videreudlodder udbyttet fra et datter-datterselskab, hvori datterselskabet ejer mindre end 25 pct. af aktierne.

Moderselskabet skal have ejet mindst 25 pct. af aktie- eller anpartskapitalen i en sammenhængende periode på mindst 1 år. Herved forstås ikke et indkomstår eller et kalenderår, men en fortløbende periode på 12 måneder.

Det er ikke en betingelse for skattefriheden, at moderselskabet har ejet mindst 25 pct. af aktierne eller anparterne i datterselskabet i 1 år på det tidspunkt, hvor udbyttet udloddes. Skattefriheden gælder således også for udbytte, der udloddes på et hvilket som helst tidspunkt efter aktie- eller anpartserhvervelsen, under forudsætning af at moderselskabet beholder aktierne eller anparterne i mindst 12 måneder. Udbyttet skal udloddes, dvs. vedtages på datterselskabets generalforsamling, inden for den periode, hvor moderselskabet har ejet aktierne.

Ved udbytte forstås her det almindelige udbyttebegreb, således som det er bestemt i § 86, stk. 2, dvs. at også udlodning af provenu fra en kapitalnedsættelse samt ved salg af aktier eller anparter til det udstedende selskab er omfattet af udbyttebegrebet.

Til nr. 12

Bestemmelsen er identisk med § 24, nr. 13, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Bestemmelsen medfører, at børnetilskud efter lov om børnetilskud, uddannelsesstøtte efter vedtægt om uddannelsesstøtte til skoleelever samt uddannelsesstøtte til børn, der ydes efter de for tjenestemænd i Grønland gældende regler, ikke skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Til nr. 13

Bestemmelsen er identisk med § 24, nr. 14, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Bestemmelsen medfører, at jubilæumsgratiale til privat eller offentligt ansatte, der ydes efter de for tjenestemænd i Grønland gældende regler, ikke skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Til nr. 14

Bestemmelsen er identisk med § 24, nr. 15, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Bestemmelsen medfører, at flyttegodtgørelse til privat eller offentligt ansatte, der ydes efter de for tjenestemænd i Grønland gældende regler, ikke skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Til nr. 15

Bestemmelsen er identisk med § 24, nr. 16, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Bestemmelsen medfører, at værdien af frirejser til hjemstedet for privat eller offentligt ansatte, der ydes efter de for tjenestemænd i Grønland gældende regler, ikke skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Skattefritagelsen omfatter kun 1 årlig feriefrirejse pr. husstand, uanset ægtefællers/samleveres ansættelsesforhold. Modtager en husstand således 2 årlige feriefrirejser på grund af ægtefællers/samleveres forskellige ansættelsesforhold, vil kun den første være skattefri.

Til nr. 16

Bestemmelsen er identisk med § 24, nr. 17, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Bestemmelsen medfører, at præmier og gevinster fra præmieobligationer, lotterier, tipping, lotto m.v., af hvilke der svares afgift til den danske statskasse, ikke skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Til § 35

Bestemmelsen svarer til § 24 a, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Til stk. 1

Bestemmelsen medfører, at udbetalinger fra Indskydergarantifonden i forbindelse med et pengeinstituts overdragelse af aktiver og passiver til et andet pengeinstitut fritages for beskatning hos det modtagende pengeinstitut. Skattefritagelsen gælder, hvad enten Indskyderfonden udbetaler beløbet til nødlidende eller det overtagende pengeinstitut.

Såfremt Indskydergarantifonden har stillet garanti, og denne kommer til udbetaling, vil den udbetalte garanti ligeledes være skattefri efter bestemmelsen.

Såfremt Indskydergarantifonden udbetaler et beløb til det overtagende pengeinstitut til hel eller delvis dækning af en underbalance, kan den del af underbalancen, der er dækket af et tilskud eller en garanti fra Indskydergarantifonden, ikke anses for en del af anskaffessummen for de overtagne aktiver hos det overtagende pengeinstitut.

Til stk. 2

Bestemmelsen i stk. 2 skal ses som et modstykke til reglen i stk. 1. Bestemmelsen går ud på, at underskud fra tidligere indkomstår ikke kan føre til fradrag i den skattepligtige indkomst for hverken det aktuelle indkomstår eller senere indkomstår i de tilfælde, hvor Indskydergarantifonden udbetaler et skattefrit beløb efter stk. 1, eller stiller en garanti, der kan føre til udbetaling af et skattefrit beløb efter stk. 1, til enten det nødlidende pengeinstitut eller det overtagende pengeinstitut, og det overtagende selskab herefter påbegynder ny aktivitet. Ligeledes kan underskud fra det aktuelle indkomstår ikke fradrages i den skattepligtige indkomst for senere indkomstår. Det er efter bestemmelsen uden betydning, om det overdragende pengeinstitut afvikler pengeinstitutvirksomheden og fortsætter som et selskab uden tilladelse til pengeinstitutvirksomhed.

På denne måde sikres, at et tab hos det nødlidende pengeinstitut, som har udløst Indskydergarantifondens skattefrie udbetalinger til enten det nødlidende eller det overtagende pengeinstitut, ikke kan nedbringe fremtidig skattepligtig indkomst i det nødlidende pengeinstitut, der ikke hidrører fra pengeinstitutvirksomhed.

Til § 36

Bestemmelsen er identisk med § 25, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Til stk. 1

Bestemmelsen i stk. 1 medfører, at skatteforvaltningen kan forhøje den skattepligtige indkomst for selskaber og enkeltmandsvirksomheder, såfremt virksomheden kontrolleres af en virksomhed uden for Grønland, og virksomheden i sine handelsmæssige eller økonomiske forbindelser med denne er underkastet andre vilkår end dem, der ville gælde for et uafhængigt foretagende.

Den første betingelse indebærer, at skatteforvaltningen må påvise, at virksomheden i sine dispositioner er underlagt direktiver med videre fra en udenlandsk virksomhed, der ikke blot har karakter af almindelige handelsmæssige relationer.

Den anden betingelse indebærer, at skatteforvaltningen må påvise, at virksomheden er undergivet vilkår, der på relevant måde er forskellige fra de vilkår, som ville gælde for et uafhængigt virksomhed, således at disse andre vilkår blandt andet har indflydelse på virksomhedens skattepligtige indkomst.

Såfremt de to betingelser er opfyldt, skal skatteforvaltningen henføre den fortjeneste til virksomhedens skattepligtige indkomst, som virksomheden må antages at ville have opnået, hvis det var en uafhængig virksomhed, der under frie vilkår afsluttede forretninger med vedkommende udenlandske virksomhed.

Der er således tale om en skønsbetonet vurdering, der er bundet af den ramme, at vurderingen alene kan tage sigte på at korrigere den selvangivne indkomst for de skævheder, som afhængighedsforholdet til den udenlandske virksomhed måtte have skabt.

Til stk. 2

Bestemmelsen i stk. 2 medfører, at en rimelig del af eventuelle fællesomkostninger til ledelse og almindelig administration, herunder udredede renter af almindelig driftskapital, men ikke renter af anlægskapital og egenkapital, der vedrører et fast driftssted m.m., kan fratrækkes uanset om de afholdes i eller udenfor Grønland. Som fordelingsnøgle anvendes omsætning, direkte omkostninger eller lignende, alt afhængig af, om omsætningen eller lignende i det konkrete tilfælde er det mest naturlige grundlag for fordeling af fællesomkostningerne.

Til stk. 3

Bestemmelsen i stk. 3 medfører, at der i tilfælde, hvor indkomsten for et fast driftssted m.m. ikke kan opgøres direkte, så foretages ansættelsen af indirekte vej. En sådan ansættelse kan foretages på grundlag af en sammenligning med tilsvarende virksomheder eller efter hel eller delvis fordeling af foretagendets samlede indkomst.

Til stk. 4 og 5

Bestemmelsen i stk. 4 medfører, at fremmede forsikringsselskaber, der driver forsikringsvirksomhed i Grønland, skal opgøre den skattepligtige indkomst efter skattelovgivningens almindelige regler, og beskattes af den del af den samlede indkomst, der kan henføres til Grønland. Tilsvarende gælder for fremmede kreditforeninger, jf. stk. 5.

Får både fremmede forsikringsselskaber og kreditforeninger gælder dog, at skatteforvaltningen kan tillade en anden opgørelsesmåde anvendt, såfremt det regnskabsmæssigt er muligt.

Til § 37

Bestemmelsen er svarer til § 25 a, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Til stk. 1

Bestemmelsen medfører, at der ikke indrømmes fradrag ved opgørelsen af den skattepligtige fortjeneste eller tab som følge af, at salgsprisen ikke berigtiges kontant, men helt eller delvis berigtiges ved udstedelse af gældsbreve, pantebreve m.v.

Bestemmelsen omfatter salg af afskrivningsberettigede aktiver samt ejendele, der er erhvervet i den skattepligtiges næringsvej eller i spekulationsøjemed.

Til stk. 2 og 3

Bestemmelsen i stk. 1 omfatter også salg af de i § 16, stk. 2-4, omfattede værdipapirer, samt de i §§ 17 og 18 omfattede finansielle kontrakter og fordringer.

Til § 38

Bestemmelsen er identisk med § 25 b, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Til stk. 1

Bestemmelsen medfører, at ophør af skattepligt sidestilles med realisation, der udløser beskatning af selskabers værdipapirbeholdninger m.m. samt ejendele, som den skattepligtige har erhvervet eller anvendt i sin næringsvej eller i spekulationsøjemed. Dette gælder både ved ophør af fuld og begrænset skattepligt.

Hvis den skattepligtige samtidig med ophøret af fuld skattepligt bliver begrænset skattepligtig, anses de værdipapirer samt ejendele, der begrunder den begrænsede skattepligt, dog ikke som realiserede.

Med bestemmelsen er der ikke tilsigtet nogen ændring i øvrigt af nærings- og spekulationsbegrebet.

Til stk. 2 og 3

Bestemmelsen omfatter også finansielle kontrakter og fordringer.

Til stk. 4 og 5

For ikke børsnoterede værdipapirer og de omhandlede aktiver, anses værdien i handel og vandel på dagen for skattepligtsophøret som afståelsessum. For børsnoterede værdipapirer anses børskursen på dagen for skattepligtsophøret, eller såfremt en sådan ikke findes da børskursen på nærmest foregående børsdag, som afståelsessum.

Tilsvarende gælder for værdien i handel og vandel ved skattepligtens indtræden.

Til § 39

Bestemmelsen er identisk med § 17 b, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Indskud på pensions- og livsforsikringsordninger med løbende livsvarige ydelser, der bortfalder ved død, herunder ægtefælle- eller samleverpension og børnepension samt invalidepension, kan fradrages ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, når en række betingelser er opfyldt.

Ordnningen skal være oprettet i en pensionskasse, der er omfattet af lov om forsikringsvirksomhed eller oprettet i et livs- og pensionsforsikringselskab, der har tilladelse til at drive forsikringsvirksomhed. Dette betyder, at der ikke vil være fradrag for indskud på pensions- og livsforsikringsordninger, som er oprettet i udenlandske pensionskasser eller udenlandske livs- og pensionsforsikringselskaber.

Alderspensionen skal være livsbetinget og livsvarig. At ordningen er livsbetinget betyder, at der ikke må kunne foretages udbetalinger fra ordningen efter den forsikredes død. At ordningen er livsvarig betyder, at udbetalingerne skal fortsætte, så længe den forsikrede lever. Det vil sige, at udbetalingerne ikke må ophøre på et forud fastsat tidspunkt eller efter et forud fastsat antal år.

Alderspensionen anses som livsvarig, selv om den er sammensat af en livsvarig del og en supplerende del (knæk-ordning). Eksempelvis kan der i udbetalingsforløbet være et knæk på det tidspunkt, hvor modtageren bliver berettiget til en anden pension, f.eks. sociale pensioner. Den ophørende del af alderspensionen må dog maksimalt udgøre 50 pct. af den livsvarige del af alderspensionen.

Ægtefælle- eller samleverpension kan tilfalde en efterlevende ægtefælle, en fraskilt ægtefælle eller en samlever.

En papirløs samlever kan modtage pension fra en afdød samlever, hvis det fremgår af pensionsaftalen eller forsikringspolice, når visse betingelser er opfyldt. Der kan enten være tale om en navngiven samlever eller en unavngiven samlever. Der kan kun være tale om én pensionsberettiget samlever. I begge tilfælde kræves der fælles bopæl.

For navngivne samlever skal der være fælles bopæl på tidspunktet for samleverens indsættelse i pensionsaftalen eller forsikringspolice.

Hvis der er tale om en unavngiven person, er der krav om, at afdøde kunne have indgået ægteskab eller registreret partnerskab med samleveren og, at den pågældende er tillagt arvelod i et testamente, som er oprettet senest 3 måneder før dødsfaldet, og at denne arvelod er mindst lige så stor, som den tvangsarv, som en ægtefælle ville have krav på efter arveloven. Samleveren skal også have haft fælles bopæl med afdøde i mindst to år før dødsfaldet eller tidligere have haft fælles bopæl med afdøde i en sammenhængende periode på mindst to år, hvis de to samlever på dødstidspunktet var flyttet fra hinanden på grund af institutionsanbringelse, herunder flytning til en ældrebolig.

Børnepension beskattes hos barnet. Hvis der udbetales børneydelser i forbindelse med invalidepension, skal ydelsen beskattes hos invalidepensionisten selv.

Invalidepension går ud på at sikre den forsikrede en løbende indtægt fra tidspunktet for tab af arbejdsevne, indtil den afløses af en alderspension.

Ægtefælle-, samlever-, børne- og invalidepension skal blot være livsbetingede og altså ikke livsvarige. Ægtefælle- eller samleverpensionen skal løbe i mindst 10 år,

mens børnepensionen længst må løbe til barnets fyldte 24. år. Der kan ikke i udbetalingsforløbet for disse pensioner aftales knæk-ordninger.

Samtlige de ovennævnte betingelser skal være opfyldt, for at der kan gives fradrag for indbetalte præmier og bidrag til ordningerne. Er blot én af betingelserne ikke opfyldt, kan der ikke indrømmes fradrag.

Der er ikke fradrag for indbetalte præmier og bidrag til pensions- og livsforsikringsordninger, der er omfattet af pensionsbeskatningslovens §§ 50 og 53 A.

Til stk. 2

Den forsikrede skal være forsikret og ejer af forsikringen. Såfremt en anden end ejeren af forsikringen eller dennes arbejdsgiver betaler bidraget eller præmien, skal beløbet medregnes til den skattepligtige indkomst, hos ejeren af forsikringen.

Til stk. 3

I stk. 3 gøres der en undtagelse fra kravet om, at ydelsen skal være livsvarig. Er der tale om en pensionsordning, som er oprettet i et ansættelsesforhold, kan ydelsen udbetales som en engangssum, såfremt den årlige løbende livsvarige ydelse ikke overstiger 6.000 kr.

Til stk. 4

I stk. 4 er det bestemt, at et beløb svarende til 2 års løbende ydelser fra pensionsordningen kan udbetales som en engangssum, såfremt pensionsordningen er oprettet i et ansættelsesforhold og oprettet i pensionskasser eller livs- og forsikringsselskaber, der har hjemsted i Grønland.

Til § 40

Bestemmelsen er identisk med § 17 c, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Til stk. 1

En rateforsikring i pensionsøjemed er en kapitalforsikring, hvor det er aftalt, at forsikringssummen udbetales i rater over et vist åremål, og hvor raterne ikke bortfalder ved den forsikredes død.

Følgende krav til forsikringens indhold skal være opfyldt, for at indbetalte præmier til forsikringen kan fratrækkes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Forsikringen skal gå ud på udbetaling af lige store rater over mindst 10 år. Raterne skal tilfalde den forsikrede, hvis denne er i live på udbetalingstidspunkterne.

Forsikringen skal oprettes i et livs- eller pensionsforsikringsselskab, der har hjemsted i Grønland, og er berettiget til at drive livsforsikringsvirksomhed i Grønland. Forsikringstageren skal være forsikret og ejer af forsikringen. Hvis forsikringen er tegnet efter aftale mellem en arbejdstager og dennes arbejdsgiver, og præmierne

indbetales af arbejdsgiveren, skal arbejdstageren være forsikret og ejer af forsikringen.

Forsikringen skal oprettes inden, den forsikrede er fyldt 60 år. Aldersgrænsen på 60 år er motiveret i, at der er større formodning for et egentligt pensionsmotiv, når en rateforsikring oprettes i en ikke alt for sen alder.

Efter forsikredes fyldte 60. år kan en police kun oprettes som tillæg til en før denne alder oprettet police og kun med en forsikringssum, der ved de samme udbetalingstidspunkter, som efter den tidligere police, ikke vil overstige halvdelen af den tidligere aftalte forsikringssum. Bestemmelsen tager sigte på at hindre store fradragsberettigede præmieindbetalinger kort før pensioneringstidspunktet.

Rateudbetalingen kan tidligst påbegyndes ved den forsikredes fyldte 60. år, medmindre en lavere aldersgrænse er godkendt af skatteforvaltningen. Der kan dog tillige aftales udbetaling ved den forsikredes død eller invaliditet før det fyldte 60. år. Aldersgrænsen og dispensationsadgangen er identisk med, hvad der gælder for pensionsordninger med løbende udbetalinger.

Der kan ikke aftales senere forfaldstidspunkt for sidste rate end det kalenderår, hvor den forsikrede fylder 80 år, idet rateforsikringen i så fald generelt ville miste sit pensionsøjemed.

Til stk. 2

Som begunstiget efter forsikredes død kan indsættes "nærmeste pårørende" , jf. forsikringsaftalelovens § 105, stk. 5 eller forsikredes ægtefælle eller samlever, herunder fraskilt ægtefælle eller samlever, livsarvinger, stedbørn og disses livsarvinger. Rækkefølgen er ikke bundet.

Begrebet "nærmeste pårørende" skal fortolkes i overensstemmelse med lov om forsikringsaftaler § 105, stk. 5. Det vil sige, at den pågældendes ægtefælle anses som indsat, eller hvis sådan ikke efterlades, pågældendes børn, eller hvis sådanne ej heller forefindes, hans arvinger.

Til § 41

Bestemmelsen er identisk med § 17 d, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Til stk. 1

Bestemmelsen i stk. 1 er en værnsbestemmelse, der medfører, at betalte bidrag og præmier skal fordeles på den præmieperiode, de vedrører, samt at fradraget ikke kan overstige 15 pct. af den samlede lønindtægt i den del af indkomståret, bidraget eller præmien vedrører.

Ved "præmieperioden" forstås perioden fra ordningens oprettelse til den bliver virksom. Tegnes en ordning med virkning fra 1. december 2006 med et

engangsindskud på 200.000 kr. med udbetaling fra 1. december 2026, vil pensionstageren ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst for indkomståret 2006 kunne fratække 1/240 del af 200.000 kr., for indkomstårene 2007 til og med 2025 12/240 del af 200.000 kr. og for indkomståret 2026 11/240 del af 200.000 kr.

Ved beregningen af fradragsloftet på 15 pct. skal den skattemæssige værdi af frie goder tillægges lønindtægten, heri medregnet eventuel provision tantieme og lignende.

Sambeskattede ægtefæller kan frit vælge at fordele 15 pct.-fradraget mellem sig, således at de begge kan oprette fradragsberettigede ordninger, selv om kun den ene har indtægt, lønindtægt eller indtægt fra selvstændig erhvervsvirksomhed, eller således at alene den ene opretter en fradragsberettiget ordning.

Selvstændige erhvervsdrivende er også omfattet af fradragsloftet på 15 pct. Da denne gruppe ikke modtager løn i traditionel forstand, anvendes i stedet en skønnet lønindtægt som beregningsgrundlag. Ved skønnet tages udgangspunkt i, hvad den erhvervsdrivende måtte formodes, at ville have betalt en uafhængig tredjemand for at udføre arbejdet. Skønnet skal således ikke påvirkes af, om firmaet har overskud eller underskud i det enkelte år. Skatteforvaltningen har almindelig korrektionsadgang over for den af den erhvervsdrivende fratrukne præmie til en pensionsordning.

Til stk. 2

Såfremt pensionsordningen med løbende udbetalinger eller rateforsikringen er oprettet som led i et ansættelsesforhold, skal arbejdsgiveren foretage indbetalinger til ordningerne. Indbetalinger, der foretages af arbejdsgiveren, skal ikke medregnes ved opgørelsen af arbejdstagerens skattepligtige indkomst. Dette gælder, uanset om der indbyrdes mellem arbejdsgiveren og arbejdstageren er aftalt en fordeling af præmien.

Til stk. 3

Dispensationsbestemmelsen i stk. 3 bør praktiseres meget lempeligt. Det gælder også selv om fejlen forholdsvis let kunne være undgået, eller den skyldes mangelfuld kendskab til 15 pct.'s reglen, medmindre det må antages, at der er tale om bevidst parkering af penge på de omhandlede pensionsordninger.

Til § 42

Bestemmelsen er identisk med § 17 e, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Bestemmelsen medfører, at udbetalinger fra pensionsordninger med løbende udbetalinger medregnes ved opgørelsen af modtagerens skattepligtige indkomst, herunder også sumudbetalinger efter § 39, stk. 3 og 4, hvad enten modtageren er ejeren selv, dennes ægtefælle, herunder fraskilt ægtefælle, samlever, livsarvinger, stedbørn eller disses livsarvinger.

Udbetalte rater fra rateforsikringer skal ligeledes medregnes til den forsikredes skattepligtige indkomst, når udbetalingerne foretages til den forsikrede selv i overensstemmelse med policens vilkår om ratevise udbetalinger. Udbetales raterne til forsikredes ægtefælle, herunder fraskilt ægtefælle, samlever eller livsarvinger, stedbørn og disses livsarvinger, er ydelserne indkomstskattepligtige for disse personer.

Tilfalder udbetalingerne andre end de ovennævnte personer, eksempelvis fordi en fraskilt ægtefælle har indsat en begunstiget, er ydelserne ligeledes indkomstskattepligtige for den pågældende person.

Udbetalinger fra pensionsordninger med løbende udbetalinger eller udbetalinger fra rateforsikringer i pensionsøjemed, der ikke er tegnet i pensionskasser eller livs- og pensionsforsikringselskaber, der er hjemmehørende i Grønland, skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Det samme gælder, hvis ordningen eller forsikringen overdrages, eller der disponeres i strid med reglerne i §§ 39 og 40. Det beløb, der skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, er i så fald det beløb, som på tidspunktet for dispositionen kunne være udbetalt ved ordningens ophævelse, eventuelt af kapitalværdien af en fripolice eller lignende. Bestemmelsen vil dog være en formel hjemmel uden reelt indhold, så længe den mellem Danmark og Grønland indgåede kompensationsaftale af 21. august 1990 med seneste ændring af 31. august 1997 er i kraft (bekendtgørelse nr. 152 af to tillægsaftaler af 31. august 1997 til den dansk-grønlandske dobbeltbeskatningsaftale).

Til § 43

Bestemmelsen svarer til den tidligere § 17 c, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Til stk. 1

Bestemmelsen medfører, at indbetalinger til tjenestemandspensioner og til Arbejdsmarkedets Tillægspension ikke medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Ved tjenestemandspension forstås pensionsordninger, hvor staten, Hjemmestyret eller en kommune udbetaler løbende livsvarige livsbetingede pensioner som følge af tidligere ansættelse i statens, Hjemmestyrets, folkeskolens, folkekirkens eller kommunens tjeneste.

Til stk. 2

Bestemmelsen fastslår, at udbetalinger i form af tjenestemandspensioner, herunder ægtefælle- og børnepension eller Arbejdsmarkedets Tillægspension skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Til stk. 3

Bestemmelsen medfører, at renter på pensionsordninger i danske pengeinstitutter samt indestående i Lønmodtagernes Dyrtidsfond ikke medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Det drejer sig for indeværende om rateopsparing i pensionsøjemed, indeksopsparing, opsparing i pensionsøjemed (kapitalpension) og selv pensionsordninger samt indeståender i Lønmodtagernes Dyrtidsfond.

Omhandlet af bestemmelsen er alene ordninger i danske pengeinstitutter, pensionskasser og lignende, der er omfattet af de danske skatte- og afgiftsregler.

Til stk. 4

Bestemmelsen medfører, at arbejdsgiveres bidrag til rateforsikring, rateopsparing i pensionsøjemed, indeksforsikring, indeksopsparing, kapitalforsikring og kapitalpension ikke skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst.

Den omhandlede bortseelsesret omfatter alene offentlige ansatte, der er udsendt fra Danmark, og kun såfremt ordningen er obligatorisk, det vil sige pligtig for den ansatte samt etableret inden udsendelse til Grønland.

Bestemmelsen vedrører alene arbejdsgiverens bidrag, og der vil således ikke skulle indrømmes fradrag for arbejdstagerens eget bidrag til ordningen.

Er ordningen valgt henført til beskatning efter § 53 A i lov om beskatning af pensionsordninger m.v., gælder bortseelsesretten dog ikke.

Til stk. 5

Bestemmelsen medfører, at ophævelse i utide af en ordning omfattet af fradragsretten i kapitel 1 i lov om beskatning af pensionsordninger m.v. ikke skal medføre beskatning af værdien af ordningen på ophævelses tidspunktet.

Der skal således være tale om pensionsordninger i danske pensionskasser og pensions- og livsforsikrings selskaber, hvor der ved udbetaling i utide skal svares dansk skat og/eller afgift.

Bestemmelsen er identisk med § 17 g i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Til stk. 1

Bestemmelsen medfører, at kapitalafkastet på livsforsikringer og pensionsordninger, der ikke er omfattet af § 39 og § 40, det vil sige livsforsikringer eller pensionsordninger uden fradragsret for indbetalte præmier og bidrag, skal beskattes.

Afkastet opgøres som forskellen mellem på den ene side forsikringens kapitalværdi ved indkomstårets udgang med tillæg af udbetalinger i årets løb og på den anden side forsikringens kapitalværdi ved indkomstårets begyndelse og med tillæg af indbetalingerne i årets løb.

Det skattemæssige opgjorte afkast er ikke sammenfaldende med det afkast, som forsikringsselskaberne tilskriver ordningen. Det skyldes, at ind- og udbetalinger indgår i opgørelsen af det skattemæssige afkast. Afkastberegningen indebærer, at i en ordning, der omfatter både opsparing og et risikoelement, vil udbetalingen, der udløses ved forsikringsbegivenhedens indtræden, også blive beskattet.

Er der ingen kapitalværdi ved indkomstårets begyndelse eller ved indkomstårets udløb, for eksempel ved udløb eller ophævelse, opgøres afkastet som forskellen mellem udbetalinger og indbetalinger.

Ved forsikringens kapitalværdi forstås forskellen mellem på den ene side nutidsværdien af selskabets øjeblikkelige og fremtidige forpligtelser over for forsikringstageren inklusive fordelt bonus, og på den anden side nutidsværdien af de præmier, som forsikringstageren skal betale i fremtiden. Er pensionsordningen tegnet i et ikke-dansk livsforsikringsselskab, skal kapitalværdien opgøres på samme måde som for ordninger i danske livsforsikringsselskaber. Opgør det ikke-danske selskab ikke hvert år kapitalværdien som ovenfor anført, er skatteforvaltningen berettiget til at fastsætte kapitalværdien skønsmæssigt.

Ved indtræden eller ophør af skattepligt i et indkomstår træder forsikringens kapitalværdi på dette tidspunkt i stedet for den pr. 1. januar eller 31. december opgjorte kapitalværdi.

Såfremt afkastet er negativt i et indkomstår, kan underskuddet ikke fratrækkes i indkomstårets øvrige positive indkomst, men alene fremføres til fradrag i efterfølgende års positive afkast efter reglerne i § 30, stk. 1. Et negativt afkast kan således heller ikke fratrækkes i et positivt afkast fra en anden forsikring.

Til stk. 2

Skattepligten af afkastet påhviler ejeren af forsikringen eller den, der efter ejerens død er berettiget til udbetaling af forsikringen. Udbetalinger fra de omhandlede forsikringer medregnes kun til den skattepligtige indkomst, såfremt udbetalingen sker som løbende ydelser. Ved løbende ydelser forstås her, at udbetalingerne finder sted i flere omgange, der dækker over to kalenderår eller flere.

Til stk. 3

Rene risikoforsikringer, der alene kommer til udbetaling ved den forsikredes død eller invaliditet inden forsikringstidens aftalte udløbstidspunkt som for eksempel gruppelivsforsikringer, er fritaget for beskatning. Det er dog en betingelse, at det aftalte udløbstidspunkt ikke ligger senere end første policedag efter den forsikredes fyldte 80. år.

Til stk. 4

Livsforsikringssummer og invaliditetserstatninger, der udbetales som et kapitalbeløb, er fritaget for beskatning, såfremt forsikringen er omfattet af stk. 3. Det samme gælder for summer udbetalt fra ulykkesforsikringer.

Til stk. 5

Bestemmelserne i stk. 1 og 2 gælder ikke for rateforsikringer, rateopsparinger i pensionsøjemed, indeksforsikringer, kapitalforsikringer og kapitalpensioner, i det omfang de nævnte ordninger er omfattet af kapitel 1 i lov om beskatningen af pensionsordninger m.v.

Til stk. 6

Beskatningen omfatter heller ikke livsforsikringer, der er oprettet før forsikringstager blev skattepligtig til Grønland, såfremt der er tale om egentlige pensionsordninger, der har været skattebegünstiget i en fremmed stat. Skatteforvaltningen er derfor bemyndiget til at fritage for beskatning, hvis indbetalingerne er fradraget i tilflytterens positive skattepligtige indkomst, eller indbetalingerne er foretaget af en arbejdsgiver og ikke medregnet ved opgørelsen af tilflytterens skattepligtige indkomst i overensstemmelse med skattelovgivningen i den stat, hvor den pågældende var skattepligtig på indbetalingstidspunktet.

Bemyndigelsesbestemmelsen skal sikre, at der ikke sker beskatning af egentlige pensionsordninger, som ikke er oprettet med henblik på skattebetinget formueanbringelse.

Til § 45

Bestemmelsen er identisk med § 17 h, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Til stk. 1

Bestemmelsen medfører, at der kan overføres beløb fra en pensionsordning eller en forsikring til en anden pensionsordning eller forsikring for samme person. Det er en betingelse, at hele ordningen overføres, samt at der er tale om overførsel mellem pensionskasser og livs- og pensionsforsikringselskaber, der har hjemsted i Grønland. I det omfang en sådan overførsel kan foretages, behandles det overførte hverken som en udbetaling fra den ene ordning eller som en indbetaling til den anden. Overførslen udløser således hverken skatte- eller afgiftspligt eller fradragret for det overførte beløb.

Overførsler kan foretages mellem pensionsordninger med løbende udbetalinger, som er omfattet af § 39, fra en rateforsikring, der er omfattet af § 40, til en pensionsordning med løbende udbetalinger, der er omfattet af § 39, samt fra en rateforsikring til en anden rateforsikring, der omfattet af § 40. Der er således ikke mulighed for at overføre pensionsordninger med løbende udbetalinger til en ratepension.

Til stk. 2

Skatteforvaltningen kan tillade, at overførsler fra udenlandske forsikringsordninger ikke behandles som indbetalinger på pensionsordninger omfattet af § 39 eller § 40.

Til stk. 3

Overførsel kan ikke foretages, hvis beløbet forinden er blevet skatte- eller afgiftspligtigt. Det beløb, der overføres, må derfor ikke før overførslen være anvist til den pågældende.

Skatteforvaltningen kan tillade, at overførsler fra udenlandske forsikringsordninger ikke behandles som indbetalinger på pensionsordninger omfattet af § 39 og § 40.

Til § 46

Bestemmelsen svarer til § 17 i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Til stk. 1-3

Såfremt en pensionsordning med løbende udbetalinger eller en rateforsikring i pensionsøjemed ophæves i utide, skal der betales en afgift på 45 pct. af det udbetalte beløb. Det samme gælder, hvis ordningen eller forsikringen overdrages, eller der disponeres i strid med reglerne i §§ 39 og 40. Afgiften skal i så fald beregnes af det beløb, som på tidspunktet for dispositionen kunne være udbetalt ved ordningens ophævelse, eventuelt af kapitalværdien af en fripolice eller lignende. Der skal kun betales afgift såfremt, de omhandlede ordninger er oprettet i pensionskasser eller livs- eller pensionsforsikringsselskaber, der har hjemsted i Grønland.

Afgiften på de 45 pct. skal erlægges uanset den pågældendes indkomstforhold, det vil sige selv om den pågældendes skattepligtige indkomst er negativ.

Er der tale om tilsvarende ordninger tegnet i danske pensionskasser eller danske livs- og pensionsforsikringsselskaber, vil der alene skulle betales afgift og eventuel tillægsskat til den danske stat. Landskassen kompenseres herfor gennem den mellem Danmark og Grønland indgåede kompensationsaftale af 21. august 1990, som senest ændret den 31. august 1997 (bekendtgørelse nr. 152 af to tillægsaftaler af 31. august 1997 til den dansk-grønlandske dobbeltbeskatningsaftale).

Til stk. 4

Endvidere foreslås det, at den fraskilte eller fraseparerede ægtefælle bliver selvstændigt indkomstskattepligtig eller afgiftspligtig af den udloddede del af en pensionsordning med løbende udbetalinger eller rateforsikring. Endelig foreslås det,

at ægtefællen skal have adgang til at indsætte begunstigede for den udloddede del, uden at dette skal betragtes som en indkomstskattepligtig eller afgiftspligtig disposition.

Til stk. 5

Det påhviler den pågældende, der disponerer i strid med vilkårene for ordningen, straks at underrette pensionskassen eller livs- eller pensionsforsikringsselskabet om disse dispositioner. Undlader den pågældende at foretage en sådan underretning, vil den pågældende kunne foranstaltes efter § 105, stk. 3, nr. 3.

Til § 47

Bestemmelsen svarer til § 17 j i den gældende i landstingslov om indkomstskat.

Til stk. 1

Når der er indtrådt afgiftspligt for en ordning, der er omfattet af § 39 eller § 40, skal den pågældende pensionskasse eller forsikringsselskab beregne og indeholde afgiften. Afgiften skal indbetales til skatteforvaltningen senest samtidig med, at det overskydende beløb udbetales til ejeren.

Til stk. 2

Samtidig med indbetalingen af afgiftsbeløbet skal pensionskassen eller forsikringsselskabet indsende en afgiftsannonce til skatteforvaltningen. Afgiftsannoncen foretages ved udfyldning af en afgiftsblanket, der udfærdiges af skatteforvaltningen.

Afgiften skal indbetales til skatteforvaltningen senest 1 måned efter, at pensionskassen eller livs- eller pensionsforsikringsselskabet har fået kendskab til afgiftspligten

I lighed med hvad der allerede gælder for indeholdelse af A-skat, hæfter pensionskassen eller forsikringsselskabet over for landskassen, såfremt pensionskassen eller forsikringsselskabet undlader at opfylde pligten til at tilbageholde afgiften, eller tilbageholder afgiften med et for lavt beløb.

Til stk. 3

Landsstyret fastsætter de praktiske regler for afgiftens indbetaling til skatteforvaltningen.

Til § 48

Bestemmelsen er identisk med § 25 c, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Til stk. 1

Bestemmelsen omfatter såvel fusion mellem selskaber, det vil sige selskaber med

hver sin kreds af deltagere (vandret fusion) som fusion mellem moder- og datterselskaber, hvad enten det er moderselskabet, der er det modtagende selskab (lodret fusion), eller det er datterselskabet, der er det modtagende selskab (omvendt lodret fusion). Bestemmelsen omfatter også blandede tilfælde, hvor det modtagende selskab har en større eller mindre aktiepost i det indskydende selskab.

Til stk. 2

Ved fusion forstås den transaktion, at et eller flere selskaber som følge af og samtidig med deres opløsning uden likvidation overfører deres samlede aktiver til et andet eksisterende selskab, ved at de tildeler deres selskabsdeltagere aktier eller anparter i det andet selskab; at to eller flere selskaber som følge af og samtidig med deres opløsning uden likvidation overfører deres samlede aktiver eller passiver til et selskab, som de opretter ved at tildele deres selskabsdeltagere aktier eller anparter i det nye selskab; at et selskab som følge af og samtidig med sin opløsning uden likvidation overfører sine samlede aktiver og passiver til et selskab, som sidder inde med samtlige aktier eller anparter i selskabet.

De fusionerende selskaber kan vælge, om de vil anvende reglerne i dette kapitel, det vil sige om de vil foretage en skattnetral fusion, eller om de vil foretage en skattepligtig fusion. En skattepligtig fusion betragtes som almindeligt skattepligtig køb og salg af aktiver og passiver.

Til stk. 3

For at lette omstruktureringen i det kystnære rejefiskeri bestemmes det i stk. 3, at skatteforvaltningen kan tillade, at reglerne om succession i kapitel 4 anvendes for personer, når disse indskyder deres rejekvote og fiskeskib samt eventuelle lån, der har sikkerhed i disse aktiver, i et eksisterende eller nyoprettet aktie- eller anpartsselskab, der har flere aktionærer eller anpartshavere.

Det er en ufravigelig betingelse, at både indskyderen og selskabet er fuldt skattepligtig til Grønland, og at hele vederlaget ydes i form af aktier eller anparter i det modtagende selskab.

Rejekvoten og fiskeskibet, der indskydes i det modtagende selskab, behandles ved opgørelsen af selskabets skattepligtige indkomst, som om de var erhvervet af dette på de tidspunkter, hvor de er erhvervet af den hidtidige ejer, og for de anskaffelsessummer, som den hidtidige ejer har erhvervet dem til. Eventuelle skattemæssige afskrivninger, som den hidtidige ejer har foretaget, anses for foretaget af selskabet i de pågældende indkomstår.

Til § 49

Bestemmelsen er identisk med § 25 d, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Til stk. 1

Bestemmelsen giver skatteforvaltningen mulighed for at kontrollere, om fusionen medfører beskatningsmæssige fordele, der ikke har været tilsigtet.

Skatteforvaltningen kan nægte tilladelse til fusion efter reglerne i dette kapitel, hvis det må antages, at fusionen har skatteundgåelse eller skatteunddragelse som hovedformål eller som et af hovedformålene. Såfremt fusionen ikke foretages ud fra forsvarlige økonomiske betragtninger, såsom omstrukturering i de selskaber, der deltager i transaktionen, kan dette skabe en formodning om, at hovedformålet eller et af hovedformålene er skatteundgåelse eller skatteunddragelse.

Skatteforvaltningen kan gøre tilladelsen betinget af særlige vilkår, der neutraliserer, de ved fusionen opnåede skattemæssige fordele, som ikke er tilsigtet ved reglerne i dette kapitel.

De særlige tilfælde kan bl.a. komme på tale, hvor aktierne eller anparterne ikke er købt af moderselskabet for handelsværdien, eller hvor der forud for fusionsdatoen uden for normal samhandel er sket overdragelse af aktiver, som for eksempel fast ejendom, driftsmidler, varelager, goodwill, værdipapirer, rettigheder m.v., fra selskabsdeltagerne eller fra et selskab, der beherskes af en eller flere af selskabsdeltagerne i de fusionerede selskaber, til et af de i fusionen deltagende selskaber.

Som et praktisk eksempel på, hvor Skatteforvaltningen kan tænkes at stille særvilkår, som betingelse for at tillade en fusion efter reglerne i dette kapitel kan nævnes, at det indskydende selskab er stiftet af det modtagende selskab med henblik på en snarlig fusion gennem indskud af aktiver til opskreven værdi, hvorved f. eks. en tabssaldo er blevet udlignet. Ved den efterfølgende fusion får det modtagende selskab sit aktiv tilbage til en opskrevet værdi, og har således opnået et forbedret afskrivningsgrundlag. I et sådant tilfælde vil der kunne gives tilladelse til fusion med vilkår om, at aktiverne nedskrives, således at de som følge af fusionen opnåede skattemæssige virkninger neutraliseres. Et andet særvilkår kan eksempelvis være, at der i skattemæssig henseende skal ses bort fra foretagne overdragelser af aktiver mellem det indskydende og modtagende selskab.

De nævnte eksempler er ikke udtømmende, og det må derfor i hver enkelt tilfælde undersøges, om kombinationen af transaktioner mellem aktionærer og selskab, herunder datterselskab, og den efterfølgende fusion medfører ubegrundede skattemæssige fordele.

Til stk. 2

Bestemmelsen er identisk med § 25 d, stk. 2, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Det selskab, hvis aktiver og passiver overtages af et andet, kaldes det indskydende selskab, og det selskab, der således bliver resultatet af sammenlægning mellem to eller flere selskabers formuemasser, kaldes det modtagende selskab.

Af hensyn til den skattemæssige succession bestemmes det, at der skal ske vederlæggelse med aktier og anpartar. Selskabsdeltagerne i det indskydende selskab, som indtil fusionen tillige er selskabsdeltagere i det modtagende selskab, kan således ikke vederlægges ved, at deres hidtidige aktier eller anpartar i det modtagende selskab stiger i værdi.

Selskabsdeltagerne i det indskydende selskab kan vederlægges med nyudstedte aktier eller anpartar i det modtagende selskab, men også med det modtagende selskabs egne aktier eller anpartar.

Af tekniske grunde tillades det, at selskabsdeltagerne i det indskydende selskab kan vederlægges med en kontant udligningssum, dog højst 10 pct. af de værdipapirers pålydende, som de vederlægges med. Eksisterer der ingen pålydende værdi, beregnes de 10 pct. af værdipapirernes bogførte værdi.

Ved værdipapirets bogførte værdi forstås her den værdi, som fremkommer ved at dividere beløbet for den i selskabet indbetalte kapital med antallet af udstedte værdipapirer. Gældende selskabslovgivning kræver, at aktier og anpartar har en pålydende værdi.

Til stk. 3

10 pct.'s reglen omfatter ikke aktier eller anpartar i det indskydende selskab, der besiddes af det modtagende selskab. 10 pct. kravet er opfyldt, hvis højst 10 pct. af den pålydende eller af den bogførte værdi, af de tildelte aktier eller anpartar i det modtagende selskab vederlægges kontant.

Den kontante udligningssum kan anvendes til indløsning af f.eks. en kreds af selskabsdeltagere.

Til stk. 4

Fusionsdatoen i skattemæssig henseende er datoen for den åbningsstatus, der i medfør af § 134 b i lov om aktieselskaber og § 65 i lov om anpartsselskaber skal udarbejdes for det modtagende selskab. Det er en betingelse for at kunne anvende reglerne i dette kapitel, at fusionsdatoen er sammenfaldende med skæringsdatoen for det modtagende selskabs regnskabsår.

Til § 50

Bestemmelsen er identisk med § 25 e, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Til stk. 1

Ifølge § 134 a, i lov om aktieselskaber og § 65 i lov om anpartsselskaber skal der udarbejdes følgende dokumenter:

1. Fusionsplan.

2. Skriftlig redegørelse i hvilken fusionsplanen forklares og begrundes. Redegørelsen skal omtale fastsættelsen af vederlaget for aktierne eller anparterne, herunder særlige vanskeligheder med fastsættelsen.

3. Revideret fælles regnskabsopstilling, der udviser samtlige aktiver og passiver i hvert af selskaberne, de reguleringer, som overtagelsen antages at ville medføre samt udkast til en åbningsbalance for det fortsættende selskab efter overtagelsen.

4. Skriftlig udtalelse udarbejdet af en eller flere uvildige sagkyndige vurderingsmænd. Udtalelsen skal bl.a. indeholde erklæring om, hvorvidt vederlaget for aktierne eller anparterne i det ophørende selskab er rimeligt og sagligt begrundet. Der skal endvidere afgives erklæring om, hvorvidt kreditorerne i det enkelte selskab må antages at være tilstrækkeligt sikret efter fusionen.

Dokumenterne kan indsendes i udkast, men det er en forudsætning, at de endelige dokumenter ikke på væsentlige punkter afviger fra de indsendte udkast.

Endvidere bør vedlægges regnskaber for de fusionerede selskaber for det senest forud for fusionsdatoen afsluttede regnskabsår.

Til stk. 2

For at sikre, at skatteforvaltningen får fuld tilstrækkelig information om de væsentlige omstændigheder ved fusionen, foreslås det endvidere, at skatteforvaltningen selv kan bestemme, hvilke yderligere dokumenter det modtagne selskab skal fremsende til brug for forvaltningens behandling af ansøgningen. Eksempelvis udskrift af generalforsamlingsprotokollen, faktura og revisionsprotokollat med mere.

Til § 51

Bestemmelsen er identisk med § 25 f, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Til stk. 1

Ved opgørelsen af det indskydende selskabs skattepligtige indkomst i tiden fra udløbet af sidste sædvanlige indkomstår og indtil fusionsdatoen ansættes indkomsten for hele denne periode uden hensyn til dens længde. Ansættelsen finder sted uden hensyn til den opløsning af selskabet, der finder sted ved fusionen.

I det tilfælde, hvor det indskydende selskab har bagud forskudt indkomstår, og fusionsdatoen ligger efter indkomstårets udløb, men inden 31. december i kalenderåret, udgør det sidste indkomstår for det indskydende selskab hele perioden fra indkomstårets begyndelse indtil fusionsdatoen.

Til stk. 2

Det modtagende selskab hæfter for eventuelle skattekrav og for ethvert bødeansvar,

der efter landstingslovens bestemmelser vil kunne rettes mod selskabet. Dette gælder for såvel det indskydende selskabs sidste indkomstår som for tidligere indkomstår.

Det modtagende selskab indtræder i de krav efter landstingsloven, som det indskydende selskab måtte have mod skatteforvaltningen vedrørende godtgørelse og overskydende skat, jf. § 27, stk. 4 i landstingslov om forvaltning af skatter. Dette gælder ligeledes for såvel det indskydende selskabs sidste indkomstår som for tidligere indkomstår.

Til § 52

Bestemmelsen fastlægger de retsvirkninger, der gælder for selskaber ved skattnetral fusion. Bestemmelsen er identisk med § 25 g, i den gældende landstingslov om indkomstskat, bortset fra et nyt stk. 6.

Til stk. 1

Bestemmelsen medfører, at der ikke skal ske beskatning i det indskydende selskab af fortjeneste eller tab på aktiver og passiver, der ved fusionen overføres fra det indskydende selskab til det modtagende selskab. Beskatningen udskydes i stedet indtil det modtagende selskab afstår de overtagne aktiver og passiver.

Ved opgørelsen af det modtagende selskabs skattepligtige indkomst behandles aktiverne og passiverne, som om de er erhvervet af det modtagende selskab, og for de anskaffelsessummer, hvortil de er erhvervet af det indskydende selskab.

Eventuelle skattemæssige afskrivninger, som det indskydende selskab har foretaget, anses for foretaget af det modtagende selskab. Det samme gælder for hensættelser til tab på debitorer, kontrakter m.m.

Såfremt der blandt de aktiver, som det modtagende selskab overtager ved fusionen, er fordringer på det modtagende selskab, anses det modtagende selskabs fordring mod det indskydende selskab for indfriet ved fusionen. Indfrielsen anses for sket til fordringens kursværdi på fusionstidspunktet.

Såfremt der blandt de passiver, som det modtagende selskab overtager ved fusionen, er fordringer på gæld til det indskydende selskab, anses det modtagende selskabs fordring mod det indskydende selskab for indfriet ved fusionen. Indfrielsen anses for sket til fordringens kursværdi på fusionstidspunktet.

Det modtagende selskabs fortjeneste eller tab ved indfrielsen af gælden til det indskydende selskab henholdsvis indfrielsen af fordringen mod det indskydende selskab beskattes efter regler i § 16.

Til stk. 2

Aktiver og passiver, der er erhvervet af det indskydende selskab i spekulationsøjemed eller som led i næring, behandles ved opgørelsen af det

modtagende selskabs skattepligtige indkomst, som om de var erhvervet af det modtagende selskab i spekulationsøjemed henholdsvis som led i næring.

Det forhold, at et aktiv eller passiv ved fusionen er overgået fra det indskydende selskab til det modtagende selskab, kan ikke afkræfte en formodning for spekulation eller næring.

Til stk. 3

Har det indskydende selskab ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst medregnet urealiseret fortjeneste eller tab på værdipapirer, behandles værdipapirerne ved opgørelsen af det modtagende selskabs skattepligtige indkomst, som om fortjenesten var medregnet ved indkomstopgørelsen hos dette selskab.

Opnår det modtagende selskab gevinst eller lider det tab ved indfrielse af aktier, obligationer, pantebreve eller private fordringer, som ved fusionen er overtaget fra det indskydende selskab, behandles sådan gevinst eller tab efter samme regler, som hvis gevinst eller tab var blevet realiseret hos det indskydende selskab.

Til stk. 4

Den skattemæssige behandling af de aktiver og passiver, som det modtagende selskab ikke har erhvervet fra det indskydende selskab, ændres ikke som følge af fusionen, såfremt de aktiver og passiver, der kan påvises at være erhvervet ved denne, såvel i det modtagende selskabs regnskab som i dets skatteopgørelse, fremtræder som særskilte poster.

I modsat fald afgør skatteforvaltningen, hvorvidt de for det indskydende eller det modtagende selskab gældende regler i § 52 skal bringes i anvendelse på de pågældende grupper af aktiver eller passiver.

Til stk. 5

Bestemmelsen medfører, at underskud i det indskydende selskab fra før fusionsdatoen ikke kan bringes til fradrag ved opgørelsen af det modtagende selskabs skattepligtige indkomst. Det samme gælder tab, som det indskydende selskab har haft på finansielle kontrakter, jf. § 17.

Underskud i det modtagende selskab fra før fusionsdatoen behandles i overensstemmelse med regler i § 30, stk. 1, 3 og 4. Det samme gælder tab, som det modtagende selskab har haft på finansielle kontrakter, jf. § 17.

Såfremt det modtagende selskab er meddelt tilladelse til efterforskning eller udnyttelsen i henhold til lov om mineralske råstoffer i Grønland m.v., behandles et underskud fra før fusionsdatoen i overensstemmelse med reglerne i § 30, stk. 7. Det samme gælder tab, som det modtagende selskab har haft på finansielle kontrakter, jf. § 17.

Til stk. 6

Bestemmelsen i det nye stk. 6 er en undtagelse til reglen i stk. 5, for så vidt angår

fusion mellem et moderselskab og et 100 procent ejet datterselskab eller mellem 2 100 procent ejede søsterselskaber.

Ved sådanne fusioner skal et underskud fra det indskydende selskab fra før fusionsdatoen, kunne bringes til fradrag ved opgørelsen af det modtagende selskabs skattepligtige indkomst. Det er dog en betingelse, at underskuddet i det indskydende selskab kan henføres til et indkomstår, hvor det indskydende selskab var ejet 100 procent af moderselskabet.

Til stk. 7

Bestemmelsen medfører, at reglerne om carry-back, jf. § 30, stk. 6-7, ikke skal gælde for underskud fra før fusionsdatoen. Dette gælder for såvel det indskydende som det modtagende selskab.

Til § 53

Bestemmelsen er identisk med § 25 h, i den gældende landstingslov om indkomstskat

Til stk. 1

For selskabsdeltagerne indebærer anvendelse af reglerne i dette kapitel, at der ikke udløses beskatning ved fusionen i det omfang aktier eller anparter i det indskydende selskab vederlægges med aktier eller anparter i det modtagende selskab.

Aktier eller anparter i det indskydende selskab anses for afhændet af selskabsdeltagerne i det omfang aktierne eller anparterne vederlægges med andet end aktier eller anparter i det modtagende selskab, det vil sige i det omfang aktierne eller anparterne vederlægges med kontant udligningssum.

Til stk. 2

En eventuel fortjeneste eller et tab i forbindelse med en sådan indløsning behandles hos selskabsdeltagerne i det indskydende selskab efter reglerne i §§ 16, stk. 2, og 34.

Til stk. 3

Har selskabsdeltageren flere aktier eller anparter i det indskydende selskab, end de der er indløst kontant, anses de tidligst erhvervede aktier eller anparter som indløst kontant. Er der tale om aktier eller anparter, der er erhvervet samtidig, men med forskellige rettigheder, anses de for indløst efter forholdet mellem aktiernes eller anparternes kursværdi på fusionsdatoen. Det samme gælder, hvis nogle af samtidigt erhvervede aktier eller anparter er erhvervet i næring eller spekulationsøjemed. Ved en selskabsdeltager forstås en aktionær eller anpartshaver.

Til § 54

Bestemmelsen er identisk med § 25 i, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Til stk. 1

Ved fusion af moder- og datterselskab træder datterselskabets aktiver og passiver som helhed i stedet for moderselskabets beholdning af aktier eller anparter i datterselskabet. Da datterselskabet i forbindelse med fusionen ophører med at eksistere, må moderselskabet annullere andelene i det indskydende selskab, uden at der er grundlag for at udstede nye aktier eller anparter i det modtagende selskab.

Det foreslås derfor at lade fortjeneste og tab på aktier eller anparter i det indskydende selskab, der annulleres af det modtagende selskab ved fusionen, ude af betragtning ved ansættelsen af selskabets skattepligtig indkomst.

Til stk. 2

Ligeledes foreslås det, at lade fortjeneste og tab ved annullering af de egne aktier eller anparter, som det modtagende selskab måtte erhverve ved overdragelse af aktiver eller passiver fra det indskydende selskab, ude af betragtning ved ansættelsen af selskabets skattepligtige indkomst.

Til § 55

Bestemmelsen er identisk med § 25 j, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Til stk. 1

Bestemmelsen indeholder regler om, hvorledes der skal forholdes med aktier eller anparter i det modtagende selskab, som selskabsdeltagerne i det indskydende selskab i forbindelse med en fusion modtager som vederlag for deres aktier eller anparter i det indskydende selskab.

Ved senere afhændelse af aktierne eller anparterne i det modtagende selskab behandles disse ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst, som om de var erhvervet på samme tidspunkt og for samme anskaffelsessum, som de ombyttede aktier eller anparter i det indskydende selskab. Hvis de ombyttede aktier eller anparter i det indskydende selskab var anskaffet som led i selskabsdeltagerens næringsvej eller i spekulationsøjemed, anses de modtagne aktier eller anparter i det modtagende selskab tilsvarende for anskaffet som led i selskabsdeltagerens næringsvej eller i spekulationsøjemed.

Til stk. 2

Bestemmelsen medfører, at såfremt selskabsdeltageren i det indskydende selskab har anskaffet de ombyttede aktier eller anparter på forskellige tidspunkter, eller erhvervet nogle af dem som led i deltagerens næringsvej eller i spekulationsøjemed, anses de af den enkelte erhvervelse omfattende aktier eller anparter for ombyttet med en tilsvarende andel af de modtagne aktier eller anparter i det modtagende selskab. Andelen beregnes efter de ombyttede aktier eller anparter kursværdi på fusionsdatoen. Er de modtagne aktier eller anparter forbundet med forskellige rettigheder, foretages beregningen særskilt for hver art af de modtagne aktier eller anparter.

Til § 56

Bestemmelsen er identisk med § 25 k, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Til stk. 1

Det bestemmes, at reglerne i dette kapitel som udgangspunkt også finder anvendelse ved fusion af kooperative virksomheder, dog ikke hvor reglerne for aktieselskaber m.v. efter deres indhold ikke passer på kooperative virksomheder. Eksempelvis kan der være tale om opsamlede beløb, der skal friholdes for beskatning

Med hensyn til de vilkår skatteforvaltningen kan fastsætte for fusionen og hvornår tilladelse til fusion kan nægtes, henvises til bemærkningerne til § 49, stk. 1.

Til stk. 2

Det er en betingelse for tilladelse til beskatning efter reglerne i dette kapitel, at der ved en fusion med, eller mellem, udenlandske selskaber, findes aktiver og passiver, for hvilke der eksisterer en grønlandsk skattemæssig værdi, hvori der kan succederes. Det vil sige aktiver og passiver, der allerede er undergivet grønlandsk beskatning. Bestemmelsen kan derfor kun finde anvendelse i den situation, hvor det indskydende selskab har aktiver og passiver, der er tilknyttet til et fast driftssted her i landet, som ved fusionen bliver overtaget af det modtagende grønlandske eller udenlandske selskab.

Med hensyn til de vilkår skatteforvaltningen kan fastsætte for fusionen og hvornår tilladelse til fusion kan nægtes, henvises til bemærkningerne til § 49, stk. 1.

Til stk. 3

Ved spaltning forstås den transaktion, hvorved et selskab overfører en del eller samtlige sine aktiver og passiver til et eller flere eksisterende eller nye selskaber i henhold til en pro rata-regel, og tildeler sine selskabsdeltagere aktier eller anparter i det eller de modtagende selskaber.

Med hensyn til de vilkår skatteforvaltningen kan fastsætte for spaltningen og hvornår tilladelse til spaltning kan nægtes, henvises til bemærkningerne til § 49, stk. 1.

Til stk. 4

Ved tilførsel af aktiver forstås den transaktion, hvorved et selskab uden at være opløst tilfører den samlede eller en eller flere grene af sin virksomhed til et andet selskab mod at få tildelt aktier eller anparter i det modtagende selskab.

Ved en gren af en virksomhed forstås alle aktiver og passiver i en afdeling af et selskab, som ud fra et organisationsmæssigt synspunkt udgør en selvstændig bedrift, det vil sige en samlet enhed, der kan fungere ved hjælp af egne midler.

Med hensyn til de vilkår skatteforvaltningen kan fastsætte for tilførslen og hvornår tilladelse til tilførslen kan nægtes, henvises til bemærkningerne til § 49, stk. 1.

Til § 57

Bestemmelsen er identisk med § 25 1, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Til stk. 1

Bestemmelsen i stk. 1, skal læses og anvendes sammen med bestemmelsen i stk. 2. Bestemmelserne regulerer udskydelse af pligt til at svare indkomstskat af løn, der anvendes til køb af aktier eller anparter som led i et løbende generationsskifte.

Der er tale om et generationsskifte i bestemmelsens forstand, når virksomhedsejeren sælger virksomheden til en ansat medarbejder, der har et normalt fuldtidsjob i virksomheden.

Efter bestemmelsen skal en ansat i et aktie eller anpartsselskab dels kunne opnå tilladelse til, at den del af hans løn, som han anvender til erhvervelse af "generationsskifteaktier eller anparter" udskydes til beskatning i et senere indkomstår, dels opnå tilladelse til at værdien af den underkurs, hvortil han erhverver "generationsskifteaktier eller -anparter", udskydes til beskatning i et senere indkomstår.

Den ansatte bør af administrative årsager søge om tilladelse, når den skriftlige aftale om det løbende generationsskifte er indgået eller senest samtidig med indgivelse af selvangivelsen for det indkomstår, hvori han har erhvervet de omhandlede aktier eller anparter.

Det forventes, at Landsstyret uddelegerer sin tilladelseskompetence til skatteforvaltningen.

Til stk. 2

Det er en betingelse for udskydelsen, at den ansatte har indgået en skriftlig aftale med hovedaktionæren eller hovedanpartshaveren om et løbende generationsskifte. Aftalen skal indeholde en tidsplan og de nærmere vilkår for det løbende generationsskifte. Det står parterne frit for at vælge disse vilkår. Der er intet til hinder for, at virksomhedens ejer beholder en mindre aktiepost. Er der ingen hovedaktionær eller hovedanpartshaver i selskabet, kan den skriftlige aftale om et løbende generationsskifte indgås med en kreds af aktionærer eller anpartshavere, der besidder aktie- eller anpartsmajoriteten.

Der er intet til hinder for, at flere ansatte sammen indgår en skriftlig aftale med hovedaktionæren eller hovedanpartshaveren om et løbende generationsskifte.

Det er en betingelse, at den eller de ansatte er fuldt skattepligtige til Grønland efter § 1, stk. 1, nr. 1 eller 2, ligesom selskabet skal være fuldt skattepligtig til Grønland efter § 1, stk. 1, nr. 3.

Til stk. 3

Bestemmelsen medfører, at de beløb, der kan udskydes til senere beskatning, ikke kan overstige 50.000 kr. pr. indkomstår. En ansat kan således årligt opnå udskydelse for 50.000 kr., som han af sin løn køber aktier eller anparter for, og yderligere 50.000 kr., som er værdien af aktier eller anparter til underkurs, som han har opnået ved køb af disse, i alt 100.000 kr.

Det er uden betydning, om aktierne eller anparterne erhverves ved køb en eller flere gange i løbet af indkomståret.

Den udskudte beskatning skal finde sted i det indkomstår, hvor den pågældende afstår sine erhvervede aktier eller anparter eller dele heraf, eller i det indkomstår, hvor den fulde skattepligt til Grønland ophører.

Til stk. 4

Gennemføres det aftalte generationsskifte ikke, skal den udskudte beskatning finde sted i det indkomstår, hvor aftalen ikke længere opfyldes. Beskatning vil således skulle finde sted i det indkomstår, hvor parterne er enige om at ophæve generationsskifteaftalen. Såfremt det konstateres, at generationsskifteaftalen i flere på hinanden følgende indkomstår ikke opfyldes efter sit indhold, vil en stille ophævelse af aftalen også kunne udløse beskatning.

Er der tale om et generationsskifte mellem personer inden for den i § 34, stk. 1, nr. 3 nævnte personkreds, vil aktierne eller anparterne kunne overdrages som gave, herunder til underkurs, uden skattemæssige konsekvenser for modtageren.

Et eventuelt underskud i "generationsskifteselskabet" vil kunne fremføres efter reglerne i § 30, stk. 1, 3 og 4. Det samme gælder eventuelle tab på finansielle kontrakter, jf. § 17.

Til § 58

Bestemmelsen er identisk med § 25 m, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Til stk. 1

Bestemmelsen giver skatteforvaltningen mulighed for at kontrollere, om familiegenerationsskiftet medfører skattemæssige fordele, der ikke har været tilsigtet. Skatteforvaltningen kan nægte tilladelse til familiegenerationsskifte, hvis det må antages, at generationsskiftet har skatteundgåelse eller skatteunddragelse som hovedformål eller som et af hovedformålene.

De personer, der har adgang til at succedere, er børn, børnebørn samt søskende og deres børn og børnebørn. Adoptivforhold og stedbarnsforhold sidestilles med naturligt slægtskab. Både overdrageren og erhververen skal være fuldt skattepligtig til Grønland efter bopælsbestemmelsen i § 1, stk. 1, nr. 1

Til stk. 2

Det foreslås, at der åbnes adgang for succession ved familieoverdragelse af en erhvervsvirksomhed under forudsætning af, at virksomhedens aktiver overdrages til værdier, der ligger mellem de skattemæssige værdier og værdierne i handel og vandel. Ligger værdierne i handel og vandel under de skattemæssige værdier, er det en betingelse for anvendelse af successionsreglerne, at der overdrages til de skattemæssige værdier, således at overdrageren ikke kan opgøre et skattemæssigt tab ved overdragelsen.

Virkingen af successionen er, at fortjenesten ved overdragelsen ikke beskattes hos overdrageren. Virksomhedens aktiver beskattes hos erhververen, som om de var anskaffet af erhververen denne på de tidspunkter og til de beløb, hvortil de i sin tid var anskaffet af overdrageren. Eventuelle skattemæssige afskrivninger, som er foretaget af overdrageren, skal anses som foretaget af erhververen. Hvis aktiverne er anskaffet af overdrageren som led i dennes næringsvej eller i spekulationsøjemed, skal fortjeneste eller tab, som fremkommer ved salg af aktiverne, foretaget af erhververen, medregnes ved opgørelsen af dennes skattepligtige indkomst i det omfang, fortjenesten eller tabet skulle have været medregnet ved opgørelsen af overdragerens skattepligtige indkomst, hvis salget var foretaget af overdrageren.

Til stk. 3

Som et alternativ til succession, foreslås det, at overdrageren og erhververen skal kunne vælge, at opgøre deres fortjeneste eller tab ved overdragelsen efter de almindelige gældende regler for virksomhedsoverdragelse, uanset at virksomheden overdrages til værdier, der ligger under værdierne i handel og vandel, men lig med eller over de skattemæssige værdier.

Der er valgfrihed mellem de 2 metoder, således at overdrageren og erhververen fra aktiv til aktiv i virksomheden kan vælge, om erhververen skal succedere, om metoden i stk. 3 skal anvendes, eller om der i givet fald skal ske overdragelse til den fulde værdi i handel og vandel.

Til stk. 4

Såfremt erhververen havde en negativ skattepligtig indkomst før overdragelsen, kan denne ikke fratække den negative indkomst i en eventuel fortjeneste ved efterfølgende overdragelse af virksomheden.

Til § 59

Bestemmelsen er identisk med § 26, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Bestemmelsen opregner, hvilke skattearter fuldt eller begrænsede skattepligtige personer og selskaber, foreninger med videre som nævnt i § 1 og § 2 skal svare.

Til § 60

Det foreslås, at selskabsskatten sænkes fra 35 procent til 30 procent.

Til stk. 1

Bestemmelsen i stk. 2 er identisk med § 26 a, stk. 2, i den gældende landstingslov om indkomstskat og medfører, at selskabsskatten på 30 procent fastholdes for selskaber, der er meddelt tilladelse til efterforskning eller udnyttelse i henhold til mineralske råstoffer m.v. i Grønland, eller meddelt tilladelse til udnyttelse i henhold til lov om landstingslov om udnyttelse af is og vand med henblik på eksport.

Til § 61

Bestemmelsen svarer til § 27, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Bestemmelsen medfører, at udskrivningsprocenten for landsskat skal fastsættes af Landstinget inden den 15. november forud for det pågældende kalenderår.

Ved skalaindkomst forstås den skattepligtige indkomst nedsat med personfradraget, og nedrundet til nærmeste med 100 delelige kronebeløb.

Til § 62

Bestemmelsen svarer til § 28, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Bestemmelsen medfører, at kommuneskatten fastsættes af kommunalbestyrelsen inden den 1. december forud for det pågældende kalenderår inden for en ramme på højst 30 pct. og lavest på 20 pct.

For skattepligtige, der har Skattedirektoratet som skattekommune, jf. § 68, træder den særlige landsskat, jf. landstingslovens § 64, i stedet for kommuneskat.

Til § 63

Bestemmelsen er identisk med § 28 a, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Bestemmelsen medfører, at udskrivningsprocenten for den fælleskommunale skat fastsættes af Landstinget i første halvår forud for det pågældende kalenderår efter forhandling med de Grønlandske Kommuners Landsforening.

Skattepligtige, der har Skattedirektoratet som skattekommune, betaler ikke fælleskommunal skat. Det forudsættes, at den særlige landsskat fastsættes så højt, at den er på niveau med summen af kommuneskatten og den fælleskommunale skat.

Til § 64

Bestemmelsen er identisk med § 29, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Bestemmelsen medfører, at udskrivningsprocenten for den særlige landsskat fastsættes af Landstinget inden den 15. november forud for det pågældende kalenderår.

Det er kun skattepligtige, der har Skattedirektoratet som skattekommune, der betaler særlig landsskat.

Til § 65

Bestemmelsen er identisk med § 30, i den gældende landstingslov om indkomstskat, dog således at der tillige foreslås indført en royaltyskat ved royaltybetalinger til personer og selskaber, der ikke er fuldt skattepligtige til Grønland for at sikre proventet.

Bestemmelsen er tillige en konsekvens af, at udbytter skal beskattes på samme måde som al anden indkomst, hvorfor grundlaget for fastsættelse af en speciel udbytteskatteprocent er bortfaldet.

Til § 66

Bestemmelsen er identisk med § 31, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Til stk. 1

Bestemmelsen medfører, at personer, der er fuldt skattepligtige efter § 1, stk. 1, nr. 1 og 2 eller begrænset skattepligtige efter § 2, stk. 1-6, indrømmes personfradrag.

For personer, der er begrænset skattepligtige efter § 2, stk. 1, nr. 2, indrømmes personfradraget fra tidspunktet fra den fulde skattepligts ophør og indtil det løbende vederlag ophører. Der indrømmes dog alene personfradrag, såfremt der er tale om vederlag i opsigelsesperioden, herunder erstatning for samme. Der indrømmes således ikke personfradrag for vederlag i form af efterregulering af løn, engangsvederlag, tantieme samt vederlag for konkurrenceklausul.

For personer, der er begrænset skattepligtig efter § 2, stk. 1, nr. 3 og 4, indrømmes personfradraget fra tidspunktet fra deres ansættelsesdato, og indtil de rent faktisk er tilflyttet Grønland.

For personer, der er begrænset skattepligtige efter § 2, stk. 1, nr. 5, indrømmes personfradraget i den periode, hvor de modtager uddannelsesstøtte med mere.

For personer, der er begrænset skattepligtige efter § 2, stk. 1, nr. 6, indrømmes personfradraget så længe de udøver deres erhverv i Grønland.

De omhandlede personer, der er begrænset skattepligtige, skal ikke indrømmes standardfradrag, og er ej heller berettiget til det skattefrie beløb for B-indkomst.

Til stk. 2

For selskaber fastsættes skalaindkomsten til den skattepligtige indkomst nedrundet til nærmeste 100 delelige kronebeløb. Det samme gælder for begrænset skattepligtige personer, der ikke er omfattet af stk. 1, hvilket vir side at sådanne personer ikke indrømmes personfradrag.

Til stk. 3

Landsstyret kan tillade, at personer, der som begrænset skattepligtige, modtager indkomst fra Grønland, der efter § stk. 2, nr. 1, skal henregnes til A-indkomst, også skal indrømmes personfradrag.

Til § 67

Bestemmelsen er identisk med § 32, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Bestemmelsen medfører, at personfradragets størrelse fastsættes af Landstinget i første halvdel af året forud for det pågældende kalenderår.

Ægtefæller, der sambeskattes, indrømmes i alt 2 personfradrag. Såfremt ægteskabet ophører ved den ene ægtefælles død, indrømmes den længstlevende ægtefælle 2 personfradrag i det indkomstår, hvor ægtefællen dør.

Til § 68

Bestemmelsen er identisk med § 33, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Til stk. 1

Bestemmelsen i stk. 1 fastlægger begrebet skattekommune som den kommune, hvis udskrivningsprocent skal lægges til grund ved såvel erlæggelse af foreløbig skat som ved beregning af slutskat.

Det afgørende er de registrerede bopælsforhold den 1. september i året før indkomståret eller ved bopælsens etablering, hvis dette sker senere, Der ændres ikke ved dette grundlag, selvom der i årets løb skiftes bopæl.

Til stk. 2

Bestemmelsen i stk. 2 fastlægger, at for personer, der opholder sig i områder, der ikke omfattes af den kommunale inddeling anses Skattedirektoratet for skattekommunen. Det samme gælder for rettighedshavere, der er meddelt tilladelse til udnyttelse i henhold til lov om mineralske råstoffer m.v. i Grønland. Rettighedshavere, der er meddelt tilladelse til efterforskning i henhold til lov om mineralske råstoffer i Grønland m.v. vil også have Skattedirektoratet som skattekommune, såfremt de alene udfører virksomhed i medfør af denne tilladelse.

Såfremt tilladelsen til efterforskning eller udnyttelse meddeles fra et tidspunkt, der ligger efter skattepligtens indtræden, vil Skattedirektoratet være skattekommune fra og med det indkomstår, i hvilket tilladelse meddeles. Bortfalder tilladelsen til efterforskning eller udnyttelse før skattepligtens ophør, vil Skattedirektoratet være skattekommune til og med det indkomstår, i hvilket tilladelsen bortfalder.

For andre rettighedshavere afgøres skattekommunen efter de almindelige regler i § 68, stk. 1 og 3. Det gælder f.eks. for de, der kun har tilladelse til forundersøgelser samt de, der kun har tilladelse til efterforskning, og som samtidig udfører virksomhed uden for råstofområdet.

Til stk. 3

Bestemmelsen i stk. 3 fastsætter regler for klageadgangen, såfremt en kommunalbestyrelse eller den skattepligtige ikke er enige i udpegelse af skattekommunen.

Til stk. 4

Bestemmelsen i stk. 4 medfører, at skatteberegningen i tilfælde af sambeskatning skal ske på grundlag af mandens skattekommune. Såfremt særlige forhold gør sig gældende, eksempelvis hvor hustruen er den deciderede hovederhverver, kan skatteforvaltningen tillade, at skatteberegningen sker på baggrund af hustruens skattekommune. Ansøgning herom skal indgives senest samtidig med indgivelse af selvangivelsen for det pågældende indkomstår.

Til § 69

Bestemmelsen er identisk med § 34, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Til stk. 1

Bestemmelsen medfører, at såfremt en skattepligtig har betalt skat til en fremmed stat, herunder Danmark eller Færøerne, har vedkommende krav på et nedslag svarende til:

- den i udlandet, herunder Danmark eller Færøerne, betalte skat, dog højst
- den forholdsmæssige andel af den grønlandske skat, som falder på den udenlandske, danske eller færøske indkomst.

Nedslaget er betinget af, at skatteyderen begærer nedslaget, samt at skatteyderen dokumenterer størrelsen af den i udlandet, Danmark eller Færøerne betalte skat, ligesom skatten skal være opkrævet (pålignet) direkte af vedkommende udenlandske, danske eller færøske skattemyndighed.

Uanset om der i udlandet, Danmark eller Færøerne er betalt skat af en indkomst, kan der kun indrømmes lempelse såfremt den udenlandske, danske eller færøske indkomst opgjort efter grønlandske regler er positiv. Hvis den udenlandske indkomst ikke er skattepligtig efter grønlandske regler, kan der således ikke indrømmes lempelse.

Til stk. 2

Såfremt, der er tale om indkomst fra en fremmed stat, herunder Danmark eller Færøerne, som Grønland har indgået en overenskomst med til undgåelse af dobbeltbeskatning, kan nedslaget dog højst udgøre det beløb, som denne stat, Danmark eller Færøerne efter overenskomsten har et ubetinget krav på at oppebære.

Eksempelvis fremgår det af artikel 12 i den dansk-grønlandske dobbeltbeskatningsoverenskomst, at kildelandet har beskatningsretten til royalty med 10 pct.

Til § 70

Bestemmelsen svarer til § 34 a, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Til stk. 1

Bestemmelsen medfører, at besætningsmedlemmer, der er fuldt skattepligtige til Grønland, og som erhverver lønindkomst ved tjeneste ombord på skibe, der er registreret i Dansk Internationalt Skibsregister (DIS), får nedsat deres samlede skat med det beløb, der forholdsmæssigt falder på deres DIS-indkomst, såfremt skibet ikke sejler i grønlandsk territorialfarvand.

Til stk. 2 og 3

For så vidt angår skibe, der sejler i grønlandsk territorialfarvand, indskrænkes bestemmelsen til alene at omfatte godsskibe, der sejler gods i fast rutefart mellem Grønland og udlandet, herunder godsskibe, der sejler godset i fast rute internt mellem grønlandske havne samt tankskibe med en bruttotonnage på mindst 1.100 henholdsvis 450.

Bestemmelsen vil således omfatte alle Royal Arctic Lines skibe, uanset om de sejler som feederskibe internt i Grønland eller som atlantskibe eller en kombination heraf.

Fiskefabriksskibe, fiskeskibe og slæbebåde er således ikke omfattet af bestemmelsen, selv om disse skibe også kan optages i Dansk Internationalt Skibsregister.

Til § 71

Bestemmelsen svarer til § 34 b, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Det foreslås, at personer, der gør tjeneste ombord på skibe, der er tilmeldt Skatteforvaltningens nettolønsregister, får nedsat deres samlede skat med det beløb, der forholdsmæssigt falder på denne lønindkomst, jf. stk. 4.

Det er en betingelse for nedsættelsen, at der er tale om et grønlandsk passagerskib med en bruttotonnage på 1.100 eller derover, som sejler i krydstogtsejlad eller i

kombinationssejlads. Det er uden betydning om denne sejlads foregår i eller uden for grønlandsk territorialfarvand.

I stk. 2 defineres, hvad der forstås ved kombinationssejlads.

Ved krydstogtsejlads forstås sejlads, hvor passagerskibet ikke sejler i rutefart, og som ikke har det primære formål at transportere passagerer fra en havn til en anden. Det primære formål for passagererne vil typisk være fornøjelse og rekreation, ligesom det typisk vil være en turistmæssig attraktion i sig selv, at være passager ombord på et krydstogtskib. Definitionen på krydstogtsejlads er således identisk med den tilsvarende definition i § 1, stk. 2, i landstingslov om havne- og krydstogtpassagerafgift. At passagerskibet i begrænset omfang medtager passagerer, hvis formål alene er transport fra en havn til en anden, ændrer ikke passagerskibets sejlads som krydstogtsejlads.

Udgår et passagerskib periodisk af krydstogtsejlads eller kombinationssejlads med henblik på primært at transportere passagerer fra en havn til en anden eller fra et sted til et andet, vil en sådan sejlads ikke være omfattet af bestemmelsen, hvorfor der skal indeholdes A-skat i de udbetalte hyrebeløb for en sådan sejlads.

Ved et grønlandsk rederi forstås her en rederivirksomhed, et partsrederi eller et rederiaktieselskab, der er fuldt skattepligtig til Grønland efter § 1, eller begrænset skattepligtig efter § 2.

Kravet om, at det skal fremgå af overenskomsterne, at de kun gælder for beskæftigelse på skibe, der er optaget i nettolønsregistret, medfører, at der skal indgås nye overenskomster, når et skib overflyttes til nettolønsregistret. Overenskomster vedrørende løn- og arbejdsvilkår for ansatte på skibe i nettolønsregistret kan indgås med flere faglige overenskomster samtidigt. Løn- og arbejdsvilkår for ansatte, der herefter ikke er omfattet af en overenskomst, må aftales mellem den enkelte ansatte og det pågældende rederi eller den, dette bemyndiger hertil.

Ved lønindkomst forstås her enhver skattepligtig indtægt i form af penge eller penges værdi, herunder hyre, lønning og andet arbejdsvederlag, provision, drikkepenge og lignende, som den ansatte erhverver i forbindelse med sit arbejde eller tjeneste ombord. Hertil henregnes også beløb, der udbetales den ansatte under midlertidige ophold i land, samt dagpenge, som rederen udbetaler efter lovgivningen om dagpenge ved sygdom eller fødsel, og bjærgeløn.

Kostpenge, der udbetales i stedet for fri kost ombord, skal ligeledes medregnes til lønindkomsten med det faktisk udbetalte beløb.

Lønindkomst erhvervet ombord omfatter også løn, der erhverves ved tjeneste ombord i den tid, passagerskibet ligger ved land under bygning, reparation eller midlertidig oplægning. Det gælder således alene skibsbesætningen.

Endelig foreslås det, at Landsstyret kan fastsætte de nærmere regler for til- og afmelding i nettolønsregistret, herunder at det er ejeren af skibet, der har ansvaret for at betingelserne overholdes, og at det alene vil være skibets ejer, som en eventuel foranstaltning retter sig imod.

Ejerens eventuelle overtrædelse vil ikke påvirke besætningsmedlemmernes ret til skattemæssig nettoløn med tilbagevirkende kraft, idet besætningsmedlemmerne vil være omfattet af nettolønnen indtil skibet slettes i nettolønsregistret, hvilket ikke kan ske med tilbagevirkende kraft.

Til § 72

Bestemmelsen svarer til § 34 c, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Da hovedformålet med, at gøre den trangsvurderede hjælp skattepligtig er at den udbetalte hjælp skal indgå i beregningsgrundlaget for andre sociale ydelser, foreslås det, at personer, der modtager trangsvurderet hjælp, får nedsat deres samlede skat med det beløb, der forholdsmæssigt falder på det beløb af den trangsvurderede hjælp, som skal medregnes ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst. Uagtet at den trangsvurderede hjælp gøres til A-indkomst, skal der således ikke indeholdes A-skat i udbetalingsbeløbet.

Til § 73

Bestemmelsen er identisk med § 35, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Bestemmelsen er en rammebestemmelse, der bestemmer, at landsskat, fælleskommunal skat, kommuneskat og særlig landsskat opkræves efter reglerne i kapitel 7, mens udbytteskat og royaltyskat opkræves efter reglerne i kapitel 8.

Bestemmelsen i stk. 2 medfører, at personer betaler foreløbige skatter i løbet af indkomståret. For personer, der er begrænset skattepligtige, er den foreløbige betalte skat dog lig med den endelige skat. Det samme gælder for udbytteskat og royaltyskat.

Til § 74

Bestemmelsen er identisk med § 36, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Bestemmelsen definerer A-skat som skat af A-indkomst. Endvidere defineres skattepligtig B-indkomst, som den indkomst, hvori der hverken skal indeholdes A-skat eller udbytteskat

Til § 75

Bestemmelsen er identisk med § 37, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Bestemmelsen opregner, hvad der umiddelbart henregnes til A-indkomster.

Til stk. 1 og 2

A-indkomst omfatter:

Enhver form for løn og vederlag i penge for personligt arbejde i et tjenesteforhold (ansættelsesforhold), dvs. løn med tillæg af enhver art. Værdien af fri bolig, fri kost, varer og andre naturalier er derimod ikke A-indkomst.

Godtgørelse for medlemskab af eller som medhjælp for bestyrelser, udvalg, kommissioner, råd eller lignende.

Visse ydelser, for eksempel pensioner, ventepenge, offentlige pensioner, dagpenge ved graviditet, barsel og adoption, godtgørelse for tab af indtægter eller mistede arbejdsmuligheder, vederlag for virksomhed som solist, artist, musiker, forfatter, udøvende kunstner i øvrigt, idrætsmand kronikør, dommer domsmand, indhandlingsbeløb m.v. Der henvises endvidere til Hjemmestyrets bekendtgørelse om A-indkomst.

Til stk. 3

Bestemmelsen i stk. 3 medfører, at indkomst ikke anses som A-indkomst, når udbetalingen foretages af fremmede staters diplomatiske repræsentationer m.m., samt personer, selskaber med videre, når disse ikke har hjemting i Grønland. Har selskabet, uden at have hjemsting i Grønland, en befuldmægtiget i Grønland følger det af § 75, stk. 4, at den befuldmægtigede skal indeholde A-skat i udbetalingerne.

Til stk. 4

Bestemmelserne i stk. 4 giver Landsstyret adgang til, når særlige grunde taler herfor, at bestemme at en indkomst, der er omfattet af stk. 1 og 2, alligevel ikke skal behandles som A-indkomst. Bestemmelsen er anvendt til at fastsætte, at løn til medhjælp i privat husholdning ikke er A-indkomst, således, at der ikke i disse tilfælde skal indeholdes A-skat.

Ligeledes giver bestemmelsen Landsstyret adgang til at bestemme, at uanset, at der er indeholdt A-skat i en given indkomst, så skal indkomsten selvangives som B-indkomst.

Til stk. 5

Afgrænsningen mellem A-indkomst og B-indkomst er væsentlig på grund af særreglen om det skattefrie beløb for B-indkomst. For at sikre en ensartethed i afgørelserne er det i stk. 5 bestemt, at Landsstyret træffer afgørelser på dette område. Dette harmonerer også med bestemmelserne i stk. 2 og 4.

Ved afgørelse heraf, vil Landsstyret lægge vægt på, hvorvidt den omhandlede indkomst er at anse som netto- eller bruttoindkomst for modtageren.

Til § 76

Bestemmelsen er identisk med § 38, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Bestemmelsen fastslår hovedprincipperne for indeholdelse af A-indkomst.

Til stk. 1

A-skatten skal normalt indeholdes, når A-indkomsten udbetales. Dette gælder ikke alene selve lønnen, men også akkordbetaling, bonus, provision, tantieme og andre særlige vederlag. Det er således uden betydning, hvornår lønmodtageren har tjent lønnen, og dermed erhvervet ret til lønnen.

Udbetales søgnehelligdagsbetaling løbende eller som forskud i løbet af indtjeningsåret, indgår udbetalingen heraf i den almindelige A-indkomst for den lønperiode, hvori udbetalingen sker. I det omfang udbetaling ikke sker i indtjeningsåret, skal skattefrækket i søgnehelligdagsbetalingen dog foretages senest den 31. december i indtjeningsåret.

For feriegodtgørelse gælder, at A-skatten indeholdes, når feriegodtgørelsen godskrives lønmodtageren. Skattefrækket skal dog senest ske den 31. december i optjeningsåret.

Til stk. 2

Bestemmelsen i stk. 2 fastsætter, at A-skatten skal beregnes ved anvendelsen af de skattekontoplysninger, der foreligger for arbejdsgiveren ved lønudbetalingen. Den indeholdte A-skat er en foreløbig A-skat. For begrænsede skattepligtige gælder dog, at den indeholdte A-skat anses for en endelig skat, hvorfor der som hovedregel ikke skal udsendes slutopgørelser til begrænset skattepligtige.

Til stk. 3

Ingen kan gøre krav gældende mod en A-indkomst før, der er trukket A-skat. Dette gælder også selv om betingelserne for modregning fra den indeholdelsespligtige i øvrigt måtte være opfyldt.

Til stk. 4

En betingelse for, at indeholdelsespligt skal kunne opstå, er bl.a. at indkomsten udbetales af personer, selskaber og foreninger m.v., der har hjemting i Grønland. Ved hjemting i denne sammenhæng forstås det processuelle hjemting. Den optjente løn fra sådanne personer, selskaber, foreninger m.v. vil derfor være at betragte som B-indkomst, såfremt den udbetales direkte fra udlandet, men som A-indkomst såfremt den udbetales gennem en befuldmægtiget, der har hjemsting i Grønland.

Til stk. 5

Bestemmelsen i stk. 5 medfører, at Landsstyret af administrative hensyn kan fastsætte regler om nedrunding af det beløb, hvoraf skatten skal beregnes, til det nærmeste med 10 delelige krone beløb.

Til stk. 6

Efter stk. 6 kan Landsstyret fastsætte en mindstegrænse for indeholdelse af A-skat.

Til § 77

Bestemmelsen er identisk med § 38 a, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Bestemmelsen medfører, at når A-indkomst udbetales gennem Lønmodtagernes Garantifond, påhviler det den, der skulle have foretaget indeholdelsen, såfremt udbetalingen ikke var foretaget gennem fonden, som A-skat at indbetale det beløb, fonden fratrækker for A-skat forinden udbetalingen.

Lønmodtagernes Garantifond skal beregne den indeholdte A-skat på samme måde som arbejdsgiveren, det vil sige efter de skattemæssige fradrag.

Den af Lønmodtagernes Garantifond beregnede A-skat godskrives lønmodtageren på samme måde, som om den var indeholdt af arbejdsgiveren

Til § 78

Bestemmelsen er identisk med § 39, i den gældende landstingslov om indkomstskat

Bestemmelsen er hjemlen til artikel 25 i den dansk grønlandske dobbeltbeskatningsaftale, hvorefter en dansk arbejdsgiver, der udbetaler indkomst til en person, der er skattepligtig til Grønland, skal indeholde A-skat til Grønland, uanset bestemmelsen i § 75, stk. 4. Bestemmelsen er gensidig.

Bestemmelsen i stk. 2 medfører, at beløb, hvori en dansk arbejdsgiver indeholder A-skat efter en stk. 1 aftale, skal anses som A-indkomst.

Til § 79

Bestemmelsen er identisk med § 40, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Bestemmelserne i stk. 1-4 og stk. 6 vedrører de almindelige regler om skattekort, herunder hovedkort og bikort.

Ved forskudsregistreringen fastsættes de fradrag, der må formodes at ville tilkomme den skattepligtige ved den endelige skatteansættelse og skatteberegning.

For fuldt skattepligtige personer udgør hovedkortets fradragsbeløb således summen af de ligningsmæssige fradrag og personfradraget. For begrænset skattepligtige personer foretages der ikke en endelig skatteansættelse, og den indeholdte A-skat er derfor en endelig skat. Ved forskudsregistreringen og skatteberegningen kan

modtagere af almindelig lønindtægt få beregnet et fradrag, der fremkommer som summen af de faste lønmodtagerfradrag og personfradrag. Modtagere af bestyrelses honorarer er hverken berettiget til det faste lønmodtagerfradrag eller personfradraget.

For sambeskattede ægtefæller vil man som hovedregel søge at fordele personfradragene i overensstemmelse med indtægtsforholdene, således at reguleringer undgås.

På skattekortet vil endvidere være anført den trækprocent, som skal anvendes i hele indkomståret, uanset hvor i Grønland indtægten oppebæres, og det vil være den samme procent, der skal anvendes ved slutskatteberegningen.

Bestemmelsen i stk. 3 medfører, at Landsstyret kan fastsætte særlige regler for forskudsregistrering af personer, der har skatterestancer. Bestemmelsen er aldrig blevet anvendt.

Til stk. 5

Bestemmelsen i stk. 5 medfører, at der, når særlige tilfælde taler derfor, kan udstedes bruttotrækkort, dvs. skattekort, hvorpå der ikke angives fradragsbeløb, og hvor indeholdelsesprocenten som følge deraf beregnes på grundlag af størrelsen af den forventede bruttoindkomst. Sådanne skattekort anvendes i de tilfælde, hvor hovedkortets fradragsbeløb på grund af periodevis beskæftigelse ikke kan udnyttes fuldt ud, samt når der udstedes indhandlingskatte kort.

Til stk. 7

Bestemmelsen i stk. 7 medfører, at skatteforvaltningen kan meddele de oplysninger, der fremgår af skattekort, bikort eller frikort, direkte til den indeholdelsespligtige, således at den enkelte skatteyder ikke skal aflevere skattekortet fysisk til den indeholdelsespligtige, hvilket er praktisk for indeholdelsespligtige med mange ansatte.

Til § 80

Bestemmelsen er identisk med § 41, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Til stk. 1

Bestemmelsen i stk. 1 har til hensigt, at tilskynde skatteyderne til at sørge for, at skattekortet afleveres til den indeholdelsespligtige. Når der anvendes en lavere grænse for indhandling, er baggrunden, at der her er tale om en bruttofortjeneste.

Til stk. 2

Bestemmelsen i stk. 2 tager sigte på tilfælde, hvor A-indkomst erhverves i tjenesteforhold derved, at indkomstmotageren beholder beløb, som han i medfør af tjenesten modtager fra tredjemand. I sådanne tilfælde skal A-indkomsten opgøres hver gang, der foretages afregning mellem indkomstmotageren og hans arbejdsgiver, dog mindst én gang månedligt. Samtidig skal indkomstmotageren

afgive den til A-indkomsten svarende A-skat. A-skatten anses for indeholdt på dette tidspunkt. Arbejdsgiveren har adgang til at afskedige indkomstmotageren til øjeblikkelig fratreden, såfremt indkomstmotageren ikke afregner A-skatten rettidigt.

Til § 81

Til stk. 1

Bestemmelsen er identisk med § 42 i den gældende landstingslov om indkomstskat, dog foreslås stk. 1 ændret, således at den indeholdelsespligtige skal indbetale den indeholdte A-skat til skatteforvaltningen, hvorfor det tillige i stk. 4 foreslås, at gebyr for for sen indgivelse af redegørelsen skal tilfalde landskassen. Indbetalingen af den indeholdte A-skat i en kalendermåned skal fortsat ske i den påfølgende måned.

Til stk. 2

Bestemmelsen i stk. 2 medfører, at Landsstyret kan fastsætte særlige regler i tilfælde, hvor den indeholdelsespligtige har udvist uorden eller forsømmelighed med indeholdelserne. Det forudsættes, at en indeholdelsespligtig, der efter en vis periode har udvist orden med indeholdelserne, efter en skriftlig ansøgning kan få tilladelse til at vende tilbage til de normale frister.

Til stk. 3

Bestemmelsen i stk. 3 medfører, at Landsstyret fastsætter de nærmere regler for, hvorledes den indeholdelsespligtige skal redegøre for indeholdelserne.

Til stk. 4

Bestemmelsen i stk. 4. medfører, at den indeholdelsespligtige skal betale et gebyr til landskassen, såfremt redegørelserne ikke indgives rettidigt.

Til stk. 5

Bestemmelsen i stk. 5 medfører, at Landsstyret kan fastsætte regler, som pålægger den indeholdelsespligtige at sikre oplysninger til brug ved redegørelsen, herunder at notere personnummer, navn, og adresse m.v. på modtagerne af A-indkomst, ligesom der kan fastsættes regler om den indeholdelsespligtiges regnskabsførelse vedrørende udbetaling af A-indkomst samt indeholdelse af A-skat.

Til stk. 6

Bestemmelsen i stk. 6 medfører, at Landsstyret kan fastsætte minimumsgrænser for efterbetaling og tilbagebetaling til den indeholdelsespligtige, hvor det beløb der skal betales med tillæg af eventuelle renter og gebyrer afviger fra det indbetalte beløb.

Til § 82

Til stk. 1

Bestemmelsen er identisk med § 43, i den gældende landstingslov om indkomstskat,

dog foreslås stk. 1 udvidet til også at holde modtageren af A-indkomst underrettet herom ved andet læsbart medie.

Bestemmelsen medfører, at den indeholdelsespligtige skal holde modtageren af A-indkomst underrettet om indeholdelserne skriftligt eller elektronisk, således at modtageren kan sikre sig, at den indeholdelsespligtige har indeholdt A-skat i det beløb, der udbetales til ham.

Til stk. 2

Bestemmelsen i stk. 2 medfører, at såfremt den indeholdelsespligtige vægrer sig mod at underrette indkomstmodtageren som bestemt i stk. 1, så kan underretningen fremtvinges ved daglige bøder, som fastsættes af Landsstyret, eller den Landsstyret bemyndiger dertil.

Til § 83

Bestemmelsen er identisk med § 44, i den gældende landstingslov om indkomstskat, dog således at det som en konsekvens af centraliseringen foreslås, at det fremover skal være skatteforvaltningen, der forestår opkrævningen af B-skatte.

Til stk. 1

Bestemmelsen angår forskudsskatteopkrævning af B-skat. Formen ved opkrævning af foreløbig skat ved betalingskort tager først og fremmest sigte på de selvstændige erhvervsdrivende.

Til stk. 2

Landsstyret kan fastsætte mindstegrænser for opkrævning af B-skat.

Til stk. 3

B-skat opkræves over 10 rater, hvor der ikke opkræves rater i juni og december måned.

Til § 84

Bestemmelsen er identisk med § 45, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Bestemmelsen medfører, at Landsstyret kan fastsætte regler om, at skattepligtig B-indkomst i videst mulig skal modregnes i det samlede fradragsbeløb, således at antallet af B-skatteydere formindskes.

Til § 85

Bestemmelsen er identisk med § 46, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Bestemmelsen medfører, at den skattepligtige, indtil 1. april i det år hvor ligningen foretages, kan indbetale foreløbig skat til skatteforvaltningen ud over hvad der indeholdes i A-skat eller opkræves som B-skat.

Såfremt den skattepligtige er i skatterestance, herunder med rente eller gebyrer, for det indkomstår indbetalingen vedrører, modregnes disse restancer forlods i det indbetalte beløb.

Såfremt der efter den 1. april i det år, hvor ligningen foretages, sker frivillig indbetaling, tilbagebetales indbetalingen.

Til § 86

Bestemmelsen er identisk med § 70, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Til stk. 1

Bestemmelsen i stk. 1 medfører, at et i Grønland hjemmehørende aktie- eller anpartsselskab i forbindelse med enhver vedtagelse om udbetaling eller godskrivning af udbytte skal indeholde en endelig udbytteskat. Det samme gælder for de i § 1, stk. 1, nr. 10, nævnte foreninger.

Det er uden betydning, om den der modtager udbyttet eller godskrives det, er fuldt eller begrænset skattepligtig til Grønland. At udbytteskatten er endelig betyder, at der skal betales udbytteskat, uanset om ens skattepligtige indkomst i øvrigt er negativ eller nul.

Udbytteskatteprocenten er identisk med den samlede udskrivningsprocent i det udloddende selskabs hjemstedskommune. Har selskabet Skattedirektoratet som skattekommune, er udbytteskatteprocenten identisk med summen af landsskatteprocenten og den særlige landsskatteprocent.

Til stk. 2

1. pkt. definerer udbytte som alt, hvad der udloddes til aktionærer med undtagelse af friaktier og likvidationsprovenu.

For hovedaktionærer gælder dog, at likvidationsprovenuet kun skal behandles som udbytte, såfremt hovedaktionæren har solgt aktiver over i et andet selskab, hvor vedkommende også var hovedaktionær. Udbyttet, hvori der skal indeholdes udbytteskat, opgøres efter reglerne i § 16, stk. 2.

Aktionærer, der ikke er hovedaktionærer, vil fortsat ikke skulle beskattes af deres likvidationsprovenu.

Til stk. 3

Ved opgørelsen af, hvorvidt aktionæren har ejet 25 pct. af aktiekapitalen eller rådet over mindst 50 pct. af stemmевærdien, bortses der fra selskabets beholdning af egne aktier. Ved afgørelsen af, om aktionæren har rådet over mere end 50 pct. af

stemmeværdien er det ikke afgørende, hvem der ejer aktierne, hvortil stemmeretten er knyttet, men hvem der har rådet over stemmeretten.

Til stk. 4

Udbytteskatten beregnes uden fradrag.

Til stk. 5

Indeholdelsen af udbytteskat går forud for andre krav mod det pågældende udbytte, herunder modkrav fra det udloddende selskab.

Til § 87

Bestemmelsen er identisk med § 70 a, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Bestemmelsen er en undtagelse til hovedreglen i § 86 om, at et selskab skal indeholde udbytteskat med en procent svarende til hjemstedskommunens samlede udskrivningsprocent. Denne regel, sammenholdt med, at selskabet har fradrag for det udloddede udbytte ved opgørelsen af den skattepligtige indkomst er uhensigtsmæssig i de tilfælde, hvor et selskab tilbagekøber medarbejderaktier til videresalg til andre medarbejdere, hvor et børsnoteret selskab beslutter at tilbagekøbe egne aktier på fondsbørsen, hvor et selskab skal indeholde udbytteskat i hovedaktionærens likvidationsprovenu, og hvor der sker en kapitaludlodning i forbindelse med et generationsskifte.

I de ovennævnte situationer skal et selskab indeholde en lavere udbytteskat, der svarer til forskellen mellem hjemstedskommunens samlede udskrivningsprocent og den til enhver tid gældende selskabsskat. Til gengæld for den lavere udbytteskatprocent kan selskabet ikke fratække et sådant udbytte i opgørelsen af selskabets skattepligtige indkomst, jf. § 27, stk. 2.

Bestemmelsen om medarbejderaktier tager sigte på den situation, hvor selskabet formidler salg af medarbejderaktier fra en medarbejder til en anden medarbejder. Det er en betingelse for den lavere udbytteskat, at selskabet regnskabsmæssigt holder de tilbagekøbte aktier adskilt fra eventuelt andre ejede egne aktier.

Der er tale om generationsskifte i bestemmelsens forstand, når majoriteten af aktiekapitalen sælges til andre aktionærer. Der er intet til hinder for, at den eller de tidligere aktionærer beholder en mindre aktiepost. Gennemføres generationsskiftet ikke, skal selskabet betale udbytteskat efter § 86, stk. 1, med fradrag af den efter § 87, stk. 1, betalte udbytteskat.

Ved et børsnoteret selskabs tilbagekøb af egne aktier, er det en betingelse for den lavere udbytteskat, at tilbagekøbet af egne aktier er besluttet på selskabets generalforsamling.

Til § 88

Bestemmelsen er identisk med § 71, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Den indeholdte udbytteskat skal indbetales til skatteforvaltningen inden 1 måned fra datoen for vedtagelsen om udbetaling eller godskrivning af udbyttet. Er der tale om udbytte, som kan henføres til en kapitaludlodning, regnes fristen på 1 måned dog fra proklamaets udløb.

Samtidig med indbetalingen af den indeholdte udbytteskat skal der indsendes en meddelelse til skatteforvaltningen om vedtagelsen. Meddelelsen skal afgives på blanket "udbytteerklæring – U 1". Går generalforsamlingens beslutning ud på, at der ikke skal deklareres udbytte, skal der alligevel indsendes en udbytteerklæring.

Vægrer et selskab sig ved at indsende udbytteerklæringen, kan den fremtvinges ved pålæg af daglige bøder.

Til § 89

Bestemmelsen er identisk med § 72, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Bestemmelsen har alene betydning for personer og selskaber, der alene er begrænset skattepligtige til Grønland, således at disse overfor skattemyndighederne i deres hjemlande kan dokumentere, at der er indeholdt skat i beløbet.

Til § 90

Bestemmelsen er identisk med § 73, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Bestemmelsen medfører, at en skattepligtig, som efter § 3 er fritaget for skattepligt, også kan få refunderet skattebeløbet, såfremt den pågældende har erhvervet udbytte, hvori der er indeholdt udbytteskat efter § 86 eller § 87, dog med den generelle undtagelse, at foreninger og kooperationer, der alene er skattepligtige af indtægter ved erhvervsmæssig virksomhed, jf. § 1, stk. 1, nr. 14, ikke skal kunne opnå refusion af udbytteskatten, selv om de har opnået skattefritagelse efter § 3, stk. 2.

Til § 91

Til stk. 1

Efter § 2, stk. 1, nr. 13 er udenlandske personer og selskaber skattepligtige af royalty fra kilder i Grønland.

Det foreslås, at det skal påhvile enhver person, selskab, fond, forening, institution med videre, der har hjemting i Grønland at indeholde 30 procent royaltyskat af

royaltyudbetalinger til de omhandlede udenlandske personer og selskaber. Hvis den, for hvis regning udbetalingen eller godskrivningen foretages ikke har hjemting i Grønland, men udbetalingen eller godskrivningen foretages af en befuldmægtiget, der har hjemting i Grønland, påhviler indeholdelsespligten den befuldmægtige.

Der er ikke indeholdelsespligt i tilfælde, hvor en person eller et selskab med videre, som er hjemmehørende i Grønland, driver erhvervsvirksomhed gennem et fast driftssted, når royaltybetaleren er dette faste driftssted. Omvendt skal der indeholdes royaltyskat, selvom betalingen foretages af et fast driftssted, som en grønlandsk person eller selskab med videre har i udlandet, hvis royalty betales for anvendelse af den udenlandske royaltymodtagers eneret ved virksomhed her i landet.

Der er heller ikke indeholdelsespligt i de tilfælde, hvor royaltymodtageren er en person eller et selskab med videre, der er hjemmehørende i udlandet, men har virksomhed med fast driftssted i Grønland, og hvor den eneret, som royaltyen betales for, er knyttet til dette faste driftssted. I disse tilfælde indgår royaltyen ved opgørelsen af det faste driftssteds overskud, som er omfattet af begrænset skattepligt efter § 1, stk. 1, nr. 13.

Til stk. 2

Til royalty, hvori der skal foretages indeholdelse, henregnes betalinger af enhver art, der modtages som betaling for vederlag for anvendelsen af eller retten til at anvende ethvert patent, varemærke, mønster eller model, tegning, hemmelig formel eller fremstillingsmetode eller for oplysninger om industrielle, kommercielle eller videnskabelige erfaringer.

Definitionen af royalty omfatter også vederlag for anvendelsen af, eller retten til at anvende, enhver ophavsret til et litterært, kunstnerisk eller videnskabeligt arbejde. Reglerne omfatter således også forfatterroyalty og royalty for brugen af musik, spillefilm, video med videre.

Royalty, hvori der skal foretages indeholdelse, omfatter alene vederlag for anvendelsen eller retten til at anvende de nævnte rettigheder eller formuegoder. Derimod omfatter royalty ikke indtægter ved salg af de nævnte rettigheder. Betaling for køb af patenter, varemærker med videre er således ikke omfattet af royaltybeskatning. Beløb for køb af efterforskningsdata i tilknytning til kulbrinteindvinding vil heller ikke være omfattet af reglerne.

Definitionen af royalty omfatter ikke vederlag for anvendelsen af eller retten til at anvende industrielt, kommercielt eller videnskabeligt udstyr. Indkomst ved udleje (leasing) af industrielt, kommercielt eller videnskabeligt udstyr, som for eksempel biler, containere, edb-anlæg og kontorudstyr er således ikke omfattet af indeholdelsesbestemmelsen.

Royalty definitionens led om vederlag for oplysninger om industrielle, kommercielle eller videnskabelige erfaringer omfatter begrebet "knowhow".

Som knowhow anses al uafsløret teknisk information, uanset om den er egnet for patentering eller ej, som er nødvendig for den industrielle fremstilling af et produkt eller en proces direkte og under samme betingelser. Knowhow udgør det, som en producent ikke kan erfare ved blot en undersøgelse af produktet og blot en viden om det tekniske fremskridt. I knowhow kontrakten erklærer den ene part sig villig til at delagtiggøre den anden part i sin særlige viden og erfaring, som forbliver uafsløret over for offentligheden og således, at denne kan benytte den til sin egen fordel. Betaling for ydelse af knowhow er derfor omfattet af royaltybeskatningen, og der skal derfor indeholdes royaltyskat.

Udenfor begrebet knowhow falder kontrakter om levering af tjenesteydelser, hvor en af parterne selv påtager sig at benytte sit fags sædvanlige færdigheder til fordel for den anden part.

Til § 92

Til stk. 1

Den royaltyskat, som den indeholdelsespligtige har holdt tilbage ved udbetalingen eller godskrivelsen af royalty til modtagere uden for Grønland, skal indbetales til skatteforvaltningen.

Landsstyret fastsætter den fremgangsmåde, som skal følges ved indbetalingen, og de oplysninger som skal gives.

Royaltyskat forfalder til betaling ved udbetaling eller godskrivning af royalty og skal betales til skatteforvaltningen senest i den følgende måned med udløbet af de indeholdelsespligtige angivelsesfrist for indeholdt A-skat. Den, der foretager udbetaling eller godskrivning, skal samtidig med royaltyskattens indbetaling give oplysning herom i en af Landsstyret foreskreven form. Indsendelse af de nævnte oplysninger kan fremtvinges ved pålæg af daglige bøder, der fastsættes af Landsstyret eller den, Landsstyret bemyndiger dertil. Er sidste rettidige betalingsdag en lørdag, søndag eller helligdag, forlænges betalingsfristen til den nærmeste hverdag.

De regler, som gælder for indeholdelsespligten vedrørende udbytter med hensyn til indberetning, hæftelse og inddrivelse samt virkningen af undladelse af at opfylde indeholdelsespligten, gælder også for personer og selskaber med videre, som er pligtige til at indeholde royaltyskat.

Indeholdelse af royaltyskat går således forud for andre krav mod den pågældende royalty, herunder modkrav fra royaltybetaleren.

Hvis den, der foretager udbetaling eller godskrivning af royalty, ikke giver de nødvendige oplysninger samtidig med indbetalingen af royaltyskatten, kan indsendelsen af disse oplysninger fremtvinges ved pålæg af daglige bøder, der fastsættes af Landsstyret.

Til stk. 2

Der henvises til bemærkningerne til §§ 89, 93 og 95.

Til § 93

Bestemmelsen er identisk med § 74, i den gældende landstingslov om indkomstskat, dog er bestemmelsen udvidet til også at omfatte royaltyskat.

Til stk. 1

Bestemmelsen medfører, at den, der undlader at indeholde skat, eller indeholder skat med et for lavt beløb, hæfter umiddelbart for det manglende beløb, medmindre den indeholdelsespligtige godtgør, at der ikke er udvist forsømmelighed ved iagttagelse af lovens bestemmelser. Der foreligger forsømmelse, hvis den indeholdelsespligtige ikke efterlever reglerne for indeholdelse.

Hæftelsen er ikke begrænset til det løbende indkomstår og omfatter både A-skat, udbytteskat og royaltyskat.

Ved fremsættelse af krav mod den indeholdelsespligtige skal der tages hensyn til, om indkomstmodtageren betaler eller har betalt B-skat af den pågældende indkomst.

Til stk. 2

Bestemmelsen medfører, at såfremt der er indeholdt skat i overensstemmelse med reglerne herom, hæfter den indeholdelsespligtige ubetinget for betalingen af det indeholdte beløb.

Til stk. 3

Skatteforvaltningen kan fastsætte en foreløbig skønsmæssig ansættelse af A-skattetilsvaret, hvis kravet mod den indeholdelsespligtige på grund af dennes forhold ikke kan opgøres nøjagtigt. Dette kan være tilfældet, hvis redegørelsen mangler, eller hvis der ved kontroleftersyn konstateres uregelmæssigheder, eksempelvis manglende eller forkert indeholdelse af A-skat.

Til § 94

Bestemmelsen er identisk med § 75, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Bestemmelsen medfører, at såfremt en indkomstmodtager har oppebåret A-indkomst, hvori der ikke er indeholdt A-skat, eller hvori indeholdelser er sket med et for lavt beløb, skal det manglende beløb straks indbetales.

Beløbet opgøres som den A-skat, der skulle have været indeholdt efter de almindelige regler på grundlag af indkomstmodtagerens skattekortoplysninger og på det tidspunkt, hvor indeholdelsespligten indtrådte, dvs. på udbetalings- eller godskrivningstidspunktet. Hvis der ikke var afleveret skattekort eller bikort beregnes skatten med 45 pct., jf. § 80, stk. 1.

Såfremt forholdet først konstateres efter indkomstårets udløb, vil den manglende A-skat blive reguleret over indkomstmottagerens slutopgørelse og eventuelt blive opkrævet som restskat.

Indkomstmottageren hæfter alene for ikke indeholdt A-skat. Bestemmelsen omfatter ikke udbytteskat eller royaltyskat.

Til § 95

Bestemmelsen er identisk med § 76, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

For begrænsede skattepligtige personer, jf. § 2 gælder, at hvis de begrænset skattepligtige personer har befuldmægtigede med hjemting i Grønland, hæfter de befuldmægtigede for betaling af de skatter, der påhviler de begrænset skattepligtige personer, hvilket svarer til reglen i § 76, stk. 4, om udstrækning af indeholdelsespligten for en stedlig befuldmægtiget.

Til § 96

Bestemmelsen er identisk med § 77, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Bestemmelsen medfører, at sambeskattede ægtefæller er solidarisk ansvarlige for betalingen af de af sambeskatningen følgende skatter. Der kan således ske inddrivelse af restskat i begge ægtefællers bodele og særeje, ligesom der kan foretages lønindeholdelse hos begge ægtefæller. Tilsvarende gælder for registrerede partnerskaber.

Til § 97

Bestemmelsen er identisk med § 78, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Bestemmelsen medfører, at arvingerne hæfter for skatter, der pålignes en afdød efter dødsfaldet. Hæftelsen gælder dog kun i det omfang, hvori arvingerne har modtaget arv eller har modtaget arveforskud, den længstlevende ægtefælle dog tillige med boslodden. Den solidariske hæftelse er således proratarisk.

Forpligtelsen påvirkes ikke af, at der sker indkaldelse af afdødes kreditorer. Det er ligeledes uden betydning om der er udstedt præklusivt proklama.

Til § 98

Bestemmelsen er identisk med § 79, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Bestemmelsen medfører, at såfremt der er sket udlodning til aktionærerne eller medlemmerne uden hensyn til skattekrav, holdes aktionærer, medlemmer og likvidator ansvarlige for skattens betaling.

Mod likvidator kan ansvaret dog ikke gøres gældende for et større beløb end hele det til aktionærerne eller medlemmerne udloddede beløb, og aktionærerne og medlemmerne er kun ansvarlige i det omfang, hvori de har modtaget udlodning.

Ved udlodning forstås her udlodninger, efter at selskabet er trådt i likvidation, inklusive tilbagebetaling af aktiekapitalens pålydende værdi.

Til § 99

Bestemmelsen er identisk med § 79 a, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Formålet med bestemmelsen er at forebygge de former for selskabstømning, der forudsætter køb af et overskudsselskab.

Til stk. 1

Efter bestemmelsen hæfter den, der mod overpris overdrager kapitalandele i et selskab, objektivt for de skyldige eller latente skatter og afgifter, der påhviler selskabet på overdragelsestidspunktet, såfremt selskabet ikke senere hen er i stand til at overholde sin betalingsforpligtelse.

Endvidere er de i Grønland hjemmehørende selskaber og personer omfattet af hæftelsesreglen, i det omfang de direkte eller indirekte har en bestemmende indflydelse over det udenlandske selskab, der overdrager kapitalandele i det grønlandske selskab til overpris. Ved bestemmende indflydelse forstås situationer, hvor den pågældende enten retligt eller faktisk har en sådan indflydelse over det udenlandske selskab, at den pågældende kan benytte selskabet til at sælge kapitalandele i overskudsselskabet til overpris.

Bestemmende indflydelse anses blandt andet at foreligge, hvor den pågældende besidder flertallet af stemmerettighederne, eller kapitalandelene i selskabet, eller hvor den pågældende har ret til at udøve en bestemmende indflydelse over selskabet på grundlag af vedtægterne eller aftale i øvrigt. Det vil eksempelvis være tilfældet, såfremt den pågældende på grundlag af aftale med andre aktionærer eller anpartshavere råder over flertallet af stemmerettighederne i selskabet.

Overdrageren hæfter med hele overdragelsessummen. Overdrageren og den, der som rådgiver erhvervsmæssigt medvirker ved overdragelsen, er solidarisk hæftende.

Hæftelse for overdrageren og den, der som rådgiver erhvervsmæssigt medvirker ved overdragelsen, kan kun gøres gældende, hvis inddrivelse af det skyldige beløb forgæves er søgt hos selskabet. Det er uden betydning for hæftelsen, at selskabet på

overdragelsestidspunktet kun havde delvise midler til dækning af de påhvilende skatter og afgifter.

Til stk. 2

Hæftelse efter bestemmelsen er alene knyttet til personers overdragelse af aktier og anparter, når de besidder en ejerandel på 10 pct. eller mere samt selskabers overdragelse af aktier, der er koncernforbundet med overdrageren. Der foreligger koncernforbundne selskaber ved en ejerandel på 10 pct. eller mere. 10 pct. grænsen er indført for at hindre, at hæftelsesansvaret utilsigtet rammer småaktionærer.

Til stk. 3

Hæftelsen efter bestemmelsen i stk. 3 er alene knyttet til visse "tomme" selskaber. Ved selskaber, der i det væsentligste er uden økonomisk risiko ved erhvervsmæssig aktivitet, forstås navnlig selskaber, hvor den erhvervsmæssige aktivitet er ophørt, eller hvor den erhvervsmæssige aktivitet er ubetydelig. Formuleringen kan dog også omfatte selskaber, hvor der på overdragelsestidspunktet nok findes en ikke uvæsentlig erhvervsmæssig aktivitet i selskabet, men hvor der er indgået en bindende aftale om mulighed for afhændelse af den erhvervsmæssige aktivitet til en pris, der enten er fastsat eller kan fastsættes ensidigt af selskabet eller erhververen.

Til stk. 4

Det skal ved opgørelsen af selskabets nettoværdi, udover alle fysiske og finansielle aktiver og samtlige aktuelle passiver, tages hensyn til immaterielle rettigheder og ikke bogførte aktiver, dels både skyldige og latente skatter og afgifter samt forventede likvidationsomkostninger. Opgørelse af selskabets nettoværdi skal ske til nutidsværdi. Hvis vederlaget klart overstiger denne værdi, foreligger der overpris.

Til stk. 5

Der kan indhentes forhåndstilsagn om, at hæftelsesansvaret ikke skal kunne gøres gældende, forinden der sker overdragelse af kapitalandele.

I de tilfælde, hvor skatteforvaltningen må antage, at handlen efter det oplyste vedrører aktier fra en person med en ejerandel på 10 pct. eller mere i et selskab, der er frigjort for økonomisk risiko ved erhvervsmæssig virksomhed, og må skønne, at handlen sker til overpris, og at der vil være en ikke uvæsentlig risiko for, at selskabet senere bliver bragt i en situation, hvor det ikke vil være i stand til at betale de på overdragelsestidspunktet skyldige eller latente skatter og afgifter m.v., kan forhåndstilsagnet betinges af sikkerhedsstillelse.

Sikkerhedsstillelse kan alene ske i form af børsnoterede obligationer, kontante indskud eller anden betryggende sikkerhed efter skatteforvaltningens bestemmelse. Forhåndstilsagnet kan betinges af, at der stilles betryggende sikkerhed for hele det skyldige og latente skatte- og afgiftsbeløb, der kan opgøres på overdragelsestidspunktet.

I de tilfælde, hvor skatteforvaltningen skønner, at handlen efter det oplyste ikke sker til overpris, eller at overprisen ikke er begrundet i forhold, der kan antages at

indebære nogen risiko for selskabstømning, vil forhåndstilsagnet normalt kunne gives uden betingelser om sikkerhedsstillelse for betaling.

Den, der som rådgiver erhvervsmæssigt medvirker ved overdragelsen, kan i øvrigt frigøre sig for sin hæftelse ved inden overdragelsen skriftligt at søge forhåndstilsagn bilagt de fornødne oplysninger om den påtænkte overdragelse. Den pågældende behøver ikke at afvente skatteforvaltningens afgørelse af, om forhåndstilsagn gives. Som konsekvens heraf kan der i denne situation heller ikke stilles krav om sikkerhedsstillelse som betingelse for forhåndstilsagnet. Den pågældende er automatisk frigjort for hæftelse, når det kan dokumenteres, at vedkommende forinden overdragelsen skriftligt har ansøgt om forhåndstilsagn, og at alle fornødne oplysninger om den påtænkte overdragelse har været bilagt ansøgningen.

Forhåndstilsagnet vil kunne indhentes af enhver, for hvem tilsagnet vil være af betydning, hvilket typisk vil være overdrageren og den, der som rådgiver erhvervsmæssigt medvirker ved overdragelsen.

Da skatteforvaltningen på denne måde får mulighed for på et tidligt tidspunkt at blive opmærksom på "mistænkelige" handler, skal skatteforvaltningens afgørelse af spørgsmålet om forhåndstilsagn og om betingelserne herfor foreligge inden 3 måneder fra modtagelsen af alle oplysninger, der er af betydning for bedømmelsen.

Til stk. 6

Landsstyret kan fastsætte nærmere regler om fremgangsmåden ved afgivelse af forhåndstilsagn i bekendtgørelsesform. Bestemmelsen stiller endvidere Landsstyret frit til dels at bestemme, om der skal være adgang til at påklage skatteforvaltningens forhåndstilsagn, dels hvem der skal behandle en sådan klage, eksempelvis en administrativ klageinstans, Skatterådet eller en ad hoc nedsat klageinstans.

Til § 100

Bestemmelsen er identisk med § 80, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Til stk. 1

Skatter tillige med tillæg, renter og gebyrer kan inddrives af kommunale pantefogeder eller pantefogeder, der er autoriseret af Landsstyret.

Efter § 6 i Hjemmestyrets bekendtgørelse om pantefogeder samt om inddrivelse af skatter kan der foretages udlæg, hvis dette tydeligt er angivet på indbetalingskort eller anden skriftlig meddelelse til skyldneren, hvori beløbets størrelse og sidste rettidige betalingsdag er anført. Udlæg kan dog tidligst ske en uge, det vil sige 7 dage, efter sidste rettidige betalingsdag.

Til stk. 2

Er udlæg forgæves forsøgt hos den skattepligtige selv, kan der foretages subsidiært udlæg i aktiver, der tilhører den skattepligtiges børn, hvis aktiverne og afkastet heraf efter § 5, stk. 2, beskattes hos forældrene.

Der kan ikke gøres udlæg hos børnene for krav på skattebeløb, som en indeholdelsespligtig ikke har betalt.

Til § 101

Bestemmelsen er identisk med § 81, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Til stk. 1.

Bestemmelsen i stk. 1 medfører, at såfremt en skatteyder ikke har indbetalt et skattebeløb rettidigt, kan skatteyderens arbejdsgiver pålægges at indeholde op til 30 pct. af lønudbetalingen efter fradrag af eventuel A-skat. De omhandlede beløb opgøres inklusive eventuelle påløbne renter, tillæg og gebyrer.

Lønindeholdelsen er ikke betinget af, at der forgæves har været forsøgt udlæg. Tilsvarende er det ikke nogen hindring for lønindeholdelse, at skatteyderen eller den indeholdelsespligtige er erklæret konkurs, der er anmeldt betalingsstandsning, åbnet tvangsakkord eller indledt gældssanering.

Indeholdelse kan ske i ethvert krav på løn, der endnu ikke er udbetalt på det tidspunkt, hvor arbejdsgiveren pålægges indeholdelse. Dette omfatter tillige enhver forskudsvis udbetaling.

Pålægget om indeholdelse skal meddeles skriftligt, jf. stk. 1. De indeholdte beløb skal indbetales til skatteforvaltningen efter samme regler som gælder for indeholdt A-skat. Samtidig med indeholdelsen skal den indeholdelsespligtige give indkomstmottageren meddelelse om det indeholdte beløb.

Til stk. 2

Bestemmelsen medfører, at der kan foretages indeholdelse i lønninger til statens, Grønlands Hjemmestyres eller kommunernes tjenestemænd uanset afvigende bestemmelser i den øvrige lovgivning

Til stk. 3

Bestemmelsen medfører, at såfremt en skyldner, for hvem der er begæret lønindeholdelse, ikke er beskæftiget hos den pågældende arbejdsgiver på det tidspunkt, hvor begæringen modtages, skal arbejdsgiveren underrette skatteforvaltningen herom inden 5 dage. Tilsvarende skal arbejdsgiveren inden 5 dage efter ophør af arbejdsforholdet give skatteforvaltningen meddelelse herom, hvis arbejdsgiveren forinden har modtaget begæring om indeholdelse, og den deri omhandlede skatterestance ikke er afviklet ved arbejdsforholdets ophør.

Til stk. 4

Udover løn m.v. kan der også foretages indeholdelse i ventepenge, pensioner eller andre lignende understøttelser, der udredes af statskassen, landskassen, kommunale kasser, andre offentlige kasser eller private kasser samt indhandlingsbeløb, der erhverves ved indhandling i Grønland af produkter hidrørende fra fiskeri, fangst, jagt, fåreavl og husflid

Til stk. 6

Bestemmelsen i stk. 6 medfører, at der højst kan gives pålæg om at indeholde 30 pct. af lønudbetalingen efter fradrag af eventuel A-skat. De 30 pct. er alene udtryk for et maksimum. Det er således intet til hinder for, at skatteforvaltningen anvender en lavere procent, når en konkret helhedsvurdering af skyldnerens økonomiske forhold tilsiger det.

Til stk. 7

Der henvises til bemærkningerne til § 76, stk. 3.

Til stk. 8

Der henvises til bemærkningerne til §§ 81, stk. 5, 82, 93, 100 og 105.

Til § 102

Bestemmelsen er identisk med § 101, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Bestemmelsen kriminaliserer afgivelse af urigtige eller vildledende oplysninger, som skatteforvaltningen skal bruge til afgørelse af den pågældendes eller andres skattepligt, skatteansættelse og skatteberegning.

Forsætsbegrebet er sammenfaldende med dansk strafferets almindelige forsætsbegreb, og det samme gælder begrebet grov uagtsomhed.

Skatteunddragelsen vil normalt være realiseret i form af et provenutab for det offentlige for så vidt angår det indkomstår, som de urigtige eller vildledende oplysninger angår. Overtrædelsen er fuldbyrdet med afgivelsen af de urigtige eller vildledende oplysninger, idet fuldbyrdelsesmomentet er fremrykket. Generelle forbehold i tilknytning til afgivelse for fejl og mangler i en selvangivelse tillægges ikke betydning.

Urigtighed foreligger, når objektivt urigtige oplysninger afgives med den fornødne subjektive dækning i form af gerningsmandens vished om, hans bestemte formodning om, eller eventuelt blot hans formodning om urigtigheden. Det er ikke en betingelse for at foranstalte, at de urigtige oplysninger er egnet til at vildlede skatteforvaltningen.

Vildledende oplysninger foreligger, hvor oplysninger, der ikke i sig selv er urigtige kombineres med fortielser og ufuldstændigheder, således at det samlede resultat bliver, at skatteforvaltningen føres bag lyset.

Til § 103

Bestemmelsen er identisk med § 102, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Bestemmelsen kriminaliserer dels den forsætlige og groft uagtsomme afgivelse af urigtige oplysninger til brug for skatteforvaltningens kontrol med skatteligning og dels den manglende opfyldelse af oplysningspligt og andre pligter, der er pålagt den skattepligtige og tredjemand i medfør af de fleste af oplysningsbestemmelserne i denne landstingslov.

Stk. 1 anvendes navnlig på arbejdsgiverens afgivelse af urigtige lønsedler.

Bestemmelsen i stk. 2 sanktionerer undladelse af opfyldelse af en mangfoldighed af forskellige pligter, der i medfør af denne landstingslov påhviler personer, selskaber m.v., til at give oplysninger til brug for skatteforvaltningens udførelse af deres arbejde. Bestemmelsen omfatter såvel oplysninger, der skal meddeles skatteforvaltningen uopfordret, som oplysninger, der kun skal gives skatteforvaltningen efter begæring.

Til § 104

Bestemmelsen er identisk med § 106, i landstingslov om indkomstskat.

Bestemmelsen indeholder regler om objektivt ansvar for skattesvig. Efter bestemmelsen kan der pålægges en virksomhedsejer bødeansvar for skattesvig i virksomheden uden krav om, at virksomhedsejeren har udvist forsæt eller grov uagtsomhed. Tilsvarende gælder for selskaber, andelsselskaber og lignende.

Formålet med at objektivere bødeansvar er at ramme skjult eller ubeviselig tilregnelser samt at placere ansvaret dér, hvor den økonomiske fordel af lovovertrædelsen falder.

Bestemmelsen er dog ikke til hindrer for, at ansvaret i stedet eller tillige placeres hos den reelt ansvarlige. Navnlig i hovedaktionærselskaber, hvor hovedaktionæren er daglig leder og den reelt ansvarlige, vil man kunne placere ansvaret hos denne efter en direkte anvendelse af § 102.

Til § 105

Bestemmelsen er identisk med § 107, i den gældende landstingslov om indkomstskat, dog udvidet til også at omfatte royaltyskat.

Til stk. 1. nr. 1

Bestemmelsen kriminaliserer den forsinkede eller undladte indeholdelse af A-skat, udbytteskat eller royaltyskat.

Subjektivt stilles der krav om forsæt eller grov uagtsomhed i relation til den undladte indeholdelse. Dette forsætskrav skal ikke sammenblandes med motivet for den undladte indeholdelse. Uanset om den undladte indeholdelse skyldes økonomiske vanskeligheder eller andre omstændigheder er foranstaltningen forskyldt. Rækker

den indeholdelsespligtige likvider alene til udbetaling af "nettolønnen" m.v., må den indeholdelsespligtige foretage indeholdelse i forhold til denne og alene udbetale resten.

Ved forsætsvurderingen er det tilstrækkeligt, at den indeholdelsespligtige er vidende om undladelsen, selvom den indeholdelsespligtige vitterlig tilstræber at foretage indeholdelsen på et senere tidspunkt.

Til stk. 1, nr. 2

Bestemmelsen kriminaliserer den undladte indbetaling af allerede indeholdte skatter. Baggrunden herfor skal ses i lyset af den afgørende betydning, som indbetalingspligtens opfyldelse har for hele samfundsøkonomien.

Subjektivt stilles krav om forsæt eller grov uagtsomhed. Tilregnelserkravene relateres alene til den undladte indbetaling og ikke til baggrunden eller de nærmere omstændigheder herved. Også her må forsætsbestemmelsen afgrænses fra motivet til den undladte indbetaling.

Til stk. 1, nr. 3

Bestemmelsen vedrører den undladte indsendelse af redegørelse om udbetalte A-indkomster og godskreven A-skat, redegørelse om udbetalte udbytter eller godskrivning heraf samt indeholdt udbytteskat og royaltyskat.

Til stk. 1, nr. 4

Bestemmelsen omfatter den forsætlige eller groft uagtsomme afgivelse af urigtige eller vildledende redegørelser om indeholdelser. Ved vurderingen af tilregnelsen tages der navnlig hensyn til, om oplysningerne er egnede til at bibringe myndighederne en misforståelse. Fejlskrift og mindre uregelmæssigheder udløser derfor ikke ansvar. Tilsvarende gælder, hvis den indeholdelsespligtige indenfor rimelig tid korrigerer urigtighederne.

Til stk. 1, nr. 5

Bestemmelsen kriminaliserer manglende tilbageholdelse af afgift i forbindelse med ophævelse i utide af skattebegunstigede pensionsordninger.

I øvrigt henvises til bemærkningerne til § 105, stk. 1, nr. 1.

Til stk. 1, nr. 6

Bestemmelsen kriminaliserer manglende indbetaling af afgift i forbindelse med ophævelse i utide af skattebegunstigede pensionsordninger.

I øvrigt henvises til bemærkningerne til § 105, stk. 1, nr. 2.

Til stk. 2

Bestemmelsen hjemler et ansvar for juridiske personer for overtrædelse af § 105, stk. 1. Det er en forudsætning for foranstaltninger mod en juridisk person, at denne er tilmeldt arbejdsgiverregistret som indeholdelsespligtig eller i det mindste er pligtig at foretage en sådan tilmelding.

Bestemmelsen forudsætter herudover, at den juridiske person er gyldigt stiftet og registreret efter de selskabs- og foreningsretlige regler. Forinden registrering kan foranstaltninger alene gøres gældende som et individualansvar mod stifterne, forudsat at disse opfylder § 12 i lov om aktieselskaber.

Ved anvendelsen af bestemmelsen udfærdiges tilkendegivelsen eller anklageskriftet mod den juridiske person ved dettes processuelle repræsentant, typisk formanden.

Anvendelse af bestemmelsen udelukker ikke, at der i stedet eller tillige gøres et personligt ansvar gældende mod den reelt ansvarlige eller den person, som ved aktiebesiddelse eller lignende er bestemmende. Det alternative eller supplerende personlige ansvar aktualiseres navnlig ved forsætlige lovovertrædelser. Begået lovovertrædelsen i et hovedaktionærselskab, hvori hovedaktionæren har den daglige ledelse, sker der identifikation mellem selskab og hovedaktionær, og ansvaret pålægges alene personen. Begrundelsen for dette identifikationsprincip er, at selskabsformen ikke skal kunne benyttes til at undgå det personlige foranstaltningsansvar.

Til stk. 3, nr. 1

Bestemmelsen kriminaliserer tilfælde, hvor der slet ikke er sket indeholdelse og tilfælde, hvor der er indeholdt et mindre beløb end indkomstmodtagerens skattekort tilsiger eller i mangel af afleveret skattekort 45 pct.

Bestemmelsen kræver, at indkomstmodtageren er vidende om den manglende indeholdelse, således at uagtsomhed i relation til denne del af gerningsindholdet er foranstaltningsfrit. Foranstaltning kan dog finde sted, hvis indkomstmodtageren har udvist uagtsomhed i forhold til andre led i gerningsindholdet, f.eks. udbetalingen som sådan. Blot må forsættet til den manglende indeholdelse konstateres.

Til stk. 3, nr. 2

Bestemmelsen kriminaliserer afgivelse af urigtige eller vildledende oplysninger til skatteforvaltningen om indkomstforhold, som påføres indkomstmodtagerens skattekort og derfor bliver afgørende for indeholdelsen eller dennes størrelse.

Alene de oplysninger, som omfattes af følgende bestemmelser, kan udløse foranstaltningen:

§ 75, stk. 4 og 5 om myndighedernes afgørelse af om en given indkomst er indeholdelsespligtig, § 79, stk. 6 om fremtidig fritagelse for indeholdelse og § 84 om opkrævningsformen, hvis den pågældende betaler både A- og B-skat.

Til stk. 3, nr. 3

Bestemmelsen kriminaliserer undladelse af at underrette pensionskassen eller livs- eller pensionsforsikringselskabet om dispositioner, der medfører, at ordningen ikke længere opfylder betingelserne for fradrag.

Bestemmelsen er identisk med § 108, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Bestemmelsen hjemler adgang til, at sager om overtrædelse af §§ 102-105 kan afgøres administrativt.

Til stk. 1

Sagen kan alene afsluttes ved en administrativ bøde, hvis den sigtede både erklærer sig skyldig i det i tilkendegivelsen beskrevne forhold og forpligter sig til at betale den angivne bøde. Såfremt den sigtede f.eks. af hensyn til sagens hurtige afslutning accepterer at betale bøden, men ikke kan erkende sig skyldig, er betingelserne for sagens afslutning ikke til stede.

En administrativ bødevedtagelse er udtryk for et forlig mellem skatteforvaltningen og den sigtede. Såfremt den sigtede ikke ønsker et sådant forlig, eller såfremt han ikke reagerer på skatteforvaltningens henvendelse herom, overgives sagen til Politimesteren i Grønland med anmodning om udfærdigelse af anklageskrift og sagens afgørelse ved domstolene.

Til stk. 2

Bødeforlægget skal opfylde kravene i retsplejelovens kapitel 5 til anklageskrifter. Uagtet at retsplejeloven p.t. ikke indeholder specifikke krav til udformning eller indhold af et anklageskrift, skal tilkendegivelsen udover en nøjagtig betegnelse af den sigtede indeholde en sådan beskrivelse af forholdet, at dette klart kan individualiseres i tidsmæssig og stedlig henseende. Endvidere skal tilkendegivelsen indeholde en præcis angivelse af de bestemmelser, som måtte være overtrådt, tillige med angivelse af hvilken foranstaltningsbestemmelser en sådan overtrædelse er omfattet af.

Til stk. 3

Den sigtedes vedtagelse af skatteforvaltningens bødeforlæg betyder en endelig afslutning på ansvarsspørgsmålet, og bødevedtagelsen erstatter således en domstolsbehandling.

Landsstyret forventes at bemyndige Skattedirektoratets departementsafdeling, til at afgøre de omhandlede administrative bødesager.

Til § 107

Bestemmelsen er identisk med § 109, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Bestemmelsen medfører, at såfremt foranstaltningsansvaret er forældet og foreligger der aktiv eller passiv skattesvig efter § 102, påhviler der skatteyderen at betale en tillægsskat svarende til den unddragne skat.

Selvom bestemmelsen ikke er en sanktionsbestemmelse, fremgår det af ordlyden, at de almindelige sanktionsbestemmelser må være opfyldt. Bestemmelsen undtager ansvar for medvirkensforhold.

Tilsvarende gælder for bestemmelserne i § 108, stk. 5, 6 og 7.

Til § 108

Bestemmelsen er identisk med § 110, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Efter § 129 i kriminalloven for Grønland kan foranstaltninger ikke fuldbyrdes efter den dømtes død.

For at forhindre, at de efterladte får en uberettiget økonomisk gevinst, fordi arvelader afgår ved døden før foranstaltningssagen er afsluttet, fastsætter bestemmelsen særlige regler for dette tilfælde.

Til stk. 1

Bestemmelsen fastslår, at såfremt afdøde har betalt for lidt i skat, så hæfter arvingerne solidarisk for skatteefterbetalningen i det omfang de har modtaget arv eller arveforskud. Den længstlevende ægtefælle hæfter tillige i det omfang, ægtefællen har modtaget boslod, jf. stk. 7.

Til stk. 2-4

Bestemmelsen i stk. 2 fastslår, at såfremt afdøde har overtrådt § 102 uden at der forinden er fastsat eller fuldbyrdet nogen foranstaltning for forholdet, påhviler der tillige dødsboet eller arvingerne en tillægsskat svarende til skatten af de udeholdte indtægter. Er der fastsat en foranstaltning, som er delvist fuldbyrdet, nedsættes tillægsskatten forholdsmæssigt. Er der tale om en bøde, må tillægsskatten sammenlagt med det af afdøde betalte bødebælb, hverken overstige skatten af den udeholdte indtægt eller den fastsatte bøde, jf. stk. 3.

Også overtrædelse af § 105 om grov uagtsomhed og overtrædelse af § 108, der skyldes uagtsomhed, herunder simpel uagtsomhed, udløser tillægsskat.

Til stk. 5

Såfremt dødsboet eller arvingerne ikke kan anerkende kravet eller størrelsen af kravet om tillægsskat behandles sagen efter reglerne i retsplejelovens kapitel 5, det vil sige reglerne for behandling af kriminelle sager, jf. stk. 5. Skatteforvaltningen kan fastsætte en frist for, hvornår man vil anmode Politimesteren i Grønland om at rejse sagen.

Til stk. 6

Skatteforvaltningen kan, når særlige grunde taler for det, helt eller delvis fritage for tillægsskatten.

Til stk. 7

Bestemmelsen medfører, at for så vidt angår arvingernes efterlevendes hæftelse samt indkaldelse af afdødes kreditorer gælder reglerne i § 78.

Til stk. 8

Skatteforvaltningen kan indkræve alle de oplysninger, som myndighederne finder af betydning hos skifteretten, eksekutor eller de privat skiftende arvinger til undersøgelse af, hvorvidt afdøde har været ansat for lavt.

Efterkommer de privat skiftende arvinger ikke et sådant krav, kan oplysningerne fremtvinges ved pålæg af daglige bøder.

Ifølge fristreglerne skal skatteforvaltningen i de almindelige tilfælde inden 3 måneder fra dødsfaldet underrette boet om, at krav om efterbetaling eller tillægsskat vil blive fremsat. Såfremt skatteforvaltningen har modtaget en opgørelse fra kredsretten eller en selvangivelse fra boet senere end 1 måned fra dødsfaldet, skal kravet om efterbetaling eller tillægsskat meddeles boet inden 2 måneder fra modtagelsen.

Har skatteforvaltningen inden ovennævnte tidspunkt søgt sagen oplyst, skal boet inden 2 måneder efter modtagelsen af de ønskede oplysninger underrettes om, hvorvidt skatteforvaltningen vil rejse krav om efterbetaling eller tillægsskat.

Inden udløbet af de omhandlede frister må boet ikke afsluttes, medmindre skatteforvaltningen har erklæret, at sådanne krav ikke vil blive fremsat.

Overholder skatteforvaltningen ikke de fastsatte frister, bortfalder alt ansvar for boet og for arvingerne.

Til stk. 9

Bestemmelsen medfører, at kredsretterne ex officio skal give skatteforvaltningen oplysning indholdet af opgørelserne efter arveloven, såfremt bobeholdningen udgør mindst 50.000 kr.

Til § 109

Bestemmelsen er identisk med bestemmelsen i § 111, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Til stk. 1

Bestemmelsen medfører, at der kan fastsættes regler om idømmelse af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifter, der udstedes i medfør af landstingsloven.

Begrebet "overtrædelse" skal fortolkes udvidende. Begrebet anvendes som en samlet betegnelse for de situationer, hvor en handling eller undladelse ikke er i overensstemmelse med bestemmelser, der kan foranstalles. Manglende efterkommelse af et påbud er for eksempel omfattet af begrebet overtrædelse.

Til stk. 2

Bestemmelsen medfører, at også juridiske personer som sådan kan idømmes bøde for overtrædelse af forskrifterne.

Et kommunalt fællesskab omfattet af landstingslov om kommunalbestyrelser og bygdebestyrelser m.v. er sådanne fællesskaber, der er omfattet af § 64 i landstingslov nr. 20 af 3. november 1994 om Kommunalbestyrelser og bygdebestyrelser m.v. med senere ændringer. Der er ikke i bestemmelsen henvist til § 64 idet, der påregnes ændringer i landstingslov om kommunalbestyrelser og bygdebestyrelser m.v. i forbindelse med den forestående struktur- og kommunalreform.

Til § 110

Bestemmelsen er identisk med § 112, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Anmodning om politibistand i medfør af bestemmelsen forudsætter, at skatteforvaltningen nærer mistanke om, at der er begået en overtrædelse af § §102-106.

Skatteforvaltningen foretager selvstændigt undersøgelsen i langt størstedelen af sager om skattekriminalitet, uden at politiet inddrages på undersøgelsesstadiet. Politiets bistand på undersøgelsesstadiet vil i almindelighed bestå i fremskaffelse af ransagningskendelser, gennemførelse af ransagningen med henblik på tilvejebringelse af beviser i form af regnskabsmateriale og andre relevante papirer og dokumenter.

Ransagningen foretages af politiet med deltagelse af repræsentanter fra skatteforvaltningen. Når ransagningen er gennemført, udleveres det tilvejebragte materiale almindeligvis til skatteforvaltningen med henblik på gennemgang, udfærdigelse af revisionsrapporter og opgørelse af udeholdt skattepligtig indkomst.

Til § 111

Bestemmelsen er identisk med § 113, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Bestemmelsen medfører, at bøder, der vedtages administrativt samt vedtages eller idømmes i retten for overtrædelse af § 82, § 88, § 92 og §§ 102-109, tilfalder landskassen.

Til § 112

Bestemmelsen er identisk med § 117, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Landsstyret kan fastsætte regler om optagelse af mandtal over skattepligtige personer, selskaber og foreninger m.v. Ved mandtal forstås en samlet liste over personer, selskaber og foreninger m.v., der er skattepligtige til Grønland for et givet indkomstår.

De omhandlede regler er fastsat i bekendtgørelse nr. 26 af 28. november 1996 om mandtal, som forventes videreført alene med konsekvensrettelser.

Til § 113

Bestemmelsen er identisk med § 118, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Landsstyret kan fastsætte regler om, at selvangivelsen under nærmere betingelser kan erstattes af en erklæring, der kun omfatter visse af skatteyderens indkomst- og formueforhold.

Bestemmelsen er udnyttet til, at skatteyderen på selvangivelsesblanketten kan tilkendegive ikke at have B-indkomst, der overstiger det skattefrie beløb for B-indkomst eller ikke at have faktiske udgifter, der overstiger standardfradraget.

Til § 114

Bestemmelsen er identisk med § 119, i den gældende landstingslov om indkomstskat.

Til stk. 1

Bestemmelsen i stk. 1 medfører, at Landsstyret under forbehold af gensidighed kan indgå dobbeltbeskatningsoverenskomster med Danmark, Færøerne og fremmede stater.

Landsstyret har benyttet denne adgang til at indgå dobbeltbeskatningsoverenskomster med Danmark, Færøerne, Island og Norge. Der forventes senere indledt forhandlinger med Sverige, Canada og USA.

Til stk. 2

Bestemmelserne i nr. 1 og nr. 2, medfører, at den indgåede dobbeltbeskatningsoverenskomst også kan indeholde regler om gensidig bistand for så vist angår kontroloplysninger og inddrivelse af skatter.

Bestemmelsen i nr. 3 medfører, at den indgåede dobbeltbeskatningsoverenskomst også kan omfatte gensidige regler om indeholdelse af A-skat.

Til stk. 3

De mellem Danmark og Færøerne eller vedkommende fremmede stater indgåede

dobbeltbeskatningsoverenskomster og aftaler om gensidig bistand i skattesager kan udvides til også at omfatte Grønland.

Til § 115

Til stk. 1

Det foreslås, at landstingsloven skal træde i kraft den 1. januar 2007 og have virkning fra og med indkomståret 2007.

Til stk. 2

Skatteforvaltningen vil i årene fremover genoptage adskillige ansættelser vedrørende tidligere indkomstår. Det foreslås derfor, sammenholdt med at landstingslov nr. 5 af 19. maj 1979 med senere ændringer indeholder utallige ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser som er begunstigende for borgerne, at landstingslov nr. 5 af 19. maj 1979 med senere ændringer fortsat skal være i kraft for indkomstårene 1980 til og med 2006.

Til stk. 3

Da de i stk. 3 nævnte paragrafer enten er overført til landstingslov om forvaltning af skatter eller ikke medtaget i landstingsloven, foreslås det, at de omhandlede bestemmelser udgår af landstingslov nr. 5 af 19. maj 1979 med senere ændringer.

Ansættelser, der genoptages for tidligere indkomstår, vil således processuelt skulle behandles efter reglerne i landstingslov om forvaltning af skatter.

Til stk. 4

Bestemmelsen giver Landsstyret hjemmel til i øvrigt at fastsætte de regler, som Landsstyret måtte finde nødvendige til landstingslovens gennemførelse.